

Giới thiệu Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy

Một cô gái sống chung với 5 chàng trai thì sẽ ra sao nhỉ? Tác giả Cool girl sẽ nói rõ cho các bạn biết thông qua câu truyện Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy nhé!

Trương Băng Như(Nó): Là một cô bé 16 tuổi dịu dàng,dễ thương nhưng rất hậu đậu. Ba mẹ đi sang Mỹ làm việc 2 năm mới về nên nó phải sang ở chung với dì My. Bạn ba mẹ nó,xui xẻo thay,dì My cũng phải đi sang Nhật làm việc thế là nó phải ở chung với 5 tên hot boys không quen biết. 5 tên này là con của các đại gia công ty lớn nhất nhì thế giới.

Và đây là các anh chàng hotboy. Hoàng Minh Phong:17 tuổi,tính tình nóng nảy ai cũng biết.Sở hữu khuôn mặt đẹp như thiên thần nhưng thường bị nó trêu là:"Ác quỷ đội lốt thiên thần"Là con của một giám đốc tập đoàn đá quý lớn thứ nhất thế giới.Xin ba mẹ ra ngoài sống tự lập và mua được căn nhà của dì My(dì My có nhiều nhà lắm),ở chung với 4 đứa bạn còn lại và với.....

Huỳnh Vũ Tuấn:17 tuổi,luôn lạnh lùng không thích bị mấy đứa hám trai bám theo,nếu bám theo hoài thì cậu chỉ cần nói một câu thôi thì tụi con gái chạy mất dép:"Xử".Sở hữu khuôn mặt lạnh lùng không thể nào lạnh lùng hơn nữa.Đã nhiều lần bị nó chọc tức muốn ói máu nhưng mà lúc suy nghĩ lại thì cậu luôn nói nó nói đúng nó hay chọc cậu là:"Tăng băng đi động"

Võ Anh Vũ:17 tuổi,lúc nào cũng chọc cho nó tức điên lên,là người không bao giờ bị nó đặt biệt danh và cũng là người không bao giờ bị bọn con gái bám theo(Vì đi đâu anh ấy cũng cải trang mà)Có nụ cười như thiên thần là hoàng tử trong mắt bao nhiêu cô gái

Trần Thiên Thiên:17 tuổi, là một cute boy chính hiệu,chọc nó tức thì không bao giờ nhưng chủ nó chết thì đếm hoài ko hết

Cao Tâm Đạt:Là tên sát gái chuyên nghiệp,không bao giờ tham gia chọc nó còn...luôn luôn bảo vệ nó trước mọi trò chọc ghẹo của Phong.Lúc nào vào buổi tối cũng đem một thùng socola qua phòng của 4 tên kia và "tặng"cho họ.Nhưng từ khi nó vào ngôi nhà này thì cậu đã thay đổi mục tiêu thế là 4 tên kia được cứu.17 Tuổi

Huỳnh Vũ Thiên Kim:16 tuổi,là bạn thân của nó là em gái của Vũ Tuấn

Nguyễn Lăng Nhi:Là nhỏ bạn thân của nó

Rồi mọi truyện sẽ diễn ra thế nào! Vui buồn ra sao!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

_Cái gì????????Ba mẹ nó gì cơ????????_Đó là tiếng của nó,nó hét lên tiếng hét của nó làm náo động cả khu phố

_Như à,ba và mẹ phải qua Mỹ làm việc 2 năm nên con đến ở với dì My nhá!Con cũng rất quý dì My mà?_Mẹ nó nói giọng bà nhẹ nhàng

_Nhưng mà....._Nó

_Như!Nếu con không qua nhà dì My thì ba sẽ cho con ở một mình đó!_Là giọng của ba nó

_Con biết rồi,ba mẹ chở con qua nhà dì My đi!_Nó nói giọng pha chút chán nản

_Khỏi!Một chút nữa dì My sẽ qua đón con!_Mẹ nó nói

_Dạ!_Nó nói rồi lên phòng thay đồ,nó mặc một cái váy màu trắng rồi để đồ vào vali,nó chào tạm biệt cái phòng thân quen rồi đi xuống dưới lầu,khi nó xuống nó đã thấy một người đàn bà đang ngồi trên chiếc ghế sofa màu trắng bà bận một bộ đồ kiểu Tây mảy đen,thấy nó bà quay sang:

_Như hả con,con xuống đây đi!

_Dạ!_Nó cười tươi

_Mình có chuyện muốn nói với hai cậu!_Dì My nhìn ba mẹ nó nói

_Chuyện gì thế My?_Mẹ nó hỏi

_Uhm.....Ngày mai mình cũng phải sang Nhật để làm việc....._Dì My nói rồi nhìn qua nó về tiếc nuôi vô cùng

_Sao?Thế còn Như....._Mẹ nó hỏi

_Không sao!Mình có một ngôi nhà có 5 cậu nhóc hình như cũng bằng tuổi Băng Như,để mình cho nó ở chung với 5 cậu nhóc ấy,được không?_Lại một lần nữa đi My dòm ba mẹ nó

_Nhưng....mà...._Mẹ nó áp úng chẳng biết trả lời sao thì ba nó im lặng từ nãy giờ mới lên tiếng

_Kìa,em cho con nó qua ở với các cậu nhóc đó đi,có khi chúng ta sẽ kiếm được một con rể tốt!

_Ba là ba con hay ba ghê con mà ác thế?_Nó thốt lên

_Thôi đi con gái thôi cái trò nũng nịu ấy đi!

_Thôi mình xin phép 2 cậu cho mình đưa con bé về!Đi thôi Như!_Dì My vừa đứng lên vừa nhìn nó,nó cũng đứng lên

_Tạm biệt ba mẹ

_ừ tạm biệt con!

Ngồi trên xe đi My nhắc gì nó cũng dạ vâng cho qua,nó thật sự không muốn xa ba mẹ nó,nó muốn ở chung với ba mẹ nó nhưng mà....

_Đến rồi!_Dì My nói nhìn ra một ngôi biệt thự lớn

_Đây hả đi?_Nó nhìn qua chỗ đi nó đang nhìn

_Đứng rồi đó con!Thôi xuống xe đi vào trong với đi!_Dì nó bước xuống xe

_Vâng!_Nó đi xuống xe,nó nhìn ở cửa đã thấy một cái bàn vàng sáng chói ghi là “Biệt thự hot boys”Nó nghĩ thầm:”Biệt thự hot boy với chả biệt thự Hot girl,khoa chương!”

_Nhấn chuông đi con!_Dì My nói

_Dạ!_Nó nhấn chuông,và một chàng trai đi ra,à không,đi theo sau là 4 chàng trai.”5 anh chàng này đúng là hot boys,nhưng sao nhìn mặt là mình không ưa vô nhĩ?”Nó nghĩ

_Chào đi My!_Tên đứng trước chào rồi nhìn sang nó,nó giật mình cúi chào

_Xin chào các bạn,mình là Băng Như,rất vui được làm quen!_Nó đưa tay ra,nhưng không có ai đưa tay ra bắt lại nó xấu hổ quá rút tay lại luôn.Rồi nó chạy ra chỗ xe lấy vali của mình nó thấy tên đó nói gì với dì My mà cứ “Vâng,vâng”hoài.Lúc dì My vào trong xe tạm biệt nó đi chỉ nhắc nhờ nó vài điều rồi đi.Nó đến nơi tên đó và 4 người đang đứng và nói lại câu lúc nãy nhưng nó không ngu dại gì mà để tay ra nữa:

_Xin chào các bạn,mình là Băng Như,rất vui được làm quen!

Tên đứng đầu nhìn nó cười khinh khinh:

_Tôi nghe dì My nó cô mới có 16 tuổi thôi đúng không?

Nó nói:

_Đúng!Thì sao?

_Thế thì cô phải kêu chúng tôi bằng anh chứ sao?Chúng tôi lớn hơn cô một tuổi đấy nhóc!_Tên đứng đằng sau đi lên nói

_Vâng!Anh!_Nó nói giọng giễu cợt

_Tốt!Tôi tên là Phong!_Tên đứng đầu nói

_Tôi là Đạt!_Tên vừa nói nó là nhóc nói

_Tôi là Tuấn!_Ồ!Anh chàng bạch mã hoàng tử mà nó thường mong đây mà!

_Tôi là Vũ!_Chàng trai kia nói

_Vâng !Tôi sẽ nạp vào bộ nhớ!_Nó nói

Chương 2

_Cô không cần nạp tên chúng tôi vào bộ nhớ,nạp cái này vào nè!Đạt!_Phong nhìn Đạt rồi Đạt lập tức chạy vào nhà lấy ra một xấp giấy dày cộm ra đưa cho nó

Đạt nói:

_Nạp cái này vào bộ nhớ nè!

Nó kinh ngạc đáp:

_Các anh khủng hả?Các anh đưa cho tôi xấp giấy dày cộm này để làm gì?_Tên Vũ nói tiếp lời tên Đạt

_Đọc đi!!!!

Nó cầm một tờ giấy ra để đọc,đọc xong mặt nó lòi ra như mất éch,nó nghĩ:Hả?Cái gì mà không được hút thuốc,không được bệnh?5 tên này hâm à?"Rồi nó bắt đầu đọc tiếp tờ thứ 2.....

_Hahaha.....!V.....ui.....v.....ui...quá!Hahaha!_Nó vừa đọc tờ giấy vừa cười_Nè,các anh có thói quen lạ nhỉ?Tại sao lại phải đánh người vào buổi sáng!Hahaha!_Nó đang cười thì bỗng một đứa con gái mặc quần áo thiếu vải xô nó ra và tiếng đến Phong,cô ta trườn trườn như không có xương:

_Anh Phong đây là ai vậy?Cô ta xấu quá!!!!_Cái gì dám nói nó xấu cơ à?Nó là hot girl đứng hạng nhất ở trường đây!"Cô thì sao?Xấu mà còn ăn mặc thiếu vải!Xi!"Nó nghĩ nhưng không dám nói ra,nếu nói ra nó sẽ bị rạch mặt mắt,bỗng một giọng nói lạnh lùng vang lên

_Cô đừng nói quạ,cô thì sao?Xấu mà còn ăn mặc thiếu vải!_Đó là giọng nói của Tuấn,dù giọng nói ấy có lạnh thì nó vẫn cảm thấy ấm áp vì lần đầu tiên có người đồng tình với nó,anh ta nhìn nó nói tiếp_Cô ta là hot girl ở trường chúng tôi đây!_Anh ta còn biết thế cơ à?Thật không thể tin nổi.Nó hạnh phúc nhưng cũng lờ đi vào trong nói:

_Tôi đi vào làm đồ ăn đây!Các người đừng hòng mà ăn!_Nó đang đi thì một giọng nói vang lên khiến nó dừng lại:

_Cô là người làm của chúng tôi mà,dì My không nói với cô là bước vào căn biệt thự này là dù bất cứ ai cũng phải làm người làm cho bọn tôi hay sao?_Tên Vũ nói

_Thế thì tôi vào nấu cho mấy người được chưa?_Nó bĩu môi

_ừ vào làm đi!Cắm cô vào phòng tụi này!Nếu không cô bị đuổi!_Tên Phong nói rồi khoác vai đứa con gái ăn mặc xexy kia vào nhà.Nó đi thẳng vào dưới bếp,vì ngày xưa ba mẹ nó cũng đã từng ở đây nên nó biết mọi góc ngách ở trong ngôi biệt thự này.

.....Dưới bếp.....

_Này thì tên Phong đáng ghét...kì này ta cho nguoi thành con khủng long phun lửa_Nó nói rồi chặt từng trái ớt ra bỏ vào trong tô súp

_Này thì tên Đạt đáng yêu.....kì này ta sẽ cho nguoi đi suốt đêm!_Nó nói rồi bỏ thuốc sỏ vào trong tô của Đạt

_Này thì tên Vũ có nụ cười thiên thần....kì này ta sẽ cho mi ối cả ngày!_Nó nói rồi bỏ một cái trứng cút còn sống vào tô của Vũ

_Này thì tên Thiên ít nói....lãnh đòn như tên Phong nhé!

_Này thì tên Tuấn Cool Boy....._Nó khựng lại hạ thấp thứ nó định hạ độc Tuấn xuống rồi suy nghĩ một lát

Nó thì thầm chỉ mình nó nghe thấy:

_Thôi cho một tên không bị trúng độc cũng không sao,dù gì hấn cũng bênh mình hồi lúc này

Nó làm xong đợi 5 tên đó xuống nó định lên kêu thì nhớ lại câu nói của Phong:"Cắm cô vào phòng tụi này!Nếu không cô bị đuổi!"Nó đành ngồi đó nhâm nhi tô súp của mình trước.Ít lâu sau 5 tên đó đi xuống quần áo thì xộc xệch hết chỗ nói,còn nhỏ ăn mặc thiếu vải kia thì vẫn để cái nút áo như vậy không thèm cài để khiêu gọi 5 tên kia,5 tên đó ngồi xuống bàn ăn nhìn tô súp của mình,5 tên đồng thanh hỏi:

_Đồ cô nấu có ăn được không đó?

Nó trả lời,nhìn sang Tuấn:

_Nếu không tin thì kêu Tuấn...à không,anh Tuấn ăn thử đi!_4 tên còn lại nhìn sang Tuấn,Tuấn nuốt nước bọt cái ực”Rồi cũng đành ăn,Tuấn buộc miệng kêu lên:

_Ngon lắm!

_Cảm ơn anh_Thế là 4 tên kia cúi đầu ăn lia lịa,rồi sau đó ngước mặt lên,Phong và Thiên thì đi tìm ly nước uống,còn Đạt thì chạy vào WC,Vũ thì ới ra bồn rửa mặt,khi đã làm việc riêng xong,bọn họ nhìn sang Tuấn bằng ánh mắt hình viên đạn

_Như thế mà cậu nói ngon à?Tuấn!

Tên Tuấn vẫn lạnh lùng:

_Ngon thiệt mà!

Còn nó thì nhin cười từ nãy giờ,quay sang 4 tên kia nó hỏi thăm:

_Các người bị gì vậy?

_Cô.....

_Tôi sao?

_Cô....đồ vợ của tên cool boy!!!!!!

_Là sao?Cái gì mà vợ chồng ở đây?_Nó và Tuấn của nó rồi nhìn nhau hét lên

_Ai cho cô/anh nói theo tôi

_Tại anh/cô mà!_Đồng thanh tập 2

_Stop!Đây là nhà chứ không phải cái quán bar đâu nhá_Thiên chen vào

_Thì anh nói đây là quán bar đâu?Cậu/anh hâm à?_Đồng thanh tập 3

_Thôi!Không nói nữa!Hồi nữa tui tôi ra ngoài ăn!_Thiên nói

Bỗng nó thấy mình té xuống ghế,có ai đó đang xô mình,là con nhỏ ăn mặc xexy cô ta vẫn chưa về,nó thấy mình sắp “hôn” cái mặt đất,nó đứng dậy chợt nó thấy đau ở tay,nó nhìn lại tay mình,máu đã loang lổ a khắp cánh tay,nó đưa đôi mắt giết người nhìn sang nhỏ ăn mặc xexy kia,cô ta vẫn vênh mặt nói:

_Này con nhỏ bản thủ,đi lấy đồ ăn cho tao!!!

Nó khẽ cười nhếch lên:

_Tôi bản thủ hơn cô sao????_6 con mắt đều nhìn nó,ngạc nhiên có,khinh bỉ có,nhục cũng có

_Đứng!_Cô ta nói rồi xô nó xuống dưới đất đang rơi tự do thì một con dao ở đâu chạy ra thế là nó bị xước nhẹ ở bàn tay,nó mong ai đó cứu giúp nhưng chỉ nhận lại được tiếng cười khinh bỉ của bọn họ,nó chạy thật nhanh lên lầu rồi rồi khóc,khóc rồi nó thiếp đi nó thức dậy đã 12h rồi,nó xuống dưới lầu,cô ta đã về còn 5 tên đó chắc lên phòng ngủ rồi,nó đi lên sân thượng,phòng gần đó nhất là của Phong,nó nhìn lên trời,tự hỏi:

_Trên đời này có ai đếm được bao nhiêu ngôi sao trên bầu trời không?_Nó cười,rồi cốc đầu mình_Như,điên quá rồi!

Một tiếng nói say ngủ cất lên:

_Cô làm gì ở ngoài sân thượng thế?_Đó là Phong nó giật mình quay lại,rồi lại quay về phía bầu trời đêm đầy sao,nó cảm thấy Phong cũng đứng nhìn theo nó,nói hỏi:

_Sao không đi vào phòng ngủ tiếp?

_Cô làm tôi thức rồi,ngủ sao được nữa!

_Thế à?Xin lỗi đã làm phiền giấc ngủ vàng của anh!

_Cô bị gì thế?_Phong nhìn nó hỏi

_Không có gì,tại hồi chiều tôi bị người tình của các anh “ám sát”nên hơi đau ở hai cánh tay thôi!

_Cô tưởng....chúng tôi cười khinh bỉ cô????_Phong nói

Không cười khinh bỉ tôi chẳng lẽ cười khinh bỉ con người tình chết tiệt của các anh? Nó bức xúc nói

_Đúng, chúng tôi cười khinh bỉ cô ta đấy, bản thân là gái bao mà còn ra vẻ tiểu thư

_Cái gì? Nhìn cô ta mới có 15 tuổi thôi vậy mà.....

_15 tuổi gì, cô ta 20 rồi...

Hả?! Nó hét lên

Im! Cô muốn cả đám xúm vào đánh cô hả? Phong nói bịt miệng nó lại, nó cảm thấy mình hơi kì lạ, nhìn cô ta sao nó lại nghĩ là 15 nhỉ? Nực cười!!

_Tôi... chia tay với cô à rồi!

Sao!? Thật không? Thế thì chúc mừng các anh! Nó nhảy cẫng lên ôm Phong, nó nghe được trái tim của Phong đang loạn nhịp, nó buông tay ra, mặt đỏ ửng, rồi nó tiếp tục ngắm sao, nó buồn ngủ gục vào lòng Phong rồi ngủ, khi ngủ nó cảm giác mình bị bế xốc lên và được đặt xuống chiếc đệm êm như mây, nó chỉ nghe được một câu:

_Ngủ ngon nhé..... Và cảm ơn em... vì cái ôm.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Nó thức dậy, làm vsen xong, nó đi xuống lầu, nó thấy 1 con nhỏ ăn mặc xexy đứng dưới lầu nhìn nó bằng con mắt tóe lửa, nó thán nhiên:

_Lại ngựa quen đường cũ.....

Cô ta lại nhìn nó bằng đôi mắt tóe lửa ấy, nói:

_Mày làm gì trong nhà tao?

Nó hỏi, giọng khinh bỉ:

_Nhà cô? Nhìn lại cô đi, ngôi nhà này, không ai có thể ăn mặc thiếu vải như thế! KỂ CÁ CÔ!

Cô ta hậm hực:

_Mày.....

Nó rút con dao bấm ra, lay lay sát mặt cô ta:

Khôn hồn thì mau rút khỏi đây, nếu không tôi sẽ..... Nó lại gần cô ta hơn_ Không biết gương mặt xinh đẹp này bị 1 vết sẹo thì sẽ ra sao nhỉ?

Cô ta run rẩy:

_Xin tha cho tôi! Tôi... tôi sẽ không bao giờ vào ngôi nhà này nữa!

Nó cười nhếch mép:

_Biết thế thì mau...Cút!

Cô ta run rẩy, chạy ra khỏi nhà, nó rút con dao lại bỗng nó nghe tiếng vỗ tay, quay mặt lại là Thiên và 4 tên chết bầm, Thiên khẽ lắc đầu:

Tôi cứ tưởng cô là angels ai ngờ cô lại là devil

Nó nói quãng cây dao cho Thiên:

_Dao giả đấy

Car năm người hét lên:

_Hả?!

Nó nhìn 5 người rồi nói:

_Lần sau nếu có dẫn ai về thì làm ơn nói họ đừng chọc giận tôi dùm

Tuấn khẽ nói,rồi cậu cười nhếch mép:

_Hay quá nhỉ?!Hình như cô là người làm cho bọn tôi mà,chứ đâu phải bọn tôi là người làm cho cô?

Nó định phản kháng thì nghe có tiếng 1 đứa con gái:

_Anh Tuấn!À không Anh hai em về rồi nè!Hihi!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

“Lại là nhỏ nào đây?”Nó nghĩ,quay sang người vừa cất tiếng,2 người cùng nói lấp:

_Cậu...l...à...là.....

_Băng Như/Thiên Kim!_Đồng thanh tập 2

Nó nói nét mặt rạng rỡ:

_Sao mày lại ở đây?

Thiên Kim đáp lại:

_Tao tới đây ở với anh trai với 4 anh này nè,ngủ hè ở nhà chán quá,qua đây đông người cho vui.Không ngờ lại gặp mày ở đây!Hihi!

_Vậy sao?

_Nhưng sao mày lại ở đây?_Kim ngạc nhiên

_Chuyện là vậy.....Bolobala.....Vậy đó!_Nó kể hết đầu đuôi câu chuyện cho Kim nghe

Kim gạt gù:

_À hiểu rồi!Tao có đem một đống truyện Conan nè!

Nó hớn hờ:

_Thế à?Tao thích truyện Conan lắm!Tối cho tao mượn nghe!

Kim nói đưa cho nó nguyên giỏ:

_Lấy hết đọc đi,Tao đọc hết rồi!Mà sao mày không mượn anh hai tao?Anh có nguyên một kho ấy!

Nó đi tìm xung quanh:

_Đâu?Anh mày đâu?

Kim chỉ qua Tuấn:

_Anh đấy!

Nó há hốc mồm:

_Hả?!Không thể tin được....Một người lạnh như băng như tên...à không anh Tuấn mà có đứa em láu cá như mày sao????

_Tao là hot girl đứng thứ 2 toàn trường mà sao mày nói tao láu cá hả con kia?

Đạt ngăn:

_Thôi!Bây giờ mời tiểu thư đi lên lầu!Cho người làm chúng tôi chuẩn bị bữa sáng!

Kim ngạc nhiên:

_Người làm?

_Cô bé này là người làm của bọn anh!_Phong mỉm cười

_Vậy sao?Em cũng có thể sai cô ta làm việc chứ?

_Tất nhiên!_Cả 5 tên đồng thanh nói

_Cô!Đi lên phòng của tôi,à,mà trước khi lên lấy cho tôi 2 lon nước ngọt và 2 bịch bánh Poca

_Vâng!_Nó khúc khích cười

Chỉ chơi với Thiên Kim một chút đã bị tên Vũ lên phòng lôi nó xuống bắt nó phải nấu ăn,nó đem đồ ăn ra bàn mọi người nhìn nó nghi ngờ:

_Ăn được không?

Nó bực mình:

_Không ăn thì thôi!Tôi chén hết

_Ê!_Tên Phong lấy tô ra ăn lia lịa như lần trước,Phong ngược mặt lên thấy tất cả đều nhắm mắt,Phong bực mình nói:

_Tụi bây chủ tao chết à?

_Không!_4 tên đó và Kim lắc đầu rồi ăn,nó không ăn mà chỉ nhìn Tuấn,Phong thấy vậy khó chịu(Phải Tuấn khó chịu mới đúng chứ?):

_Này cô ăn súp hay ăn thẳng Tuấn vậy?

Nó nhận ra mình quá vô duyên nên cúi đầu ăn,Tuấn lạnh lùng lên tiếng:

_Cô chỉ biết làm món súp thôi sao?

_Ồ!Tôi không giống trong nữ nhân vật chính trong câu chuyện”Biệt thự hoàng tử” đâu mà biết nấu mì-xì-xúp hay mì-xì-úp.

_Hỏi vậy thôi,tôi ăn xong rồi!_Tuấn nói

_Vậy lên phòng đi,nói chi!Mà từ nay tôi không gọi anh là Tuấn đâu nhé,tôi sẽ gọi anh là “Tàng băng di động”được chứ?_Nó trêu chọc

_Muốn gọi sao thì gọi,tùy!_Tuấn nói lên phòng đóng cửa cái rầm

_Mày làm anh ấy giận rồi đấy!_Kim nói

Nói bừa môi:

_Nhiều đó thôi cũng giận,thôi tao lên giải hòa với ông anh của mày đây!_Nó đi lên lầu

Còn Phong thì nhìn nó rồi quay lại nói với mọi người:”Tôi đi lên phòng một chút,à thôi các người ăn hết phần của tôi đi!”

.....Phòng Tuấn(Trước cửa Phòng luôn ấy!)......

Nó gõ cửa:

_Này,tàng băng di động,mau mở cửa cho ta nói chuyện

_Này,.....

_Này,.....

Nó cứ này rồi này Tuấn bực mình mở cửa ra cho nó vào,nó vào trong ngòai xuống ghê,nó định xin lỗi thì Tuấn nói:

_Nếu muốn xin lỗi thì làm bạn gái tôi 3 tháng!

_Cái gì?

_Nếu không cô bị đuổi ra khỏi nhà!

_Nhưng tôi không thể tốn phí mỗi tình đầu với anh được!

Tuấn nghe xong cười lăn lộn,rồi nghiêm túc nhìn nó:

_Thế cô có đồng ý hay không?

_Ờ thì đồng ý!

Tuấn khẽ cười nhưng không cho nó nhìn thấy

_Vậy thì....._Tuấn đẩy nó sát vào tường,áp sát mặt nó,và nụ hôn đầu của nó....đã bị.....mất.....Nó định đẩy Tuấn ra nhưng không được vì nụ hôn ấy quá ngọt ngào...Bỗng.....

_Hai người làm gì đấy?_Là Phong cậu ta có vẻ hơi tức giận

_Chúng tôi....._Nó chưa kịp giải thích thì đã bị Tuấn chặn họng

_Hôn nhau thôi?Không được à?

Phong và nó ngạc nhiên:

_Thế hai người có quan hệ gì?_Phong nói

_Hồi nữa cậu sẽ biết!Đi!_Tuấn nắm tay nó chạy xuống lầu,để Phong ở trên phòng một mình,ánh mắt tóe lửa đang liếc nó.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Nó ngo ngác chả hiểu mô tê gì, rùng mình trước cái nhìn tóe lửa của Phong,nó cũng chạy xuống lầu cùng Tuấn,khi xuống lầu Tuấn đã nói một câu..."Không nên nói":

_Tôi tuyên bố,Băng Như từ nay sẽ là bạn gái của tôi!

Tuấn vừa dứt lời đã bị Thiên Kim đá một cái ngã xuống sàn rồi đâu,Thiên Kim nói:

_Anh nói gì cơ?Anh muốn em kill anh không?Nhỏ bạn em còn ngây thơ trong sáng lắm!Với lại nó cũng đã thâm thương trộm nhớ 1 anh chàng rồi,anh uy hiếp nó phải không?(Thiên Kim xạo đấy, nó có thâm thương trộm nhớ anh nào đâu.)

_Hả?/Mày nói gì thế hả con Thiên Kim chết tiệt?_5 tên đó và nó cùng nói

_Tao nói không đúng sao?Thì cái thằng anh chết tiệt của mày đấy!

_Băng Như?Cô yêu anh cô à?_5 tên quay sang nó

_Điên!_Nó trả lời một câu cụt lủn,bắt gặp ánh mắt của Thiên Kim,ngụ ý:"Nếu mày muốn làm bạn gái của anh Tuấn thì cứ lác đầu!"_à....à...Đó là anh trai kết nghĩa nên không phải là loạn luân,yêu thì có sao?

_Thế thì cô cứ yêu đi nhá!Không cần làm bạn gái tôi!Từ nay cô bị đuổi ra khỏi nhà!_Tuấn bực mình đi lên phòng

_Khoan đã!Tôi muốn nói chuyện với anh 1 chút!

Tuấn lạnh lùng:

_Được!Nói đi trước khi quá muộn màng!

.....Trong phòng Tuấn.....

_ Có chuyện gì thì cứ nói! _Tuấn lạnh lùng nói

_ Còn first kiss của tôi?!

Hoàng không quan tâm lời nó nói,chỉ nhẹ nhàng hỏi:

_Thế cô muốn gì?

Tôi muốn ở lại đây! Nó cương quyết,nhìn mặt của tên Tuấn bây giờ thiết là nó muốn cho hấn ăn đập mấy phát

_ OK! _Tuấn nói rồi nằm xuống giường_ Ra ngoài cho tôi ngủ!

_Ừ!Tôi đi đây!_Nó phất khởi đi ra ngoài

Kính Koong!

_Tôi ra ngay!_Nó đi ra mở cửa....

.....Ồ!Đó là một anh chàng mặt một chiếc áo somi và chiếc quần jean đen và nói của anh ta cũng đen như quần áo.Chỉ có mái tóc vàng của anh ta là không....Anh ta cười:

_ Cô không cho tôi vào nhà à?

_À...um...Mời anh vào nhà!_Nó lúng túng tránh sang 1 một bên cho anh ta vào nhà

Anh ta không vào nhà,mà còn lại gần nó,gần lắm,anh ta nói nhỏ:

_Từ nay đừng có lúng túng trước mặt tôi!_Nói rồi anh ta bước vào nhà,thì thầm chỉ để mình anh ta nghe_Người gì đâu,chả gọi cảm!

.....Trong nhà.....

Cả Thiên Kim,4 tên kia đều ngạc nhiên,Vũ thốt lên:

_Anh...anh hai?Sao anh lại...lại...ở đây!

Anh ta thần nhiên:

_Ở đây để lời mày về đây!Thằng ranh con!Tao mới về đã không thấy mày đâu rồi,mày mau về nhà chuẩn bị cưới Kim Dung đi!

Vũ sợ lùi lại,lắc đầu lia lịa:

_Không!Không!Em không kết hôn với Kim Dung đâu!Bởi vì....em...em đã có.....girlfriend rồi!

Anh ta tròn tròn mắt:

_Ai!?

Vũ sợ hãi chỉ sang nó:

_Là cô ấy!

Một lần nữa anh ta đưa đôi mắt tròn tròn sang nó:

_Cô!Là bạn gái của em trai tôi?

_Tôi....._Nó quay sang Vũ nhìn Vũ bằng đôi mắt,hàm ý?"Anh muốn một đôi dép vào mặt anh không?"Vũ cũng không ngần ngại nói bằng mắt:"Giúp đỡ đi!Hoàn thành vụ này tôi cho cô 30 triệu!"Nó bắt đầu đầu tranh tư tưởng:

◇

◇

◇

◇

◇

◇

◇

Cuối cùng...Thế diện của nó cũng thua thê thảm,trở về hiện tại,nó nhìn anh ta gật đầu cái rụp,anh ta nhú mày nói:

_Thế à?Vậy thì xin chào!Tôi tên là Anh Khải,rất vui được làm quen!

Nó cười:

_Rất vui được làm quen !Bạn trai của tôi đẹp trai thế này,không ngờ lại có một anh trai đẹp hơn gấp nghìn lần!

_Cảm Ơn!Tôi cũng không ngờ là em trai tôi lại có điểm phúc “cưa” được một cô bạn gái xinh như cô!

_Anh quá khen!

Không khí bắt đầu u ám hẳn,Vũ bắt chuyện:

_Uhm...Thôi!Anh đi vào trong nghỉ ngơi đi nhá!

_ừ!_Khải liếc nó một cái rồi lên căn phòng kế bên phòng nó

Khi Khải đã đi lên lầu,nó xoay qua hỏi Vũ:

_Sao không cho anh ta về luôn đi!Ở đây làm cái thá gì?

Vũ thần nhiên:

_Bọn tôi là chủ hay cô là chủ?

Nó thấy mình cũng hơi vô duyên nhưng cũng gằn cổ lên cãi

_Ờ thì các người là chủ!Nhưng..._Nó chợt nhớ ra 30 triệu yêu quý của mình_Này,nếu anh trai anh còn ở đây thì chúng ta vẫn phải diễn đúng không?

_Đúng!

Nó nhếch mép:

_Thế mỗi ngày tăng lên 10 triệu!

Vũ ngạc nhiên:

_Cái gì?

_Không đồng ý thì thôi!

Vũ chịu thua:

_ừ,ừ được rồi!

Nó nhảy cẫng lên:

_Hoan hô!

Vũ hỏi nó một câu:

_Mà hình như cô bị Tuấn đuổi ra khỏi đây rồi thì phải?

_Anh ta cho tôi ở lại rồi!

_Sao thế?Tuấn rất kiên nhẫn,cô làm cách nào để nó cho cô ở lại thế?_Vũ tò mò

_Bí mật!_Nói rồi nó đi lên phòng

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

.....Tối hôm đó.....

Nó có sở thích ngắm sao xong nó mới ngủ ngon giấc,nên nó đã lên sân thượng đứng,nó đang lên thì thấy có người đứng trước nó,là Khải.Nó giật mình,lấp ba lấp bắp:

_Ao....a..nh...l...ạì...ỏ...rên....ây(Sao anh lại ở trên đây)?

Khải quay mặt lại,gọng bức tức:

_Cô lên đây làm gì?Tôi đang ngắm sao!Đi xuống!

Nó cười rồi nói:

_Anh có quyền lên đây sao tôi không có quyền lên đây?Đây là lãnh địa riêng của tôi rồi nhá!Không tin thì hỏi tên Phong đi!

_Thôi thôi,của cô đó!_Nói rồi Khải đi về phòng đóng sầm cửa lại

Nó ngồi lăm bằm

_Anh ta không phải loại mình thích!

Rồi nó típ tục ngắm sao

.....Sáng.....

Nó đi xuống thấy mọi người đang chuẩn bị đi đâu đó, nó hỏi:

_Các người đi đâu thế?

Tên Tuấn trả lời:

_Đi đâu kệ tụi này!Cô là mẹ tụi này hả?

Nó định cãi lại thì bị Kim lôi đi lại chỗ Phong:

_Cho con Như đi nữa nha anh!

Phong nhìn nó bằng đôi mắt lạnh lùng nhất,lạnh lùng hơn Tuấn nữa,nói:

_Đi!

Kim kéo tay nó theo:

_Ảnh nói như thế tức là cho mày đi đó!Nhanh!Mấy ảnh đôi ý bây giờ!

Thế là nó được đi theo, trên xe Thiên Kim cứ nôn lên nôn xuống,còn nó thì ngồi bấm điện chơi trò chơi miết,âm thanh của trò chơi rất lớn làm mọi người trong xe không ngủ được,Phong giục điện thoại của nó:

_Cô chơi ồn quá,tịch thu!_Phong nói rồi giật phăng cái điện thoại vào tay mình

Nó đòi lại:

_Trả cho tôi!Anh vô duyên lắm rồi nha!Cùng lắm tôi đeo phone vô là được chứ gì!

Hắn vẫn không nói gì,dùng bạo lực không được,thôi thì dùng lời nói ngon ngọt:

_Anh Phong thân mến, trả cho em đi, em sẽ đeo phone vô để không làm phiền anh mà!

Thiên Kim đang nôn, quay sang hỏi nhỏ nó:

_Mày nói cái gì thế? Tao đang nôn giờ muốn nôn thêm nữa nè! Oẹ Oẹ!

Nó cũng nói nhỏ cho Kim nghe:

_Kệ tao! Mày muốn tao mách chị Kim Dung, chị kết nghĩa của tụi mình là năm ngoái mày đi nhậu, còn uống mấy chục chai bia không?

Thiên Kim tức giận hét lên:

_Mọi người ơi! Con Như nó nói là nó với Vũ chỉ là. _Chưa để Thiên Kim nói xong, nó bịt miệng Thiên Kim lại và thì thầm _Mày nói nữa thì coi như mày tằm hình Bìng Bang trong phòng mày xuống âm phủ hết đó!

Kim chẳng nhìn, vẫn hét:

_Huhu, anh Tuấn ơi, con Như nói là nó sẽ đốt cháy nhà của 5 anh đó, sợ quá! Huhuhu.

Nó bực mình quát lên:

_Được rồi tao không mách chị Kim Dung được chưa?!

Vũ quay sang nhìn nó thối mặt:

_Em quen Kim Dung?

_Dạ, Kim Dung là chị kết nghĩa của 3 tụi em! _Nó và Kim cùng trả lời

Bây giờ đến Khải hỏi:

_Sao lại 3 tụi em?

Thiên Kim định trả lời thì bị nó chặn họng:

_Liên quan gì tới anh?! Đồ “mò tò”

_Nói gì đó? Tôi chơi cô xuống xe bây giờ! _Khải hăm dọa

Nó hoảng hốt:

_Ô vậy hả? Em. ...em. ...sợ lắm, đừng quăng em xuống xe!

_Hừ! _Khải hừ rồi quay lên, không khí bắt đầu yên lặng. ...

.

.

.

.

.

.

.

.

_Này, Như! Nhân vật nữ chính trong câu chuyện “Cô nàng ngốc” sao rồi? _Thiên Kim hỏi

Khi nghe vậy, mặt nó tối sầm lại, người nó run run, rồi nước từ khóe mắt nó chảy ra. Rất nhiều. Kim vội bịt miệng lại, ba mẹ nó đã dặn Kim là không được nói đến câu chuyện “Cô nàng ngốc” vì khi mới đọc, nó thấy rất thích nv nữ chính, nhưng rồi, cô chị họ bằng tuổi của nv nữ chính xuất hiện và làm cho nv nữ chính hay đời, làm cho nv nữ chính sexy hơn, và độc ác, tàn nhẫn hơn. ... Và lợi dụng tình yêu của người khác nhiều hơn. ... Từ đó. ... Nó khinh bỉ nv nữ chính, lúc Kim hỏi đến nói chỉ nói vồn vện một câu: “Con nhỏ đó không khác gì một con đ.ĩ.ế.m!” Nv nữ chính ấy, đã đâm một nhát vào người nv nam

chính và cậu ấy đã qua đời,nhưng cô ta không khóc chỉ cười một nụ cười tàn nhẫn... Nó thương cho nv nam,vì cậu ấy đã hi sinh vì nv nữ chính và cậu ấy biết,không bao giờ giúp được người mình yêu,nhưng vẫn cứ đắm đầu vào giúp,thế là cậu ấy đã xa cõi đời....

_Con nhỏ đó không khác gì một con đ.ĩ.ể.m! _Nó vẫn trả lời câu nói đó,làm mọi người quay sang nhìn nó,nó vẫn khóc,nó đã cố gắng kiềm chế nhưng không được... Vì...nv nam đó có thật và tất cả nv trong truyện đều có thật...Nv nam đó...cũng là mối tình đầu của nó...Nó đang dựng lên 1 kế hoạch trả thù,nó ngược mặt lên hỏi:

_Mấy người có thể nghĩ giùm tôi kế hoạch trả thù được không? _Mọi người ngạc nhiên nhìn nó _Chuyện là thế này.....Balabolo

_Hiểu chưa? _Cả đám gật gù _Hiểu rồi!

_Uhm.... _Cả đám bắt đầu suy nghĩ(Trừ Khải,t/g:"Có đội trời chung với nó đầu mà nghĩ")

.....5 tiếng sau.....

_Tối rồi! _Thiên Kim hét lên

Nó ngược mặt lên:

_Đà lạt?

Kim phản khởi:

_Ừ!Mây chưa tới đây lần nào đúng ko?

Nó gật đầu rồi mỉm cười buồn:

_Tao đi rồi,với anh Vĩ!

Thấy nó buồn thế,lòng của Phong bỗng nhiên thất lại... Vì sao ư? Vì nó....Không!Không thể nào!Nó là gì của Phong mà Phong phải đau lòng?

_Thôi ,đi chơi mà cái mặt bí xị thì ko vui đâu!Về khách sạn thôi! _Vũ khoác vai nó

Nó vẫn giữ nụ cười buồn trên gương mặt:

_Ừ!

Thế là cả đám đi bộ về khách sạn (t/g:Đi bộ hả? Phong:Kệ tụi anh,cung muốn đi xe máy hả? T/G:Dạ không,em muốn đi xe hơi Phong:*Lườm* t/g:*Chạy mất dép*)

“RÀM”

Phong đụng trúng một cô gái,cô gái đó ăn mặc sexy hết chỗ nói,nhưng khuôn mặt này,quen thế nào?Nó đang tươi rói bỗng tức giận đến gần chỗ đưa con gái mà đụng Phong và đang cố ý quuyền rũ Phong,hỏi:

_Cô là Ô Quyên Quyên?

Cô gái đó kiêu kỳ nói:

_Đúng!

“CHÁT”

_Cô làm gì thế??? _Mặt đưa con gái tên Ô Quyên Quyên ấy hiện rõ 5 ngón tay của nó...

Nó khinh bỉ nhìn Ô Quyên Quyên:

_Mày nhớ tao chứ,con đ.ĩ.ể.m?

Cô ta hình như đã nhận ra nó là ai:

_Mày là....Trương Băng Như?

Nó gật đầu

_Mày còn nhớ tao không?

Ô Quyên Quyên ngạc nhiên :

_ Còn Mây là.....Huỳnh Vũ Thiên Kim!

“Bóp Bóp Bóp”

_ Không sai! _ Kim vỗ tay

_ Tụi bây muốn gì?

Nó tức giận:

_ Nếu giết người thì trong tù xé lịch bao nhiêu năm nhỉ???

_ Quyên Quyên? _ Tiếng nói này phát ra từ miệng của Khải

_ Khải?

_ Sao em....lại giết người.....?

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

_ Sao em....lại giết người...?

_ Em.....không.....

Nó cười rồi lấy ĐT ra:

_ Cô muốn nói là cô ko giết người chứ gì?Khải,anh là bạn trai mới của cô ấy đúng không?Cho anh nghe “chiến công” của bạn gái anh nè!

Nói rồi nó bấm bấm gì đó ở trong ĐT rồi giờ lên.....

_ Khoan! _ Tiếng của Khải _ Chúng ta....về khách sạn rồi hãy nói!Em ở khách sạn nào?

Cô ta cười khiêu khích nó rồi nhìn sang Khải:

_ Em ở khách sạn Blue Roses!Anh ở khách sạn nào?

_ Blue Roses! _ Tuấn lạnh lùng nói

_ Vậy à?Trùng hợp quá! _ Cô ta nói,rồi cười thật dễ thương

_ Vũ,hồi nữa chúng ta chuyển khách sạn! _ Tuấn nói rồi xách vali đi,mọi người cũng đi theo,con có một mình Quyên Quyên,cô ta thì thầm:

“Băng Như,mày sẽ phải trả giá!”

Nhưng cô ta đâu ngờ,Băng Như đã lên 1 kế hoạch....(Ko phải giết người đâu nghen)

.....Khách sạn.....

_ Tôi nói lại câu lúc nãy nhé! Khải,anh là bạn trai mới của cô ấy đúng không?Cho anh nghe “chiến công” của bạn gái anh nè! _ Nó cười ranh ma

Một lần nữa, nó bật ĐT lên sau đó ấn vào mục ghi âm,giao lên,trong ĐT phát ra những tiếng nói còn chua hơn chanh:

◇

Nghe xong,mọi người há hốc mồm(Trừ nó,Khải,Quyên),3 người kia mỗi người 1 thái độ riêng,1 người sợ hãi,1 người hài lòng,1 người tức giận....Khải nghe xong quay sang nhìn nó,nhìn nó bằng đôi mắt tóe lửa nhìn thẳng vào.....nó,Khải nắm cô áo nó lên,quát:

_ Cô nói láo vừa thôi,con hồ ly tinh,cô tưởng tôi sẽ tin cô sao? _ Nó rồi Khải thả nó xuống và.....

“CHÁT”

A! Nó rơi xuống sàn,nó đã nhận được một cái tát rất mạnh,nó ngã gục xuống sàn rồi ngất đi...

Phong lại gần nó kêu tên nó mấy lần nó vẫn không tỉnh,đến lần thứ 5,Phong định không kêu nữa thì giọng nói của Khải vang lên:

_Thủ tiêu cái ĐT cho anh!

Vũ kêu nó thêm lần nữa,nó mở mắt,giọng yếu ớt vô cùng:

_Xin anh.....!Đừng.....đừng.....thù....._Nó chưa nói hết câu thì đã ngất lịm đi,Tuấn khê cầm chiếc ĐT lên rồi cất vào túi...Còn mọi người đưa nó về phòng,Khải thì không liên quan,còn Quyên Quyên thì thở phào nhẹ nhõm...

.....Trong phòng nó,4 tiếng sau.....

Nó bừng tỉnh,ngồi lên thấy mọi người,nó cầm tay Kim,giọng nói gấp gáp:

_Cái ĐT!Cái ĐT của tao đâu?!

Thiên Kim nhìn nó lắc đầu,đôi mắt của nó bắt đầu vô hồn...cánh tay nó cầm tay Kim cũng buông lỏng trong không trung,nó nhẹ nhàng cười,giọng nói nhẹ như không:

_Đó là bằng chứng,chứng minh cô ta giết người,nhưng giờ thì hết rồi!Hết thật rồi!_Nó cười điên dại rồi nằm xuống quay mặt vào trong góc tường

nó đâu biết,cũng có một người đang đau đớn....Nó khê nói nhỏ:

_Đáng nhẽ tôi không nên đưa cho anh Khải nghe....có đúng không....?

_Cô làm đúng!Và đây là ĐT của cô!_Giọng của Tuấn phát ra lạnh tanh nhưng chứa một thứ gì đó đặc biệt,nghe thế nó xoay người lại,mắt sáng rỡ khi thấy cái ĐT thân yêu

_Cảm ơn!_Nói rồi nó nhảy cẫng lên,nhìn nó đáng yêu làm sao,nhưng rồi nó làm mặt nghiêm nhìn tất cả mọi người,rồi gần giọng:

_Các người...!!!!!!!!!!!!

_S...a...o?_Mọi người run lên,cả Tuấn người lạnh lùng nhất cũng toát mồ hôi hột

_...Dẫn tôi đi chơi!Hihi!_Nó cười tươi

_Trời ơi!_Mọi người thở phào rồi Vũ nói _Được được,tụi này dẫn cô đi chơi,được chưa?

Nó vỗ tay như 1 đứa con nít vừa được mẹ cho kẹo:

_Được,được!Hihi!

Thiên và Đạt nhìn nó nhin cười:

_Bỏ cái giọng cười gian tà ấy đi!

Nó bĩu môi:

_Giọng cười dễ thương như vậy mà nói gian tà!Hừ!Thôi để tôi thay đồ!

.....Ngoài đường.....

_Woa đẹp quá!_Nó lảng xãng chạy nhảy khắp nơi

_Cô đừng như hai lúa được không?Vội lại cô cũng đi rồi mà?_Đạt nói

_Hừ!Tôi thích đấy!_Nó nhìn quanh thấy những con mắt “Háo sắc” của mấy đứa con gái nhìn 5 người họ mà phát ớn

Rồi vài tiếng khinh bỉ phả ra

_Con nhỏ đó là ai thể nhĩ?Xấu như ma mà còn đi chung với 5 hoàng tử và hot girl baby nữa chứ(Thiên Kim)

_Ồ,đúng là chó ghê mà đòi ăn thịt thiên nga...

Nó bực mình lắm luôn,nó gỡ đôi giày ra và chọi vào mặt 2 con nhỏ đang nói mình...

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

_Tụi bây nói ai là chó ghê hả?_Nó **** rồi nhìn 2 con nhỏ đó

_Mày không là chó ghê?Thế mày là thiên nga à?_1 đứa khinh khỉnh nói

Nó bẻ tay răng rắc:

_Á,à,ta đang ngứa tay,tụi bây có tình nguyện làm.....

Nghe vậy tụi nó chạy toát loạn:

_Chạy chạy!!!!!!!!

Nó quay về chỗ cũ,đang chạy lảng vảng tham quan thì Thiên Kim quay sang hỏi nó:

_Như,mày làm xong bài tập hè chưa?

Nó quay sang Kim cười nụ cười “Khả ố”:

_Mày nghĩ tao làm xong chưa?

_À,chưa!!!!

_Thôi về đi,tao bắt đầu đoi rồi!!!!!!_Nó nói chưa chờ mọi người đồng ý thì nó đã kéo tay cả đám về khách sạn.

.....Khách sạn.....

_Đi xuống phòng ăn thôi!!!!!!_Nó đi tìm xung quanh

_Thôi,ăn súp cô nấu đi!!!_5 tên đó đồng thanh

_Cũng được!!!!!!

Thế là nó hí hục xuống bếp (ở đâu mọi người ko cần biết)

_Đây!_Nó bung ra 7 chén súp

Mới đặt xuống đã bị tên Phong ****:

_Nấu gì mà chậm như rùa,kiếp trước cô là rùa chắc!

Nó quát lại:

_Anh nói gì thế ?!Khỏi ăn nhé!

_Ngu gì!_Phong nói nhanh tay lấy chén súp của mình ăn

Mọi người cười thật vui khi thấy hành động đó của Phong

.....Trong phòng nó.....

ngày xưa lúc thơ bé ta thường nhìn mưa hát và khi cơn mưa như nặng hạt lại có bóng nước chợt tan,mẹ bảo ta rằng bong bóng mưa .và mẹ cũng đi mãi trong chiều mưa bong bóng,mẹ đi mang theo câu chuyện buồn cô tích bong bóng và mưa,chuyện mẹ ru ngày xưa thật xưa.ngày xưa rất xưa ấy ,có một nàng công chúa.hồn nhiên như mây trên bầu trời đùa giỡn với gió và trăng,được tự do cùng mưa hát vang,nàng công chúa bong bóng yêu chàng mưa lơ đãng,đường như bên nhau yên ổn hờn dờ có những lúc mưa vô tình làm buồn công chúa bong bóng nhiều lần,yêu và yêu có thể thôi,thu về làm mưa không ngọt.bong bóng bên mưa bong bóng không nghe giá lạnh.nhưng nàng công chúa biết chăng , mưa là người đàn ông dối dạn,vì mưa chỉ yêu có

chính mưa mà thôi,thời gian cứ trôi mãi mang mùa thu đi mất,để đông sang mưa phùn lạnh để bong bóng vỡ tan vì trời cho làn mưa giá băng và công chúa bong bóng không còn yêu mưa nữa đường như không yêu không giận hờn nàng khóc nước mắt nhạt nhoà hoà cùng mưa vào trong niềm đau.....

Nó ngân nga theo giai điệu công chúa bong bóng,sao nó thấy thương nàng công chúa bong bóng quá,đã bị chàng mưa lừa dối,"Mong cho nàng công chúa bong bóng sẽ gặp được chàng hoàng tử của đời mình" Nó nghĩ và thầm ước ao cho công chúa bong bóng...

“Cốc cốc!”

_Ai đấy tôi ra liền!

Nhiu đây thui nha,mình phải đi rồi

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh Chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Mở cửa ra nó thấy 1 người,tên đã tát nó lúc 5 tiếng trước,nó làm vẻ mặt như núi lửa rồi nói:

_Có chuyện gì thế “Hoàng Tử” của Ô Quyên Quyên???(Nghe mà sờn gai óc)

Khải thì ngạc nhiên,sao mà nó nở lòng “mắng” cậu như thế?(Thế là mắng à?),cậu nói:

_À,tôi định mời cô đi ăn.....

RẦM!

Chưa kịp để Khải nói hết câu,nó đã đóng cửa cái rầm,rồi leo lên giường nghe nhạc tiếp,mặc kệ Khải đập cửa hay kêu chấy “Hotel” nó vẫn không thèm lết xuống giường nó cứ ở đó nhắm tịt mắt để nghe bài “Quên” của Noo Phước Thịnh,Khải ở ngoài la hét om sòm,không để ý đến những lời bàn tán của các cô gái trong khách sạn.”Tội nghiệp anh chàng đó,đẹp trai mà lại bị khùng.Ừ,đẹp trai mà lại bị khùng,chắc ế vợ quá!....v.....v....

_Bớ người ta cháy nhà(Hotel chứ nhà gì),cháy nhà kia,chạy đi !chạy đi!Động đất kia,sóng thần kia!

5 phút sau,nó không muốn lổ tai có vấn đề nên đã mở cửa ra,quát vào mặt Khải:

_Chỉ có nhiều đó thôi mà làm gì dữ vậy???Tận thể hãy báo tôi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Khải rùng mình cười trừ:

_Cô đi ăn với tôi và Quyên Quyên nhé!!!!

Nhắc đến QQ là nó muốn lấy súng bắn chết cô ta,bây giờ nó chỉ mong đang đi trên đường thì QQ bị sấm sét đánh chết thôi.Như thế nó ăn chay suốt đời nó cũng chịu,nó ngước lên nhìn Khải:

_Cũng được!

.....Ngoài đường.....

_A!Cá viên chiên kia!Mua ăn đi!_Nó nói chạy lại xe cô bán cá viên chiên,gọng nó như đứa trẻ

Quyên Quyên cười khinh khỉnh:

_Ăn những thứ dơ bẩn như thế này,chắc người ăn cũng dơ bẩn theo!

_Cô nói gì vậy hả?!_Cô cá viên chiên giận dữ,định đi lại tát QQ

Nó lấy tay ngăn cô cá viên chiên lại,nhìn QQ khinh khỉnh:

_Cô đừng nóng,con người này,dù ăn bao nhiêu thứ “sạch,ngon” trên đời thì cũng vẫn dơ bẩn mà thôi!

Khải này giờ im lặng nghe nó nói thế,con giận của Khải lại một lần nữa thức dậy,Khải nhìn nó,cậu nói:

_Băng Như!Nếu cô nói nữa thì tôi sẽ không khách sáo đâu!!

Nó khẽ chau mày rồi ngược lên nhìn Khải:

_Không khách sáo thì anh làm gì tôi????

_Cô....._Khải giơ tay lên tát nó,nó nhắm mắt lại, thì một bàn tay giữ lại

Giọng nói đó vang lên đều đều:

_Hình như anh tát cô ấy hơi nhiều thì phải???

Nó mở mắt ra,khẽ thốt lên:

_Thiên???_Quay lại đằng sau nó thấy những người kia_ Phong,Tuấn,Đạt,Vũ, Kim????

QQ và Khải cùng nói:

_Sao các người ở đây????

_Chuyện là vậy nè anh!_Thiên Kim giải thích

....30 phút trước ở hotel(Ngay thời điểm mà nó QQ và Khải vừ xuống lầu)....

“Cốc cốc!”

_Như ơi,mày mở cửa cho tao vô lấy chuyện conan đi!

Im lặng

_Như!!!

Vẫn im thin thít

_Như!!!

Im như lúc này

_Nguy rồi!_Kim nói rồi chạy một mạch tới trước phòng của Tuấn đập cửa_Anh hai!Mở cửa cho em đi!Nhanh đi!Như nó gặp chuyện rồi!

Cạch

_Gì vậy T.Kim?Em làm anh không xem tv được đấy!_Tuấn nhìn T.Kim lạnh lùng nhưng vẫn chứa gì đó tức giận_Như làm sao?

_Em đập cửa phòng nó nhưng nó không trả lời!

Tuấn khó chịu nhìn cô em gái của mình:

_Thì chắc cô ta ngủ rồi!

T.Kim nói:

_Không thể nào!Em nhìn vào cửa sổ phòng nó nhưng không thấy nó đâu hết!

_Thì chắc cô ta đi chơi với 1 trong 4 thằng kia!Mệt quá!

_Nhưng.....

Tuấn thờ dài chán nản nhìn T.Kim rồi nói:

_Thôi,để anh đi hỏi mấy người xung quanh phòng cô ta xem sao,em phone cho 4 thằng kia đi,phone cho anh Khải luôn!

_Vâng!

5’ sau....

Phong,Thiên,Đạt,Vũ, Kim,trừ Tuấn,Phong lo lắng:

_Không biết cô ta định làm cái trò gì đây,mà thằng Tuấn đâu Thiên Kim???

Đáp lại phong là một cái nhún vai bất lực:

_Em không biết!Hình như anh ấy đi hỏi tin tức của con Như thì phải.

Thiên,Vũ bất ngờ hỏi lớn:

_Khải và con Quyên Ô gì đó đâu???(Ô Quyên Quyên mà anh!)

_Em gọi nhưng anh không bắt máy!

Đạt nghi ngờ:

_Có khi nào.....

_Mọi người đến đủ rồi à?Tôi hỏi những người gần phòng của con nhỏ đó(B.Như) thì mọi người nói là nó đi ra phòng cùng 1 anh chàng và một cô gái nào đó,anh chàng đó mặt áo sơ mi màu đen,còn cô gái kia thì ăn mặc sexy._Tuấn từ xa đi tới,giọng nói lạnh lùng nhưng pha chút gì đó lo lắng.

Phong đập tường,đôi mắt ánh lên tia tức giận:

_Chúng ta đoán không sai mà!á Quyên Quyên sẽ làm gì đó để trả thù con nhỏ đó cái chuyện hồi nãy cho coi!Hừ!

_Thôi,mà anh biết bọn họ đi về hướng nào không?

Tuấn lạnh nhạt trả lời:

_Hướng bên phải,đi tới đường XXX,có người còn nghe nói là bọn họ sẽ tới nhà hàng MyLatty ăn đấy!

_Vậy chúng ta chỉ cần đi đến nhà hàng MyLatty là sẽ gặp họ!_Vũ nói

_Đi!

.....Trở về hiện tại.....

_Thì ra là như thế!...._Khải gật gù

Bỗng 1 giọng đàn ông à không một ông già mới đúng chứ,lại chỗ Ô Quyên Quyên đứng:

_Bà xã đã là phu nhân rồi mà còn ở đây vui chơi!_Quay mặt sang Khải,ông ta nói _Em quen với cậu này à???

Khải lên tiếng:

_Ông nói gì vậy?Đây là bạn gái tôi mà!

Ông ta quay sang QQ mắt đỏ gần vì tức giận:

_Chuyện này là sao?!

_Ông xã à,bớt giận đi!Còn thằng này là người điên đi chung với những đứa này đấy!_Quay sang Khải cô ta nói _Ông già này bị điên đấy,đừng nghe ông!Đi đâu ông cũng nói em là vợ ông hết!

Bỗng nó,Kim,5 tên kia hét lên:

_Ông là chủ tịch tập đoàn Mai An??/Chú sao chú ở đây?_Câu hỏi “Chú sao chú ở đây?” là câu hỏi của nó,nãy giờ nó ngờ ngợ nhận ra đây là chủ tịch tập đoàn Mai An và cũng là bạn của ba nó

Ông ta quay sang nó,ngạc nhiên:

_Như,sao con ở đây?_Rồi nhìn qua T.Kim,5 tên kia,ông thốt lên _Tiểu thư T.Kim,5 thiếu gia?Sao các vị lại ở đây???

Phong nhìn ông rồi quay sang QQ:

_Đây là vợ của ông?

_Vâng,đây là vợ tôi!_Ông ta ngạc nhiên lần nữa

Tuấn nhìn ông bằng đôi mắt lạnh,nói:

_Đưa con vợ “súc sinh” của ông về đi!

Khải đang ngơ ngác như con cá thối lác, quay sang QQ tức giận đưa tay lên:

_Cô dám lừa tôi????

Chát!!!!

1 âm thanh chói tai vang lên, nó ngạc nhiên, Khải tát Ô Quyên Quyên??? Nó đang mơ??? Khải tát QQ thật sao?

_A..n...h_QQ cắn môi

_Cút! _Lạnh lùng nhưng đau đớn, Khải nói

Biết mình không thể cầu xin được Khải nữa, QQ quay sang ông ta, CHỦ TỊCH TẬP ĐOÀN NỔI TIẾNG MAI AN, rên rỉ bò lại dưới chân ông ta:

_Xin anh! Đừng bỏ em!

Ông ta tức giận, hất QQ ra, rồi cất bước, nghe QQ nói ông ta khẽ dừng lại:

_Tôi có thai với ông rồi đấy! Ông già!

Bịch!

Một cục tiền rơi trước mặt QQ, cô ta mặt dày nhìn lên:

_Nhiều đây thôi thì ít quá!

Ông ta nói:

_Chưa chắc đó là con của tôi! À, khi cô sinh rồi thì gọi cho tôi, để đi xét nghiệm ADN, nếu không phải thì cô phải trả số tiền đó lại cho tôi! Nếu không trả thì cái nhan sắc của cô chắc chắn sẽ không còn được nguyên vẹn!

QQ đứng lên, giậm chân:

_Ông.

Ông ta vẫn rài bước đi về phía chiếc xe oto màu đen tuyền sang trọng đang đậu

Khi ông ta đi QQ xoay qua Khải nói:

_Tôi nói cho anh biết đó không phải là con của ông già đó! Mà là con của anh!

Khải cười rồi nói:

_Ồ, thì ra là thế! Vũ, đưa tiền cho ả rồi vạch mặt ả luôn! (Đừng nghĩ bậy nhé! Cái này không liên quan gì đến khuôn mặt hết!)

Vũ tới, nắm chặt mái tóc của cô ta, và.....kéo! Mái tóc cô ta rời đầu, tóc cô ta ngắn còn hơn cả những đứa tom boy, hải lòng, Khải nói:

_Bây giờ thì....Cút! Đừng bao giờ để tôi nhìn thấy cô nữa!

Cô ta chạy đi, để lại một câu nói:

_Xin lỗi vì thời gian qua đã làm phiền anh nhá!

Bụp!

Cô ta té xuống một vùng sinh dơ bẩn, dơ bẩn như cô ta vậy, nhưng cô ta vẫn cười điên dại

_HAHAHA!

Nó cười rồi bắt mọi người phải mua cá viên chiên cho nó, Khải dù rất đau đớn nhưng vẫn cười được, vì bên cạnh anh còn một người con gái rất thú vị nữa.... Còn nó, đang ăn nó ngược lên trời lăm bầm! “Cuối cùng em đã trả thù được cho anh rồi, anh Vi! Anh ở trên thiên đường có vui không? Chắc là vui rồi, vì anh được một hot girl như em thích mà!”

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Nhiều bạn nói chuyện của mình diễn biến quá nhanh, hi hi, thật ra không phải Phong, Tuấn và Vũ tự nhiên thích nó đâu, tại vì ngày xưa, 4 người này (Nó, Phong, Tuấn và Vũ) chơi thân với nhau nhưng đang chơi đuổi bắt thì.....

Chúng ta cùng xem lại câu chuyện của 10 năm trước với lời kể của nó nhé!

Đồ em bắt được tui anh hihi! Giọng của Phong làm tôi tức điên lên, tôi cố gắng đâm đầu chạy thật nhanh

Trời ơi! Em đâu cần chạy thật mạng vậy! Muốn đâm đầu vào người ta à? Lại là anh Tuấn chết tiệt! Còn chù tôi nữa chứ

Tôi bức xúc dừng lại hét lên:

_3 anh đúng là “ÁC QUÝ DỘI LỐT NGƯỜI”! Hừ

Vũ nhìn tôi, rồi cười ha ha:

_Hahaha!

_Anh vui lắm sao mà cười như khùng vậy! Vũ?

Tôi nói 3 người đều cười lên:

_Mặt em! HAAAAHA!

Tôi thử sờ lên mặt, cái quái gì thế này, bây giờ nhìn tôi y như “Siêu Nhân Bùn” vậy, mà nói đúng hơn là một con nhò bị bôi sinh lên mặt, tôi tức giận đuổi theo 3 anh chàng hàng xóm phá phách của tôi:

_Đội đấy! Em sẽ bắt được các anh!

Rồi cả 3 anh ấy đều chạy lên vỉa hè bên đường, tôi cũng nhanh chân chạy theo, nhưng đi giữa đường, thì nghe giọng của 3 người:

_Băng Như! Coi chừng!

Tôi quay đầu lại, một chiếc xe đang chạy với tốc độ kinh khủng, người lái xe thì lại đang ngủ, bây giờ, tôi tay chân bủn rủn, không chạy được nữa và....

Rầm!

Thế là tôi nằm dài trên vũng máu, máu từ khắp cơ thể tôi chảy ra như suối, tôi cảm thấy mệt mỏi và ngất đi, trong cơn ngất ấy, tôi nghe tiếng của 3 anh ấy đang gọi tôi, tôi muốn thức dậy lắm, nhưng sao đầu óc tôi đau thế này? Đau quá! AAAAAAAAAA!! Đau quá! Mỗi ngày càng đau nhiều thêm! Thế là, Tạm biệt 3 anh chàng hoàng tử trong đời tôi, có lẽ, tôi phải đi trước họ một bước rồi...

.....Ở bệnh viện.....

Tôi mở mắt ra, đây là đâu, và.... tôi là ai? Tại sao đầu óc tôi trống rỗng thế này? Tôi không nhớ gì hết! Ba mẹ tôi là ai? Tại sao tôi lại ở trong căn phòng màu trắng đầy mùi thuốc sát trùng này? Thực sự tôi không nhớ gì hết!

Cạch!

Cánh cửa đột ngột mở ra, có ba chàng trai chạy lại tôi vui mừng:

_Băng Như! Em không sao rồi!

Tôi đáp lại bằng ánh mắt thờ ơ, các người là ai thế? Tự nhiên lại giường tôi rồi nói những điều kì lạ, tôi nghiêm giọng hỏi:

_Các người là ai? Tại sao tôi lại ở đây?

1 anh chàng trong 3 người ôm chầm tôi nói:

_Em giống phải không Như?

Tôi bực mình thật rồi,tôi đẩy anh ta ,tức giận hỏi:

_Tôi đang ở đâu????????!!!!!!

Cạch

Cánh cửa lại một lần nữa bật mở,đó là 1 người đàn ông và 1 người đàn bà,tôi thấy đau đầu rồi ngất lịm đi.Trong lúc đó tôi nghe bọn họ nói:

_Sao rồi bác?Bác sĩ nói sao rồi bác?

Người đàn ông đó nhìn tôi rồi trả lời:

_Nó bị mất trí nhớ rồi!

Bây giờ các bạn hiểu chưa?

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

_Let's go!Hôm nay chúng ta sẽ đi chơi ở “Thung Lũng Tình Yêu”!_T.Kim hét lên

Nó vừa bật tai vừa nói:

_Thôi đi!Trong đây có ai yêu nhau đâu mà đi vô đó!

T.Kim bấu môi:

_Vô chơi đi,hay là nó gọi cho mày nhớ một quá khứ đau khổ?

Phong,Tuấn,Vũ,Khai không thoát khỏi trí tò mò,nó có quá khứ đau khổ ư?Ai lại làm nó ra như thế?Phải chăng là một người con trai?

Nó chịu thua :

_Ừ đi thì đi!

.....Ở Thung Lũng Tình Yêu.....

Nó không đi đâu cả,không lảng xảng như Thiên Kim,nó chỉ ngồi xuống một chiếc ghế đá rồi ngắm một khoảng không trên bầu trời,bàn tay nó vô thức giờ lên rồi lại cụp xuống,Phong nãy giờ để ý thấy nó chẳng nói gì cũng chẳng thêm tham quan,chỉ ngồi yên ở chiếc ghế đá đó,cậu chạy lại ngồi chung với nó,nó giật mình:

_Anh làm tôi giật cả mình!

Cậu đùa:

_Cô đang làm gì mà thấy tui cô giật mình?Cô đang làm chuyện xấu đúng không?

Nó lúng túng:

_Gi....gi chứ!Làm gì có!Blè!_Nó le lưỡi trêu Phong

_Ừ thì cô không có!

_Hử?_Nó ngạc nhiên,sao Phong có thể bỏ qua cho nó dễ thế?Bình thường thì nếu nó le lưỡi trêu cậu thì cậu sẽ rượt cho nó đến chết mới thôi,sao lạ vậy?Còn Phong,cậu không ngờ cậu lại có thể bỏ qua cho nó?Nó làm cậu thay đổi sao?Không,không thể nào!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

_Thôi,tôi đi đây!Còn phải chụp ảnh lại nữa chứ!Lần thứ nhất tôi đi không có chụp được cái gì hết!Nếu lần này mà không chụp được thì tôi sẽ giết anh!_Nó nói một tràn rồi quay lưng bỏ đi,để lại Phong chả hiểu nó nói gì,một lúc(4 giây) cậu mới nhận thức được nó nói gì,cậu cười nhếch mép:

_Đề rồi xem ai giết ai!Công chúa!(Càng gọi thân mật càng nguy hiểm)

Rồi Phong chạy thật nhanh lại chỗ nó.....

.....Chỗ nó và một người tụ họp.....

T.Kim đưa mấy ảnh lên cao,hô to:

_Haha!Ta sẽ là nữ hoàng của Đà Lạt!_Mọi người đều quay sang nhìn nhóm nó

Nó đánh vào đầu T.Kim một cái rồi nói:

_Mày có khùng không?Mày mà là nữ hoàng của Đà Lạt thì chắc tao và con Nhi sẽ là nữ hoàng Nha Trang và Vũng Tàu quá!

Tiếp đến là câu nói của Đạt:

_Bớt mơ mộng đi hai cô nương!Đi tiếp nè!Nhóc Như!Nhóc có đem theo kẹo socola không?_Câu nói của Đạt làm mọi người tái mặt(Trừ nó and Tuấn,Tuấn không thể hiện biểu cảm trên gương mặt,bạn t/g:Lạnh lùng mà lì)

Nó ngây thơ hỏi:

_Chuyện gì thế?Tôi không có đem,anh thèm hả?Một hồi đi mua!Tôi cũng đang thèm....._Nó chưa nói xong đã bị Thiên bịt miệng lại

“Bật”

_Á.....!!!!!!_Thiên hét lên,đầy căm phẫn nhìn nó,Thiên chỉ muốn giúp nó thôi mà,sao nó lạicắn Thiên chứ?Thiên lòng không ngừng chửi nó: “Lạy trời cho cô chết sớm đi!”Rồi xoa xoa chỗ bị nó cắn

Nó nhìn Đạt nó tiếp:

_Tôi cũng đang thèm socola nè!

Đạt mắt sáng lên:

_Thiệt hả?Vậy tôi cô qua phòng tôi nha!Tôi lấy cho!

Nó gật đầu:

_Ok!Nhớ nha!Thôi, đi thôi!_Nó chạy đi

“Bịch”

”Bịch”

Nó đụng phải một người,đưa mắt sang nhìn người đó,nó ngạc nhiên:

_Lăng Nhi,sao mày ở đây?Ghé nha!đi chung với bạn trai phải không?Có bạn trai sao không cho tụi này biết?Bạn thân vậy đó hả?Thực sự mày có coi tụi tao là bạn thân không đó?

Cô gái đó hoảng hồn, trên gương mặt hiện rõ nét vui mừng:

_Như?Kim?Tụi bây lên đây chơi hả?Tao đi lên đây với ba mẹ!Tao không có đi với bạn trai,mà có thì ba mẹ tao cũng không cho đi theo đâu!Còn...._Lăng Nhi hít một hơi nói tiếp..._Còn tụi bây vẫn là bạn chí cốt của tao!Còn tụi bây,đi chơi mà không rủ tao!Bạn bè vậy đó hả?

Nó đỏ mồm hôi hột, không ngờ con bạn thân ít nói của nó hôm nay lại nói nhưu thế,nó nói:

_À,tao và T.Kim đi với 5 tên này!_Nó chỉ vào 5 tên đó,thoáng thấy trên gương mặt của Lăng Nhi có những vết đỏ khi nhìn Vũ(Mình viết lộn ý,Lăng Nhi chỉ có tình cảm với Vũ thui à!)_Còn Vũ thì chỉ lạnh lùng nhìn nó

Lăng Nhi vội vã đứng lên, nở nụ cười tươi:

_ Chào các anh! Em là Lăng Nhi! Nguyên Lăng Nhi ạ!

_ Phong, Tuấn, Vũ, Thiên, Đạt, Khải. _ Nhưng đáp lại nụ cười tươi của Lăng Nhi chỉ là sự lạnh lùng của 6 tên đó, Lăng Nhi có vẻ hơi buồn

Nó chu môi, trông rất đáng yêu nói:

_ Các anh có điểm phúc rồi đó, tôi và con T. Kim chưa bao giờ thấy nó cười tươi vậy hết!

Khải nói:

_ Điểm phúc cái đầu cô đấy! Nụ cười đó chúng tôi thấy nhiều rồi! Chỉ là giả tạo thôi! Đi nhanh! ư

T. Kim quay sang Lăng Nhi hỏi:

_ Mày ở khách sạn nào?

Lăng Nhi cười:

_ Tao ở khách sạn Blue Roses!

Nó mắt sáng lên:

_ Trùng hợp nhỉ? Tại tao cũng ở đó nè!

L. Nhi cười 1 lần nữa:

_ Thế hả? Vui quá!

.....Ở phòng Lăng Nhi.....

_ Cái gì? Cô ta về rồi à! Chết tiệt! Ô Quyên Quyên! _ Khác hẳn với sự dịu dàng lúc nãy thay vào đó là một L. Nhi vô cùng nóng tính

T. Kim:

_ Tao và con Như đã thay mày trả thù cô ta rồi!

Mắt L. Nhi lại sáng lên:

_ Sao? Tại baay trả thù ả làm sao? Kể tao nghe!

Nó bắt đầu kể:

_ Chuyện là thế này! Bolobala. (Ai chưa coi từ đầu - □ cuối thì hãy bấm vào trang 12 chap 9 để xem nha)

“Bóp! Bóp”

L. Nhi vỗ tay, cười như điên:

_ Vui quá! Cô ta kết thúc hay lắm! _ L. Nhi nói tiếp, nhưng lại là giọng nhỏ và dịu hơn _ Anh Vĩ! Em gái anh đã trả thù được cho anh rồi đó! Giá như anh không yêu QQ thì có lẽ em có thể gọi B. Như là chị. . . Anh sống lại đi! _ Nói đến đây nước mắt của nó và L. Nhi lại rơi

Nó ngước lên trần nhà, nhìn một khoảng không gian vô định, gào lên:

_ Anh Vĩ ơi, nếu anh ở đây thì xin hãy cho em biết đi! Em thực sự rất nhớ anh! Lăng Nhi nó cũng nhớ anh nhiều lắm! Anh về đi!

Thiên Kim cũng xúc động rơi nước mắt, tại sao ông trời lại làm thế với Vĩ? Tại sao lại làm cho nó và L. Nhi phải như vậy? Tại sao không để cho nó gặp Tuấn sớm hơn? Để nó có thể yêu Tuấn, và không bao giờ gặp Vĩ? Tại sao Vĩ lại làm nó yêu Vĩ đến thế?

Nó nói trong tiếng nấc:

_ Anh Vĩ! Anh mau hức hức sống lại đi! Nguyên Lăng hức hức Vĩ! Hức. hức.

..... Không ai biết bên ngoài có hai người con trai đang cười một nụ cười đau khổ, và những giọt nước mắt lại làm nhòe mắt của ai kia.

..... Buổi tối ở phòng nó.

“Cốc,cốc”

_ Chuyện gì vậy? _ Nó mở cửa

Đặt cầm một thùng socola để vào phòng nó:

_ Tặng nhóc!

_ Hử? _ Nó há hốc mồm _ Chẳng phải anh nói là cho tôi socola sao? Sao lại đem nguyên thùng phế liệu qua? Anh định đổi nghề đi sửa xe đạp à? Thôi đi đi, phòng tui đâu có xe đạp cho anh sửa?

Đặt cúi:

_ Đây là socola thượng hạng đây nhóc! Fan tặng anh mà anh không ăn đó! Ăn hết dùm anh nhá! _ Đặt nói rồi quay đi

Nó nói:

_ Khoan đã!

Đặt quay lại, hỏi:

_ Gì nhóc? Có chuyện gì nhờ anh à?

Nó cười, nụ cười, nụ cười thật sự, đây là nụ cười tươi nhất, đầu tiên nó cười như thế:

_ Cảm ơn!

“Thình thịch! Thình thịch!”

Tiếng tim của Đặt đập loạn xạ, làm cho cậu không thể nói 1 lời nào:

_ À.um, kh. . . ông. . . có. gì! Ch. . . ỉ. . . là. à, um. . . (Không có gì! Chỉ là.)

Nó nghiêng đầu khó hiểu:

_ Có chuyện gì thế?

Đặt im lặng một hồi, hỏi một câu mà trái tim cậu đang hồi hức:

_ Nhóc, nhóc xem anh là gì?

Nó bình thản nói:

_ Um. Anh trai!

Khi nghe câu trả lời ấy, Đặt cảm thấy hụt hẫng, thật sự cậu muốn nó trả lời thế nào? Không lẽ cậu muốn nó trả lời là “Anh là người quan trọng của tôi”?

Giọng Đặt buồn buồn:

_ Thôi, nhóc vào ngủ đi! Nhớ ăn hết đó nghen!

Nó trả lời:

_ Yes! Brethren! (Vâng! Anh trai)

_ Hi _ Đặt cười rồi quay về phòng

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Cốc cốc!

_Như!Cô dậy đi,đi ăn sáng với tui tui nè!_Khải mở cửa phòng nó

Bên trong vẫn không vang vọng tiếng gì...

_Thui,anh khỏi kêu!_Nói xong Phong đẩy cửa vào 1 cách nhẹ nhàng

Mọi người mắt chữ O mồm chữ A nhìn Phong,Phong nhún vai nói:

_Cô ta vốn ngủ đầu khóa cửa!

Thiên Kim vỗ tay rồi nói:

_Trời!Sao anh biết?Em với con Lăng Nhi là bạn thân của nó cũng không biết à nha!

Cánh cửa bật mở,và hình ảnh “Phù thủy ngủ trong phòng” hiện ra,nó đã nằm trên ghế sofa nhưng lại nằm xấp,hai chân đưa lên trời,hai tay tự nắm tóc mình,Thiên lại gần,lay lay nó:

_Ê!Dậy đi!Sáng rồi!

Nó từ từ ngồi lên nhưng mắt vẫn nhắm nghiền,nó há miệng ra ****:

_Cái đồ mặt dày!Tao đã nói là tao không dậy rồi mà!Sao mày cứ kêu tao dậy hoài vậy?!Mày nói với ông thầy cho tao ngủ đi!Tao mất ngủ là tao hỏi tội mày đó con quý!A,mà sáng lâu rồi,mắt mày đi du lịch à?_Nó nói rồi ngã xuống....ngủ tiếp

Mọi người lại một lần nữa ngạc nhiên nhưng trừ T.Kim và L.Nhi vì hai người đã quá quen với tính cách của nó,ai phá hoại giấc ngủ của nó là nó đều tuân ra câu này,L.Nhi thở dài rồi quay qua nói với mọi người:

_Mọi người bịt tai lại đi!Nếu không em sẽ không đến tiền bệnh viện đâu đó!_Mọi người chả hiểu gì (Trừ T.Kim) nhưng rồi cũng bịt tai lại,L.Nhi nhìn nó rồi hét_A!Đồ ăn ở đâu ra mà nhiều thế này?T.Kim tao với mày ăn đi!Con Như nó ngủ nó khỏi ăn!Woa!Nào là Kem,bánh ngọt,gà KFC.Ôi!Uớc mơ của tôi!

Câu nói đó lập tức có hiệu nghiệm,nó ngồi dậy,mắt sáng lên:

_Đâu?Đâu?Gà KFC đâu?Bánh ngọt đâu,kem đâu?

_Hahaha....._Mọi người cười như điên,đến cả Tuấn người lạnh lùng cũng bị câu nói của nó làm cho cười.

Nó bĩu môi,liếc L.Nhi:

_Mày rảnh lắm!

Nói rồi nó vào phòng vệ sinh làm vsen,xong,nó đi ra với một bộ váy trắng,mái tóc thả dài,Thiên hỏi:

_Cô đi “lụm” cái váy này đâu ra vậy?

_Tui thấy trong vali có á!Với lại tui cũng không thèm mặc đâu nếu tôi mà tìm thấy bộ nào khác là tui mặc vô rồi

Tuấn đưa cho nó một lon coca rồi nói như ra lệnh:

_Uống đi!

_Thank you! Tôi đang khát!_Nói rồi nó uống một ngụm,không thèm xem hạn sử dụng của lon nước ngọt

Tuấn cười đều:

_.....Nếu cô không sợ bị đau bụng!

_Phụt!

Nó đang uống ngon lành thì phun ra sau khi nghe câu nói của Tuấn,nó liếc Tuấn một cái sắc lẹm rồi quăng cái lon đi...

“Cốp”

Cái lon bị bay ra ngoài phòng,một giọng con gái cất lên:

_Á!!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

_Á!!!!!!!!!!

Nó chạy thật nhanh ra ngoài,nó sợ sẽ gây ra án mạng mất,chạy theo sau là 6 tên đó T.Kim và L.Nhi

Nó đỡ cô gái đó lên,gọng có lỗi:

_Xin lỗi cô,tôi thật sự xin lỗi!

Nó ngước mặt lên,nó,T.Kim và L.Nhi đứng hình,nó lắp bắp:

_Chị.....Ki....Kim.....Dung?

Phải,đó là Kim Dung,một cô gái 17 tuổi,mái tóc được búi cao và mái ngó được chải gọn gàng,cô mặc đồ giống y như nó,chỉ khác màu,đó là màu tím,cô mỉm cười,không mấy ngạc nhiên khi thấy nó,vì nó đã gọi điện kêu cô tới mà,cô nói:

_Em làm gì thế?Chính em rủ chị đi chơi mà!

Nó lục lọi trí nhớ:

<

_Alô?_K.Dung bắt máy,gọng của cô vẫn gọi là “ngọt như mật”

Nó hí hửng hỏi:

_Chị 2 !(Chị này đi nhận lung tung,có máu mù gì đâu mà gọi chị 2)

K.Dung bắt ngờ dịu giọng:

_Có chuyện gì vậy B.Như?

_Chị đang ở đâu thế?

K.Dung nói:

_À,chị đang trên đường lên Đà Lạt thăm pama chị!

Nó hỏi:

_Pama chị lại lên Đà Lạt thăm ông Tô(Ông nội K.dung) ă?

_Uhm!Có chuyện gì không em?

_Thế chị định ở khách sạn nào?

K.Dung tò mò hỏi:

_Uhm...Đáng lẽ ra chị phải ở cùng ông nội và pama,nhưng sợ làm phiền ông nên chị sẽ ở khách sạn Blue Roses!Em hỏi chị vậy?

Nó hỏi giọng gấp rút như “sắp chết”:

_Vậy khi nào chị tới

K.Dung nói:

_Có lẽ là sáng mai,vì lúc ấy chị mới đi thăm ông về!

_Thế đến khách sạn thì chị đến phòng 196 nha chị (Phòng của nó)!Tạm biệt chị!

“Tút tut tut”

_Alô?B.Như em còn nghe đt không?Alô?>>>

(Trở về hiện tại)

_À,em nhớ rồi!

K.Dung quay sang TK(T.Kim LN là L.Nhi),LN và cuối cùng dừng mắt ở 6 tên đó,K.dung đơ toàn tập khi thấy Thiên,tim của K.Dung đập thình thịch,mắt đỏ ngầu,chạy tới ôm Thiên:

_Huhu anh Thiên ơi em nhớ anh lắm!

Thiên mau chóng đẩy K.Dung ra,nói:

_Xin làm ơn lịch sự một chút,chúng ta cùng lứa,cô lại là con gái,ôm nhau như thế không tốt đâu!

K.Dung vẫn ra vẻ ôm mặt khóc,nói trong tiếng khóc:

_Sao anh lại có thể lạnh lùng với em như thế?Em yêu anh mà!

_.....

Thiên im lặng,quay sang nó bằng ánh mắt cầu cứu,nó nãy giờ đơ như cây cọc,rồi sau đó bùm miệng cười khúc khích,nó nhìn Thiên nói:

_Anh...hí hí...tự...hí hí...giải quyết đi!Haha.....!

Thiên tức giận thật sự,cậu nói:

Cười gì mà cười?Từ nay đừng hòng tôi giúp cô chuyện gì!Xéo ra khỏi người tôi ngay! Cậu nói xô K.Dung ra một cái thật mạnh,làm K.Dung ngã nhào xuống mặt đất

_Á!!!!!!!!!!_K.Dung ngã xuống vẫn cố nặn ra một nụ cười

K.Dung nói :

_Dù thế nào em cũng làm anh yêu em!Em không để đứa con gái nào cướp anh đâu!Hoàng tử ạ!

Lời nói có tác dụng,Thiên sững lại,tay nắm thành hình quả đấm

“ừc”

Nó nuốt nước bọt,thiệt là không thể chọc giận hai con người này,chị K.Dung dịu dàng của ngày trước đâu rồi ?Thay vào đó là K.Dung bất chấp thủ đoạn.Thiên có giọng nói ngọt ngào đâu rồi?Thay vào đó là một tên ác ma ác không giới hạn.

“Chát”

Nó giật mình...

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

K.Dung bị một cái tát từ Thiên,hắn nói:

_Cô không thể làm tôi yêu cô đâu!Vội lại đây!_Thiên chỉ sang Vũ_Là chồng tương lai của cô!

“Cách”

Lăng Nhi làm rơi lon coca (L.Nhi này giờ cầm cái lon), nó cảm thấy lo lắng, vì vốn dĩ... L.Nhi thích Vũ mà, làm sao đây? Nó định hỏi L.Nhi thì L.Nhi nói:

_Xin lỗi mọi người, em hơi mệt, em vào phòng nghỉ chút ạ!

Nói rồi L.Nhi chạy đi với những giọt nước mắt mặn chát. Về Kim Dung, sau khi bị một cái tát trời giáng, đã không nói được gì nữa, cô chạy về phòng mình...

Còn nó, nó lờm Thiên một cái rồi quay đi, nhẹ nhàng, đúng vậy nó đi nhẹ nhàng như con gió, nó nói:

_T.Kim này đi qua phòng chị K.Dung khuyên chị đi, tao qua phòng con Nhi, chắc là nó shock lắm!

_Ờ, ờ, tao biết rồi!

.....Ở phòng L.Nhi.

_Mày shock không? _Nó cười

L.Nhi tức giận quát:

_Mày còn cười à? Tao khổ như vậy mày còn cười à?

Nó nhìn L.Nhi rồi giả bộ khóc lóc:

_Anh Vĩ ơi, anh xuống dưới đây xem em gái anh nó quát em này, à, mà anh ơi, anh xuống nhớ mua một liều thuốc “trị say nắng” cho nó ghen, nó bị say nắng tên Vũ đó anh ơi! Nói cái này hơi xui xẻo nhưng em cũng nói, nếu nó còn shock như vậy nữa chắc nó sẽ được uống trà cùng bác Vương đó anh! Anh phải kêu bác Vương tiếp đãi nó long trọng nha anh!

L.Nhi bực mình, kí đầu nó 1 cái:

_Sao mày chửi tao chết hả con kia, tao shock thì có thiệt, nhưng mà không buồn đến mức phải gặp anh hai đâu!

Nó nghiêm túc nói:

_Có lẽ mày bị say nắng tên Vũ thôi, chứ không yêu đâu!

_Nhưng mà.....

Nó nói:

_Hay mà mày muốn chị Dung phải.....

.... Người ta đã xứng đáng tốt hơn em

Người ta đã yêu anh rất chân thành

Người ta đã cướp mất trái tim anh ra khỏi cuộc đời của em.. ừ thì là định mệnh

Thế sao anh vẫn còn ngọt ngào khi ở bên em

Giữa dòng đời em vẫn không sao đâu anh đừng lo.....

_Thôi đi! Ừ thì tao say nắng anh Vũ đấy!

_Hố hố!

L.Nhi cười:

_Hố hố gì, mày cười gian quá!

_Mày chịu cười rồi ghen!

.....Ở phòng nó.....

Nó hét lên làm cho cả khách sạn rung chuyển:

_Nhóm SNSD muôn năm!

“Cốc cốc”

Nó mở cửa ra, là Tuấn, nó ngạc nhiên hỏi:

_What do you want?

Tuấn tự nhiên vào phòng nó, nói:

_Chuẩn bị đồ, ngày mai về!

_Hử? Anh nó gì cơ? Mới đi khoảng 1,2 ngày thôi mà!

Tuấn lạnh nhạt nói:

_3 ngày!

_Là sao?

Tuấn vẫn cộc lốc:

_Three days admission! Take on the complete summer homework!(Ba ngày nữa nhập học! Về mà làm xong bài tập hè!)

Nó nghĩ bụng: “Anh ta nói gì thế nhỉ?” Nó vốn không giỏi tiếng anh lắm nên đôi khi không nhận thức được người ta đang nói gì (T/g: Em thấy chị giỏi nói tiếng anh lắm mà! B. Như: Kệ chị! Cung muốn gì đây? T/g: Dạ em muốn chị thôi giả nai đi ạ! *Xách dép chạy*) Một lúc lâu nó mới hiểu rồi gật gù:

_OK, ngày mai về! Nhưng còn chị Dung và L. Nhi?

_Lăng Nhi thì nói ngày mai về chung, còn K. Dung thì tôi nghe nói là cô ta khỏi làm bài tập nên hết hè mới về! End!

_OK! Để tôi soạn quần áo! _Nó nói, Tuấn cũng ra ngoài.

Bỗng.....

...Oh, oh, oh, oh, ppareul saranghae

Ah, ah, ah, ah, manhi manhi hae

Sujubeu ni jebal utji mayo, jin shimini nolljido marayo

Tto babo gateun mal ppunya ...

(So viết có sai chính tả thì mong mọi người bỏ qua, So không rành lắm về tiếng Hàn)

ĐT nó reo lên, nó bắt máy:

_Alô?

_Mẹ đây!

_Mẹ hả? Huhu con nhớ mẹ nhiều lắm!

_Con bé này, lớn rồi mà cứ như con nít! Sao rồi? Sống tốt không con?

_Tốt ạ!

_Ừ, sắp nhập học rồi! Con có cần mẹ mua đồng phục rồi gửi qua cho con không?

_Không cần đâu ạ! Tiền của con còn mà! Với lại T.kim nó cũng qua sống với con nữa, T.Kim là em của một cậu bạn trong biệt thự mẹ ạ!

_Vậy thì mẹ yên tâm rồi! Thôi con ngủ đi!

_Vâng, chúc mama ngủ ngon, chúc papa ngủ ngon ạ!

(Đoạn nó và mẹ nó nói chuyện mình không có ghi giọng của ai hết! Mong các bạn thông cảm!)

Thế là nó bắt đầu ngủ, nó mong tới ngày đi học quá!

Chương 16

Đi về thôi! Thiên Kim háo hức,thiệt tình,đi cũng háo hức mà về cũng háo hức là sao?

Nó ỉu xiu:

_Chưa có đi tham quan hết mà đi về rồi!

Thiên Kim nhìn sang nó:

_Thì hè năm sao chúng ta đi!

Không khí trở nên im lặng đáng sợ,không biết lúc đó nó còn được ở với 5 tên này không nữa...

Nó ngây thơ nghiêng đầu:

_Sao zơ ? Ừ,thì năm sao chúng ta đi,có gì đâu mà các anh..._Nó nhận ra vấn đề,nó cười nhạt_Chẳng phải các anh cũng muốn tống cổ tui ra khỏi nhà sao?

_Thôi đi nhanh đi!_Lăng Nhi giải nguy,nãy giờ thấy không khí như thế này,Lăng Nhi thấy khó chịu sao ấy.Cứ thấy Vũ lo cho người con gái khác thì Lăng Nhi thấy khó chịu tội cùng,nhưng người con gái đó lại là bạn thân của Lăng Nhi_Băng Như nữa chứ,cô ghét phải lựa chọn giữa nó và Vũ,ghét lắm!!!!!!

Nó nói:

_Ừ đi,nhưng mà Lăng Nhi mày đi cái gì về,ba ***** còn trên đây mà!

_Cho tao đi về với mày và mọi người được không?Hỏi tao trả tiền lại cho!

Phong nhảy vào:

_No!Xe hết chỗ rồi!

_Còn chỗ!_Nó lườm rồi dẫn Nhi lên xe còn bỏ lại một câu làm cho hấn tức bốc khói_Chỉ có người xấu xí,hiếm có,khó tìm như anh mới không còn chỗ ấy!

_Cô nói cái gì?Nói lại thử xem!

_Nói gì đâu!

_Hừ!

.....Trên xe.....

Nó lặng lẽ lấy tay chống cằm đặt lên cửa kính của xe,nó nhớ về viễn cảnh 2 năm trước.....

<<2 Năm Trước.....

_Alô,Quyên hà em?_Giọng Lăng Vĩ vui mừng_

.....

_Sao,em đồng ý làm bạn gái anh à?Uh,lát anh tới,bye em!

Nó chạy lại,hỏi:

_Chị Quyên đồng ý làm bạn gái của anh rồi sao?_Nó nói giọng nói đó thật buồn làm sao

Trái ngược với thái độ của nó,Lăng Vĩ vui mừng xoa đầu nó,gật đầu:

_Ừ!

_Chúc mừng anh nha,chị Quyên nói anh đưa chị ấy đi đâu ạ?

Vĩ nhìn nó:

_Chỉ nói là hẹn gặp anh ở đường cao tốc!Rồi chờ chỉ đi đâu đấy,thôi,anh đi chuẩn bị đây,nhóc ở đây nha!

Nói rồi Vĩ bước đi,để lại nó với nỗi bất an lẫn lo lắng:"Hẹn hò thì đi ra đường cao tốc làm gì chứ?Chị ta định làm gì đấy?Không lẽ chị ta định....Không,không thể nào!Nhưng lát nữa mình phải đi theo anh Vĩ,nếu không anh ấy sẽ gặp nguy hiểm mất!"

.....Ở đường cao tốc

_Kì lạ!Sao chưa tới...._Vĩ cầm ĐT lăm bằm

Bống.....

Két!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

_A!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

_Anh Vĩ coi chừng!!!!

So chỉ viết đc nhiều đây,ông anh ổng trở chứng tắt máy rồi!Biết sao ổng tắt ko?So chỉ nói ổng nhui chuyện thôi mà ổng tắt máy lun,đúng là cái miệng hại cái thân mà,hu hu!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

_Anh Vĩ coi chừng!!!!!!!!!!

Rầm!

Nó sững người,Vĩ đang nằm trên một thứ chất đỏ,nó hiểu và nó cũng biết thứ chất ấy là gì,một nhát dao xông thẳng vào tim nó,nó chạy lại ôm Vĩ,nó khóc,đây là lần đầu tiên nó khóc(Phải không nhĩ?),nước mắt nó thấm vào gương mặt đầm máu đó,nó nói:

_Anh Vĩ để em đưa anh tới bệnh viện_Lời nói đó có chứa sự xót xa chăng?

Vĩ nhìn nó,cố gắng ra một nụ cười,một nụ cười cuối cùng,nụ cười mà có lẽ sau này không ai còn thấy nữa,anh sờ vào gương mặt nó:

_Anh không sao,em đưa cho chị Quyên,thứ này đ....._Vĩ nói, hơi thở gấp rút,anh đưa cho nó một chiếc nhẫn_Anh buồn ngủ quá,em cho anh ngủ đi,làm ơn!

Nó lắc đầu,nó nói:

_Không, anh không ngủ được đâu,nếu anh ngủ anh sẽ không bao giờ tỉnh lại đâu!Đừng bỏ em!Xin anh mà!

_Từ nay hãy sống tốt,anh sẽ luôn ở bên em!Sister(em gái) của anh!

Nó lắc đầu trong nước mắt:

_Anh phải sống với em đến khi nào em chế.....

Vĩ đưa tay lên môi nó:

_Không được nói những thứ xuôi xẻo như thế!_Vừa dứt lời,Vĩ đã chìm vào giấc ngủ tử thần(Không có từ nào hay hơn hết!Hic!)Thế là anh không còn bên nó nữa,anh đã xa nó thật rồi,trái tim nó liệu có thể yêu nữa không,khi nó sẽ không bao giờ tin vào tình yêu nữa?Chắc cánh cửa trái tim của nó sẽ không bao giờ mở ra một lần nữa,nhĩ?

Nó ngước đôi mắt đầy căm hận và đầm nước mắt lên,nói:

_Tôi sẽ trả thù cô,Ô Quyên Quyên!>>>

(Trở về hiện tại)

Một giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt trắng hồng của nó,nó thật sự đã khóc sao?Nó không hiểu,vết thương trong trái tim nó liệu có thể lành lại được không,"Nhìn anh Vĩ và tên Phong cũng đẹp như nhau mà đúng không nhỉ?Quái lạ,sao mình cứ nghĩ tới tên đó thế nhỉ,thôi thôi không nghĩ nữa!!!Nhưng mà...Phong,hắn có phải tên là Hoàng Minh Phong không nhỉ?Không thể nào,hắn không thể là anh Minh Phong yêu dấu của mình được!Hỏi hắn xem sao"Nghĩ là làm,nó hỏi Phong:

_Nè,Phong,anh tên Hoàng Minh Phong phải không dạ?

Phong bất ngờ,cậu nói cho nó biết họ và tên đệm của cậu chưa nhớ?Tại sao nó biết,hắn nói:

_Ừ,đúng,tôi là Hoàng Minh Phong!

_Vậy anh có biết ngày xưa có một cô bé cột tóc đuôi ngựa hay chơi với anh và hai người nữa tên là Vũ và Tuấn không?Cô ấy tên là...

Chưa để nó nói xong,Phong đã nói:

_Tôi không biết!Từ nhỏ đến lớn tôi không bao giờ tiếp xúc với con gái trừ mẹ tôi!

Nó hỏi dồn:

_Anh cố gắng nhớ đi,đó là điều quan trọng của tôi!

"Điều quan trọng của cô sao?Nực cười!"Phong cười buồn,chẳng phải mười năm trước nó đã nhẫn tâm quên cậu,Tuấn và Vũ hay sao?Bây giờ còn nhớ lại làm gì?Sao không quên mãi đi?Nhớ lại chỉ thêm tổn thương cả bốn người mà thôi!

Tuấn lạnh lùng,trong lòng đau như cắt,nó nhớ lại làm gì?:

_Ba chúng tôi tên như thế,nhưng...chúng tôi không quen cô bé nào như thế,từ khi sinh ra!

Còn Vũ thì đang ngủ nên không biết gì (T/g :Anh này dễ ngủ quá trời _ Vũ:Anh đâu có ngủ tại đeo phone mà,nghe gì chết liền!)

Nó gật đầu:

_Vậy à,vậy tui tìm nhầm người rồi,sorry nha!

Sau đó nó tiếp tục ngắm cảnh,một lúc sau...

_Á!!!Nhớ rồi!

Thiên nói:

_Thỏ heo,cô bị gì thế?Lên con hả?

Nó đang cười bỗng im lặng lại:

_Anh nói tôi là thỏ heo à?Thật vinh hạnh,nhưng tôi không xinh đẹp và tài giỏi như chị Go Mi Nam đâu!(Không biết gọi chị hay anh nữa)

Thiên phản bác:

_Ừ,cô còn lâu mới bằng Go Mi Nam được!

_Thôi,không cãi với anh nữa!_Nó quay sang L.Nhi_Nhi,mày lấy giùm tao cuốn truyện tao để trong vali đi!

L.Nhi tìm một hồi ,quay lên nói:

_Tao đâu có thấy gì đâu mày?

_Đó,3 cuốn sách nằm trên cái váy trắng đó!

"Phù"

_Chup!_L.Nhi quăng cho nó 3 cuốn sách (truyện) dày cộm

"Bụp"

3 cuốn truyện không ngại ngừng đáp xuống đầu nó,nó xoa xoa đầu,nói:

_Nhi,mày làm gì vậy?

Nhi nhún vai,không ngờ 3 cuốn truyện lại đáp thẳng xuống đầu nó,L.Nhi giả như là em nó,nói giọng cún con:

_Em xin lỗi chị dâu,em còn nhỏ dại...

_Thôi,cưng ra chỗ khác cho chị đọc truyện!_Nó đang mở quyển truyện chốt đóng lại cái “bụp” _Ế!Cưng nói ai là chị dâu?Chị đây còn trong trắng nhà cưng!Chị chưa có chồng đâu nhá!

L.Nhi chọc nó:

_Ừa,vậy hả?Vậy ai đã nói là muốn làm chị dâu của mình vậy ta?

_Thôi đi!_Nó lườm Nhi,làm cô giật bắn mình_Hồi chị xử cưng sau,cái tội nói bậy nói bạ

L.Nhi nói,miệng cười tươi,vì nó đã quên Vĩ rồi,Nhi cũng muốn nó mau lập gia đình cho cô nhờ(t/g:chị ấy còn trẻ,lấy chồng sớm làm j?)

_Ừm!

Một lát sau...

_Hức hức!_Các bạn biết là ai đang khóc không?Nó đấy,nó đã đọc xong cuốn truyện “Chúng sống cùng hot boy”,câu chuyện nói về một cô gái,ba mẹ đi công tác,giao cô gái lại cho bạn của ba mẹ,bạn của ba mẹ là một phu nhân giàu có,có 3 đứa con trai cực kì điển trai,thế là cô phải dọn về sống với 3 tên đó,và câu chuyện bắt đầu từ đây,cuộc sống đang bình yên,bỗng cô bạn của cô lấy cớ qua nhà của 3 chàng trai và cô để tiếp xúc với tam thiếu gia,nhưng âm mưu không thành cô bạn của cô đành phải đập vỡ trái cầu thủy tinh mà tam thiếu gia thích nhất và đem vào phòng (Nv nữ chính:Chánh Như,3 nv nam chính:Tuân Huy,Hoàng Tú, Nhất Huy)Chánh Như,khi Nhất Huy phát hiện ra,Chánh Như luôn miệng nói mình không có,và kết quả là cô bị đuổi ra khỏi nhà và được Nhất Huy tặng một cái tát...

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh Chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

“Cốp”

Nó đập đầu vào kiếng xe,làm nguyên cái trán bầm tím(hên là không bể kiếng á!))Nó quay sang Phong(Phong lái xe):

_Anh làm gì vậy?Ui da!

Nhưng trả lời lại nó chỉ là 1 câu nói thờ ơ vô trách nhiệm:

_Ai kêu cô không đề ý!

_Anh....._Nó “hừ” một tiếng rồi dựa lưng vào thành ghế,ngủ thiếp đi (Sun:Chị quên hỏi hai chị kia cái gì rồi à?)

Trong giấc mơ nó thấy....

<

_Em ăn nhiều kẹo sẽ sâu răng đó!_Một người trong 3 người đó nói

_Cậu là ai?_Các bạn biết là ai không?Cô bé cầm cây kẹo mút là nó,và 3 người đó là Tuấn ,Vũ,Phong,sau khi từ bệnh viện về sau con tai nạn kinh hoàng đó,nó không còn nhớ gì cả,khi ba mẹ nó kể lại cho nó nghe về vụ tai nạn,ba mẹ nó,Tuấn, Vũ, Phong mong là nó sẽ hồi phục,nhưng kết quả nó chỉ nhớ được ba mẹ và vụ tai nạn thôi,còn 3 người kia thì hoàn toàn không nhớ gì cả,bác sĩ đã nói:”Người nào cháu thường nghĩ đến nhất thì sau khi bị mất trí nhớ cháu sẽ rất lâu mới nhớ lại được hoặc là mãi mãi không nhớ họ là ai!”

Phong nhìn cô bé ngậm kẹo đó,dịu dàng nói:

_Tụi anh là bạn của em,là anh kết nghĩa của em!

Nó nhìn Phong và 2 người còn lại bằng ánh mắt hối lỗi:

_Xin lỗi nha,thật sự em không nhớ các anh là ai...

Tuấn nhìn cô bé,một cảm giác xót xa chợt ủa về trong lòng cậu nhóc:

_Nếu em không nhớ thì chúng ta làm quen lại nha!Anh là Tuấn!

_Anh là Phong!

_Anh là Vũ!

Nó vui lên,cuối cùng nó cũng có bạn rồi!(Trời ơi,3 người đó là bạn của bé mà! B.Như:Người kêu ai là bé? Sun:*lên mặt* thì người lúc đó nhỏ hơn ta đến 9,10 tuổi lận mà! B.Như:Tỷ tỷ của người giận thiệt rồi đây!!!! Sun:Xin lỗi tỷ ạ!!!*xách dép chạy*)

_Em là Băng Như,cứ gọi em là bé hướng dương!

_Tụi anh biết rồi! Vũ nói,ai mà chẳng biết BD của nó là bé hướng dương cơ chứ?(Các bạn biết tại sao rồi nha!)Nhưng cậu lại muốn gọi nó là Tiểu Như hơn (Là tên lúc nhỏ của nó,nó có 4 tên :1.Bé hướng dương 2.Tiểu Như 3.Băng Như 4.còn lúc nó 15 tuổi thì ai cũng gọi nó là Công Chúa Hướng Dương hết)

_Dạ!

3 ngày sau.....

_Tụi anh phải chuyển nhà...._Tuấn nói,cậu buồn lắm,tối qua cậu đã khóc nhiều đến nỗi đường như nước mắt của cậu đã cạn

Vũ tiếp lời:

_Ba mẹ của 3 tụi anh làm chung một công ty lớn ở một nơi không phải ở đây,cho nên bọn anh cũng phải chuyển sang gần công ty đó sống...

Phong nói tiếp:

_Bọn anh thật sự xin lỗi..._Tiểu Như

Nó ngáy thơ nở nụ cười:

_Có phải các anh chuyển nhà là để cho ba mẹ các anh sống rồi 1 ngày sau về nhà với Tiểu Như không vậy?

_Không phải....Bọn anh sẽ phải đi mãi mãi,nói chung là bọn anh không bao giờ được gặp lại em nữa...

Nước mắt nó trào ra:

_Không các anh phải ở lại với Tiểu Như...Các anh mà đi thì Tiểu Như giận các anh đó!Huhu!

_Anh....

_Các anh đi nhưng nhớ trở lại thăm Tiểu Như nha!

_Ừm,tụi anh phải về rồi!

_Vâng!_Nó gạt nước mắt

Bóng 3 chàng trai khuất dần để lại cô bé với nụ cười buồn....>>>

(Trở về hiện tại)

_Không!!!!_Nó thức giấc hét lên,mồ hôi lã nước mắt nó thi nhau trào ra như mưa,nó quệt nước mắt lã mồ hôi,Thiên Kim lo lắng nhìn nó:

_Mày mơ thấy ác mộng à?

Nó lắc đầu nguầy nguậy:

_Đừng nhắc đến nữa!

Lăng Nhi nhìn nó:

_Mày lại mơ thấy anh Vĩ?

Nó lắc đầu,bây giờ đầu óc nó mới bình tĩnh lại được:

_Không tao mơ thấy 3 anh chàng hàng xóm của tao....

Thiên Kim và Lăng Nhi nhìn nhau:

_Ba anh chàng hàng xóm đó?_Thiên Kim và Lăng Nhi đồng thanh

Rồi sau đó chấp tay lại,quay về phía nó,kiểu như lạy hoặc cầu xin nó:

_Con lạy má,ngàn lần lạy má,mấy cha đó không còn nhớ má đâu,nếu nhớ má thì mấy cha đó về tìm má lâu rồi!_Đồng thanh tập 2

_Nhưng mà.....

Thiên Kim và Lăng Nhi nhìn nhau rồi sau đó...nhắm mắt ngủ tiếp.Còn Vũ,Tuấn,Phong nghe nó nói cũng giật mình,nó mơ thấy gì mà khóc hét lên vậy nhỉ?Rồi sau đó cùng cười,rồi cũng tự **** mình tò mò luôn.Nó quay sang Đạt:

_Tôi đói!_Nó nhìn Đạt , nó đang rất đói, nó thừa biết Đạt là “kho sô cô la” nên xin Đạt một ít

Đạt rung mình,vẫn cười tươi:

_Không phải anh đã cho nhóc một thùng của anh rồi còn gì?Em đừng có nói em ăn hết rồi nha?

Nó búng tay:

_Ồ ha!Cảm ơn anh,tôi quên mất!_Rồi nó lục ba lô của nó,nó quay lên với khuôn mặt tràn trề thất vọng_Huhu,để quên ở hotel rồi!

_Cái gì?!_Đạt la lên_Đành chịu thôi,anh hết rồi,về nhà rồi ăn!

Nó khóc ròng:

_Nhưng tui đói,huhu!

Rồi một cây kẹo mút xuất hiện trước mặt nó:

_Ăn đi!_Giọng nói ấy lạnh đến tận sống lưng,là Tuấn,lúc này cậu thấy trong ba lô của nó có vật gì đó đủ màu sắc nên lấy ra xem thử,ai dè là cây kẹo mút,khi nghe nó than vãn cậu bực mình quá nên đưa cho nó ăn luôn

Nó nhìn cậu:

_Anh cho tôi?_Nó nói giọng nó nhỏ lại vì đói

Tuấn quay mặt đi:

_Tôi thấy trong ba lô cô đó!Đừng hiểu lầm!

Nó cười rồi đưa kẹo vào miệng,nó tự hỏi sao cây kẹo này lại ngọt hơn bình thường vậy nhỉ?Là do nó đói quá nên ăn thứ gì cũng ngon,hay là là do người đưa kẹo....Không!Không thể nào!

Nó và Tuấn đâu biết có một ánh mắt khóc chịu đang nhìn 2 người. ...

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh Chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Bỗng tiếng Thiên Kim vang lên,giống như cổ tình chọc tức “Ai kia”:

_Băng Như,mày thật có diễm phúc,từ khi sinh ra đến giờ anh Tuấn chưa bao giờ cho tao 1 cây kẹo hết!

Nó ngượng nhưng vẫn cãi:

_ Cái này là của tao mua mà, tao không dám giành anh 2 mày đâu!

Lăng Nhi chen vào, đùa:

_ Nói như thế không biết mai mốt có dám không nhớ?

Nó quay sang Lăng Nhi:

_ Hừ!

Một giọng nói cất lên:

_ Tới nhà! _ Là Phong, cậu rất khó chịu khi thấy Tuấn và nó như thế, nên cố chạy thật nhanh.

_ Nhà ai? _ Thiên chen vào, nếu như bình chọn cho những người ít nói nhất trong 5 tên này thì chắc chắn Thiên sẽ đoạt giải nhất

Nó nhìn, hỏi:

_ Sao nhà này giống của Lăng Nhi quá nhỏ?

_ Nhà tôi! _ Nói xong Lăng Nhi bước xuống xe, nói vọng lên _ Cảm ơn!

1 tiếng sau. ...

_ Tới nhà!

_ Lần này lại nhà ai nữa? _ Nó mệt mỏi

Thiên Kim nói:

_ Mày bị cận hả? Nhà tui mình chứ nhà ai?

_ Hừ? Ồ, thôi xuống xe đi, tui đói quá _ Nó

Tuấn hỏi, giọng cậu vẫn lạnh nhưng nó cảm nhận thấy 1 chút bông đùa:

_ Cô ăn 1 cây kẹo chưa đủ à? Còn muốn ăn thêm nữa ư?

_ Vậy thì tôi uống!

_ Cô uống gì? _ Thiên hỏi

_ Cô ấy uống xăng chứ uống gì?! _ Khái lên tiếng, nãy giờ cậu đeo tai phone nhìn ra ngoài cửa nên chẳng thấy (nghe) được gì

Nó cãi:

_ Nè nhá, tôi không phải là robot hay xe đâu mà uống xăng?!!!!

Một giọng nói ồm ồm làm nó nổi cả da gà:

_ Anh Phong! I love you! _ Nó nhìn cô gái đó, mái tóc vàng dài ngang vai, đội một chiếc nón màu vàng, dây chuyền màu vàng, vòng màu vàng và cả váy cũng vàng luôn, mặt cô ta trang điểm nhạt, nhưng nhìn vào đã liên tưởng đến hai từ “Bad Girl” rồi.

“Lại một người điên vì mấy tên này!” Nó nghĩ

Còn Phong thì sững người, mắt mở to hết cỡ, đó... đó... là cô gái 3 năm trước đã bỏ cậu mà ra đi, cô ấy nói 3 năm sau cô ấy sẽ về, và... thực sự cô ấy đã giữ đúng lời nói của mình, đôi môi Phong chợt mấp máy:

_ Thủy Tiên.?

Cô gái đó khẽ gật đầu, rồi đi tới gần Phong, ôm cậu thật chặt như sợ mất 1 thứ gì đó, và Phong cũng vậy, Phong không muốn mất người con gái này thêm 1 lần nào nữa...

Còn nó, thấy cảnh tượng này nó phải ngạc nhiên và hỏi mọi người chứ? Nhưng sao nó lại sững người ra như thế? Một cảm giác xót xa chợt ủa vào lòng nó, tìm nó như bị ai bóp nghẹn, nó cười buồn, nụ cười mà 10, 11 năm trước nó đã cười khi 3 anh chàng hàng xóm của nó ra đi, sao nó phải cười như thế chứ? Tại sao chứ? Nó kìm chế mình nói:

_Tôi lên phòng 1 chút!_Sau đó nó chạy thật nhanh lên phòng,còn ở dưới sân,Thủy Tiên nũng nịu nói:

_Anh....sao con nhỏ này lại ở đây?

Phong cười:

_Đó là osin của tụi anh!

_Vậy sao?Xấu quá trời,đâu có tư cách làm osin cho tụi anh,nó chỉ xứng đáng làm con dog....._Thủy Tiên đang nói thì...

Chát!

Chát!

Hai cái tát giáng xuống mặt của Thủy Tiên,là 2 cái tát của Tuấn và Thiên Kim,Tuấn không cho ai xúc phạm đến người của cậu,nếu như không muốn chết,còn Thiên Kim cô không cho ai xúc phạm đến bạn cô cả,à không chị dâu mới đúng chứ,nghĩ đến đây cảm giác tức giận khi bạn thân của mình bị sỉ nhục dần dần giảm xuống,chỉ còn cảm giác vui mừng khi nó làm chị dâu cô,như thế cô mới không bị ông anh “trời đánh” của mình ăn hiếp.

_Sao các người đánh tôi?Huhu!_Thủy Tiên rút nước mắt cá sấu

Thiên Kim không nói gì,bước vào trong bếp,còn Tuấn thì phui tay:

_Phản dây quá,cô ăn nói cho cẩn thận,ở nhà này nếu còn nói như thế thì đừng trách vì sao chúng tôi ác độc!_Tuấn vừa nói xong đã bị Phong nắm cổ áo

_Mày dám tát bạn gái tao?

Tuấn quát,như mọi sự tức giận đều trào ra hết:

_Thế mày có nghĩ đến cảm giác bị người khác sỉ nhục không hả?Băng Như cô ấy là người của chúng ta,mày lại để yên cho con bò mày sỉ nhục cô ta,mày vui lắm sao??!!

_Tao...._Phong bỏ tay nắm cổ áo Tuấn ra cúi gầm mặt xuống_Tao xin lỗi!

Tuấn sửa cổ áo lại,lấy lại vẻ lạnh lùng như ban đầu:

_Không có gì!!!Chỉ mong mày đừng bỏ ngoài tai những lời của tao!

Những người đang xem sợ đến nỗi đứng im như cục đá,khi Tuấn đi vào cũng bắt đầu chạy theo,đến Khai cũng phải toát mồ hôi hột với 2 tên này...

_Đi vào nhà thôi em!Anh sẽ chuẩn bị phòng cho em!

_Ồ....sao anh biết em?_Cô ta giả bộ ngốc nghếch

_Chẳng phải em cầm va li đó sao?_Rồi cầm va li của Thủy Tiên lên_Để anh xách va li cho!

Rồi Phong đi được một khoảng nhưng chưa thấy Thủy Tiên quay lại hỏi:

_Em không vào nhà à?

_Anh vào trước đi!

_Ừm!

Phong bước đi để lại Thủy Tiên với nụ cười thâm độc:”Mày sẽ phải trả giá cho cái tát của bạn mày,Băng Như!Mày phải mất tất cả!”

.....Phòng Khách.....

Nó bước xuống với mái tóc đã được búi cao,ngồi xuống ghế hỏi:

_Có chuyện gì mà các anh kêu tôi xuống thế?

Phong nhìn nó:

_Cô đi dọn cái phòng kế bên phòng cô cho Thủy Tiên ở đi!

_Ừ!Đi theo tôi!

_Vâng ạ!_Thủy Tiên làm nó nổi da gà,cô ta 17 tuổi mà(nghe Thiên Kim nói),sao lại kêu mình bằng em?Nhưng cũng im lặng.

.....

Lên đến phòng,nụ cười trên môi Thủy Tiên tắt lịm thay vào đó là ánh nhìn đáng sợ,ả lên giọng:

_Mày biết tao là ai đúng không?_Gật đầu

_Là ai?

Nó nói:

_Trần Thủy Tiên:Bạn gái cũ của Phong,kiếm luôn chức đội trưởng fan hâm mộ năm tên đấy!

Chát!

Thủy Tiên tát nó làm nó ngã xuống sàn,nhưng thật không may cho nó đây là phòng cắt âm,ả quát:

_Tao là bạn gái của anh ấy,chứ không phải là bạn gái cũ!

Nó lặng lẽ gật đầu...

_À, tao đang mệt,tao lấy mày ra hả giận!_Ả nhếch mép

“Chát,Bóp,Bịch!”

Những âm thanh chói tay vang lên cùng tiếng la hét đau khổ của nó,cô ta nắm tóc nó giật,rồi đập đầu nó vào tường,tát nó một cách không thương tiếc,và cuối cùng nó ngã xuống sàn,ngất đi.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Khi nó ngất đi,Thủy Tiên cũng giả bộ ngất đi luôn,1 lát sau khi Thiên Kim phát hiện ra đã đưa 2 người vào bệnh viện,bác sĩ nói nó bị thương ở đầu do va chạm quá mạnh,còn Thủy Tiên thì...Cô ả đã mua chuộc bác sĩ nói ông phải nói là đầu ả bị va chạm rất mạnh và gương mặt bị tát quá nhiều,hai người ở cùng một phòng,nhưng Phong lại qua bên giường ả trước làm nó có chút buồn,Phong hỏi ả:

_Sao em lại bị như vậy?

_Hức hức dạ,Băng Như ấy ả,mới lên phòng,em thấy cậu ấy dọn phòng cực quá nên em xin làm giúp nhưng mà cô ta lại tát em,nắm tóc em giật và đập đầu em vào tường lúc đó em sợ lắm em kêu gào nhưng không ai nghe hết cậu ấy còn nói phải tránh xa anh ra nữa,hức hức!_Ả diễn như thật làm cho Phong tức giận,”Cô ta dám tát bạn gái mình sao?Được lắm!”

_Thôi em nằm nghỉ đi,anh đi mua cháo cho em ăn!

_Vâng ạ!_Rồi ả nhắm mắt với nụ cười không thể nào thâm độc hơn trên môi

.....Ở giường của nó.....

_Cô làm gì Thủy Tiên vậy hả?_Phong hét lên,cậu không thể giữ được bình tĩnh rồi

Nó nhặt nhẹo cười:

_Cô ta nói với anh như vậy ư?

Phong nắm cô tay nó:

_Phải là cô đã tát và đập đầu Thủy Tiên vào tường không?

_Đúng!_Nó nói bây giờ nó như người vô hồn,các bạn thắc mắc vì sao nó nhận ư?Vì nó ghê tởm ả (Thủy Tiên),ghê tởm tính cách “mới” của Phong,nó chỉ muốn thoát ra khỏi cái nhà quỷ quái đó thôi.

“Chát”

Phong tát nó,lần đầu tiên Phong tát nó,nó vẫn giữ gương mặt vô hồn,nó biết,cãi lại cũng không ai tin nó hết,Phong gằn từng chữ:

_Từ nay đừng ở trong căn nhà của chúng tôi nữa!Khi cô xuất viện tôi sẽ đưa cô về nhà lấy đồ!

Nó lạnh lùng:

_Không cần!Bây giờ tôi đi ngay cũng được!_Nó bước đi chậm chạp nhưng đầu đón,khi đi nó nghe thấy câu nói: “Tôi ghê tởm cô,Băng Như!”

“Tôi cũng quá ghê tởm tính cách mới của anh,Phong à!”

.....

Nó nhờ Thiên Kim làm đơn xin xuất viện,dù T.Kim vẫn xin nó quay về nhà nhưng nó không chịu,nó nói muốn đi làm việc thử,những người kia ai cũng biết nó chuyển đi nhưng không ai nói lời nào cả.

.....Phải chăng họ đang luyến tiếc?

.....

Nó trở về nhà thu dọn đồ đạc,tham quan lại ngôi nhà lại một lần nữa,nó vào bếp chuẩn bị súp cho bọn họ rồi đi khỏi căn nhà ấy,nó phải đi về đâu đây? Qua nhà Lăng Nhi không được vì Lăng Nhi lo cho nó rồi quay sang 5 tên đó **** thì chuyện càng to....Bỗng một tiếng nói cất lên:

_Băng Như sao em lại xách va li đi đâu thế?

Nó ngẩng mặt lên vì người đó cao hơn nó,là chị Kim Dung,nó ngạc nhiên:

_Sao chị về vậy chẳng phải chị nói là.

_Ông nói chị về sớm,còn 3 ngày nữa nhập học rồi em còn đi đâu nữa?

_À.

“Rột rột”

Bụng nó biểu tình dữ dội,nó đỏ mặt nhìn Kim Dung,Kim Dung nhìn nó cười hiền:

_Về nhà chị đi,em bị đuổi ra khỏi nhà phải không?Chị nghe Vũ kể hết rồi!

_Ơ.....

_Vũ nói em qua nhà chị ở,khi nào vạch được mặt cô Thủy Tiên gì đó thì em hãy về nhà.

Nó hoảng hốt,nó không muốn quay lại ngôi nhà đó 1 chút nào cả:

_Chị ơi,chị kêu anh Vũ đừng làm gì hết ạ,cứ để vậy đi ạ,đừng nha!

_Thôi cũng được,về nhà thôi em gái của chị!

_Yes!_Nó nói,Kim Dung gọi nó là em gái thì cũng chả lạ lắm gì,vì nó và Kim Dung kết nghĩa chị em mà

.....Ở Biệt thự hotboy.....

Phong và Tuấn đang đứng ở hành lang,hai ly cà phê đã nguội từ lâu,Tuấn nói:

_Mày tát cô ấy?

_Đúng!

Tuấn vẫn lạnh lùng như thế:

_Cô ấy đang ở đâu?

Phong cười khẩy,Tuấn cũng biết lo lắng sao ?:

_Tao không biết,mày....lo cho cô ấy ư?

Tuấn ngạc nhiên,nhấp một ngụm cà phê:

_ Tao không lo cho cô ấy,tao sợ đi Mỹ thôi,dù gì thì đó cũng là cháu của đi Mỹ

_ Thế à? _ Rồi hai người im lặng,ánh mắt hai người cùng nhìn về một phía.

.....Nhà Kim Dung.....

_ Cảm ơn chị đã chỉ bài cho em,không có chị chắc em chưa hoàn thành xong đồng bài tập này đâu! _ Nó cười khi nhìn Kim Dung,cô chỉ nhìn nó,cô coi nó như em gái vậy,cô đã thấy ánh mắt Thiên nhìn nó,đôi mắt trìu mến và ấm áp,khác xa với cô,Thiên nhìn cô bằng ánh mắt khác,một ánh mắt chán ghét....”Chị biết người đó là em,nhưng chị sẽ không làm hại em đâu!”

_ Chị Dung!

Im lặng

_ Chị Dung!

Im lặng

_ Chị Dung!!!!!!!!!!!!!! _ Nó hét lên

Dung giật mình:

_ À,hà chuyện gì?

_ Chị bị sao vậy?

_ Không,chị buồn ngủ,thôi em lên phòng đi!

_ Vâng! _ Nói rồi nó bước lên phòng “mới” của mình

.....Buổi tối.....

Nó đứng ở lang thang,nhìn những ngôi sao trên bầu trời tối mịt,nó chợt nghĩ đến Phong,người đã tát nó,nó cười khinh bỉ,nó đã hỏi chị Mai _ quản gia trẻ trong gia đình của Kim Dung,chị ấy rất thẳng thắn,nó đã kể lại cho chị ấy nghe hết câu chuyện của mình,chị ấy nói: “Thế thì thằng đó đâu khác gì một thằng khùng em nên xa thằng đó đi!” Một câu nói khiến nó bất ngờ,không ai dám nói Phong như vậy cả,nó lấy trong túi ra một chiếc điện thoại màu xanh dương,màu mà nó thích nhất,nó gắn dây phone vào để lên lỗ tai,bây giờ nó chỉ muốn nghe một bản nhạc buồn,nó cũng chả hiểu tại sao nữa.....

Nếu không là hẹn ước em đã chẳng mơ thật nhiều.

Nếu không là của nhau em đã chẳng đau vì anh.

Nếu như lời anh hứa em đã chẳng thêm vô vọng

Và những nỗi đau ngày hôm qua đến khi nào nguôi..

Bản nhạc “Hãy buông tay em” văng vẳng trong đầu nó,một giọt nước mắt chợt lăn trên gương mặt tươi hồng ấy,nó nhắm mắt hòa mình vào từng câu hát,khóc một lần cuối thôi,từ nay xem như nó không quen biết 6 người con trai ấy (Khải nữa là 6),xem như những kí ức ấy là của người khác,nó sẽ sống một cuộc sống mới (bà này thiệt là...)cuộc sống không có 6 tên đó,cuộc sống mới của nó chỉ có tiếng cười,sẽ không bao giờ có một giọt nước mắt nào nữa!Tối hôm đó,trời mưa lớn lắm,nó cảm thấy lạnh,nhắc đến lạnh nó lại nhớ đến Tuấn,một người con trai băng giá,một lần gió bay vào phòng nó.....

....Nhớ lạnh....

3 ngày sau.....

Hôm nay là ngày khai giảng năm học mới,nó thức dậy sớm,làm vsen,chải tóc gọn gàng,thay đồng phục mà chị Kim Dung đã đặt vào 2 ngày trước,xuống lầu nó ăn thật nhanh sau đó đi học,nhưng bị Kim Dung kéo lại nói:

_ Em quên là hôm nay có buổi lễ văn nghệ à?

_ Làm gì có?!

_ Chị mới nói ông hiệu trưởng tổ chức đó,hồi nữa em sẽ lên biểu diễn,cho nên em không thể mặc áo dài được!

_ Chứ mặc gì hả chị? _ Nó ngu ngơ nói

Kim Dung đưa cho nó cái váy đen,nói:

_ Em cứ mặc áo dài, hồi nữa lên diễn em mặc đồ này!

_ Vâng ạ!

Nó và Kim Dung vào trong chiếc xe ô tô ngồi, tài xế lái chậm chậm để giữ an toàn cho 2 người

.....Đến trường.....

Kim Dung và nó chạy nhanh vào cánh gà thay đồ, nó thay xong đã bị Kim Dung lôi vô make up ,xong tiếng ông thầy vang lên:

_ Chúng ta hãy đến với tiết mục hát của bạn Băng Như

Nó bước lên sân khấu, bình tĩnh cúi chào các bạn,nói:

_ Xin chào các bạn,mình là Băng Như,năm nay mình học lớp 11a2,mình xin trình bài ca khúc có tên là “Tìm anh”

Tìm lại anh trong bóng tối

Gom nhặt những giấc mơ

Đã xa rồi còn đâu ký ức xưa êm đềm

Mình em chìm trong bóng đêm.

Cả trường im lặng nghe nó hát,gọng hát của nó sao buồn thế?Nó hát xong vội vã chạy vào cánh gà,nó phải thay cái áo này ra mới được,khó chịu quá,bỗng một giọng nói cất lên:

_ Ba ngày trôi qua,cô sống tốt chứ?

Chap này và chap trước coi như là hợp lại 1 chap nha!

Đây là cái váy nó mặc nè!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Nó quay lại,cười nhạt:

_ Tôi chưa chết được đâu Tuấn!

Tuấn lạnh lùng:

_ Cô muốn sống ở nhà Kim Dung hay nhà mới của Di My?

_ Không cần quan tâm!_ Nó cũng lạnh chẳng thua Tuấn

Tuấn nói:

_ Thế thì từ nay chúng ta không quen không biết!

_ Ừm!

Tuấn đi ra ngoài,để lại nó với cái mặt lạnh như tiền,nó bước vào phòng thay đồ,nhưng...cái áo dài của nó đâu rồi?Nó vội bấm số Kim Dung bên kia nghe máy:

_ Alo?

_ Chị ơi,cái áo dài của em mất rồi!

_ À,thầy hiệu trưởng nói tụi em phải diễn cái gì cuối giờ nữa nên mặc đồ bình thường,không mặc áo dài.

_Nhưng mà...

_Quần áo chị để ở bàn đó,em lấy rồi mặc đi,chị cúp máy đây!

_Alô?

Tút tut....

Nó ra lấy bộ đồ Kim Dung chọn,bộ đồ đó “ĐEN TOÀN TẬP”

.....Ồ lớp.....

Mấy đứa nữ sinh cứ nhìn nó bằng nửa con mắt,nó không để ý gì,ngồi học bình thường,cho đến tiết thứ hai thì...

_Thưa cô,cho em gặp bạn Băng Như ạ!

Thiên Kim thúc nó:

_Tiểu Như,ai gọi mày kia!

Nó nhìn lên,là Phong,nó dụi mắt,là Phong thật sao?Cô giáo định trả lời thì nó đã vội đội mũ vào,đứng lên nói:

_Xin lỗi bạn,Băng Như không có ở đây!_Rồi quay sang bà cô _Thưa cô em ra ngoài một chút!_Rồi nó chạy thật nhanh ra ngoài,Phong cũng chạy thật nhanh đuổi theo nó..

_Đi theo tôi làm gì?À,mà anh là ai vậy?Hình như tôi không quen anh?_Nó nói,mặt lạnh như tiền,chả có gì phải sợ trước những tên này

Phong dựa lưng vào tường,cười nhạt:

_Dù cô và tôi có quen nhau hay không thì tôi cũng xin lỗi cô!

_Lí do?

Phong nhìn nó,hai ánh mắt vô cùng chạm nhau,nhưng mà ánh mắt của nó,sao lại lạnh như thế?:

_Chuyện của Thủy.....

_Xin lỗi,tôi không biết Thủy Tiên là ai!_Nó ghét,nó ghét nhắc đến cô ta lắm,theo lời của Thiên Kim nó biết cô ta là 1 Bad Girl chính hiệu,chuyên cặp kè với những ông đại gia,nhưng giấu Phong,cô ta chẳng khác Ô Quyên Quyên là mấy,và Phong,anh ta cũng chẳng khác Vĩ....Nghĩ đến đây,tức giận của nó lại chạy tọt lên đỉnh đầu_Và tôi cũng không muốn biết cô ta là ai!

Phong nhún vai:

_Thì thôi vậy!_Cậu bước đi,cứ ngỡ nó sẽ giận sôi máu và nói chuyện với cậu,nhưng không,nó bình tĩnh nói,thậm chí còn không nhìn mặt cậu

Chờ bóng Phong bước đi,nó cũng bước vào lớp,không lâu sao,tiếng báo hiệu giờ ra chơi vang lên,nó định đi xuống căn_tin ăn thì gặp một đám người có mười đứa con gái,đứa đứng đầu trang điểm lòe loẹt hất mặt chảnh chọe nói:

_Con kia mày không bao giờ cướp được anh Phong và 4 hoàng tử của tao đâu!

Nó khoanh tay,gãi ngứa thò nói:

_Cho mình hỏi,“anh” Phong và 4 “anh” hoàng tử còn lại là con bạn à?Tại sao lại của bạn, các “anh ấy” là của ba mẹ các “anh ấy” sinh ra mà?

Con nhỏ đó cứng họng,trong lúc bí đường,nhỏ đó nói đại:

_Anh Phong là chồng tao!

Nó nhìn con nhỏ đó,mắt tròn tròn,nó có chút khó chịu khi nghe con nhỏ đó nói vậy: “Chồng cô ư?Con Thủy Tiên mà nghe được coi như cô tàn đời!”:

_Á,à chồng cô ư?Đám cưới khi nào vậy?Sao không mời tôi?

_Anh Phong là chồng tao,tụi tao đám cưới ở Lon....

_Lon bìa hả?_Nó nói đại,nó không muốn nghe nữa_Tôi đi đây,cô ở đây từ kỉ nha,tôi mà ở đây nữa là bom nổ đó!Bye nha!

Nó đi lướt qua nhỏ đó,một con nhỏ kéo tóc nó lại,nó nhìn nhỏ đó bằng một đôi mắt đáng sợ:

Mày không có quyền nắm tóc tao!(Cảnh này hơi bạo lực nha!)

_Thì sao?Tao thích nắm tóc mày đấy!Con quý!

“Chát bóp bịch”

Nó tát,nó đấm,nó đập,nó đánh,y như Thủy Tiên đánh nó hồi mấy ngày trước,nó ghét ai nắm tóc nó,mái tóc này là mái tóc mà mẹ chải cho nó trước khi qua Mỹ,vì hôm bữa TT đánh nó nó yếu quá nên không thể đánh lại ,bây giờ thì đừng hòng ai tát hay nắm tóc nó,nó nổi điên lên thì người đó “máu chảy như sông” Con nhỏ đó ngã xuống,mắt vẫn căm thù nhìn nó,nó phúi tay,bình tĩnh bước đi,còn mấy đứa còn lại thì run cầm cập có đứa sợ đến ngắt xù

.....Căn_tin.....

_Cho cháu 1 phần ăn và 3 chai nước ngọt ạ!_Nó mỉm cười nhìn cô bán đồ ăn ở đây,ai nó có thể lạnh lùng được nhưng cô ấy thì chắc chắn là không,cô bán đồ là một người phụ nữ trung niên

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Đó là một người phụ nữ trung niên tầm 30 tuổi,bà điệu dàng nhìn nó:

_Của cháu!

_Vâng ạ!

Nó ngồi xuống ăn phần ăn của mình như “ma đói” đầu thai,có một vài tiếng nói phát ra từ những cô cậu gần đó:

_Trời ạ,hot girl gì mà ăn như heo thế?

_Không hổ danh là hot girl khối mình,ăn cũng đẹp nữa!Hihi!

...Bolo...bala....

Đang chí chèo đủ chuyện thì bỗng căn tin im bật,nó thấy lạ liền ngước lên,khẽ nhíu mày,là năm tên “hot dog” đây mà,nó cúi xuống tiếp tục phần ăn của mình,bỗng.....

“Rầm!”

Đạt đập bàn,nó giật hết cả mình,nó ngước mặt lên,giật mình lần nữa,Đạt thường ngày đây sao?Cao Tâm Đạt kute “hơn bình thường” đâu rồi nhỉ?Thay vào đó lại là một Cao Tâm Đạt khác,nặt cậu lạnh băng,ánh mắt dường như có một ngọn lửa,cậu kiêu ngạo nói:

_Đây là chỗ của tui tòi,phiền cô ra chỗ khác!

Nó cười gian:

_Vậy à ? Ở đây có khắc tên tui anh không nhỉ?

_Cô.....

Nó vẫn ăn tiếng vừa ăn vừa nói:

_Phiền mấy anh ra chỗ khác dùm,tôi quá sao tui ăn?_Bây giờ nó mới sực nhớ,T.Kim và L.Nhi đâu rồi?_Các anh biết TK và LN đâu không,à mà cả chị KD nữa!

Bỗng....(Bỗng hoài vậy nè!)

_Băng Như chị/tui tao ở đây!_Kim Dung,Thiên Kim,Lăng Nhi vẫy tay nó

Nó vẫy tay:

_ Lại đây ngồi nè! _ Rồi quay sang 5 tên đó ánh nhìn lạnh băng _ Đi dùm!

_ Không đây! _ Thiên tỏ vẻ không phục

Nó định đứng lên cãi lại thì một giọng nói cất lên, tự nhiên nó thấy lạnh sống lưng quá:

_ Mày ra cho tui tao ngồi! _ Đó không ai khác ngoài Thủy Tiên, cô nàng mà tất cả đứa con gái đều ghê tởm, không ngoại trừ cả nó (Không phải vì Phong đâu nha!) Thủy Tiên ở trường được mệnh danh là “Hò Ly”, nó cũng bị các nữ sinh ghét vì trong năm trước đã từ chối lời mời của 3 hot boy nổi tiếng trong trường, nó bị các nữ sinh ghét nhưng ngược lại bọn họ cho nó biệt danh là “Hò Tiên” vì nó không bao giờ hại ai cả (So: Ai nói, sát thủ giết người thì có B. Như: Cần thận chị mày cho ăn dép! So: Thui, thui không cãi với bà chị nữa, quay về chuyện đi lạc đề rồi nè!)

Nó đứng lên quay mặt lại nhìn Thủy Tiên:

_ Hò Ly à, chị nghĩ chị là nữ hoàng sao? Chị là con rắn độc đây!

Căn tin này giờ im lặng bây giờ còn im lặng hơn, im đến nỗi nghe được cả tiếng gió, ai cũng đổ mồ hôi hột, một nữ sinh can đảm nuốt nước bọt đứng lên có lòng tốt nhắc nó:

_ Hò Tiên à, mày ngồi xuống đi, tai họa sẽ ập đến đó!

Nó cười nhìn nữ sinh đó:

_ Cảm ơn bạn, mình không sao, đấu với bà chị này. _ Nhìn sang Thủy Tiên đang tức bốc khói, nó cười khinh bỉ _ Dễ thôi!

Nữ sinh lắc đầu:

_ Không, ý tao là không chỉ mày mà là cả trường này sẽ gặp tai họa đây! Ngồi xuống đi!

Nó cười, sau đó nhìn nhỏ đó nghiêm túc:

_ Mày ngồi xuống! Có gì tao chịu trách nhiệm!

Như lệnh của Vua, nhỏ đó ngồi xuống ngay, Thủy Tiên chạy đến nắm cổ áo nó:

_ Mày nói lại!

_ Hò Ly, chị là con rắn độc!

Thủy Tiên chuẩn bị tát nó thì.

_ Thủy Tiên quá lắm rồi! _ Vũ nhìn chăm chăm Thủy Tiên _ Đừng ý mình là GF của thằng Phong thì muốn làm gì thì làm, tui này không cho phép đâu!

Thủy Tiên thấy thế yếu, giật tay Vũ nắm ra chạy lại ôm tay Phong, nũng nịu:

_ Anh Phong, mấy người này bắt nạt em ~

Phong nhìn Thủy Tiên, thật sự cô gái này đã thay đổi rất nhiều, từ tính tình đến vóc dáng, điều kì lạ là khi bên Thủy Tiên cậu không cảm thấy tim mình đập nhanh như ngày xưa nữa, mà có cảm giác gì đó chán ghét, cậu thoát ra khỏi dòng suy nghĩ, nói:

_ Lần này là em có lỗi, mau xin lỗi cô ta đi!

_ Anh.

Phong nổi cáu, cậu muốn kết thúc chuyện này càng nhanh càng tốt:

_ Mau xin lỗi !!!!

Thủy Tiên bước lại gần nó định xin lỗi còn bị Thiên Kim chọc tức:

_ Cúi đầu 170o !

_ Xin lỗi!

Nó mẫn nguyện:

_ Được rồi! Tôi đi đây! _ Quay sang TK, LN, KD _ Các người ăn chưa?

_ Rồi!

_Vậy tui lên lớp à!

Thủy Tiên liếc nó “Cái xin lỗi này, tao sẽ cho mày ăn lại gấp 10 lần!” Cả căn tin tản ra, TT ôm tay Phong nói:

_Minh đi ăn đi anh!

Phong gạt tay ra:

_Anh no rồi, không ăn đâu! _Quay sang 4 tên kia _Tụi bây ăn không?(Trời, hai anh chị này y chang nhau)

_Không! Lên lớp đi!

_Ừ, em muốn ăn thì em ăn đi, tiền anh trả!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh Chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

.....Giờ ra về.....

Nó bước ra khỏi trường, chị Kim Dung nói thầy kêu làm gì đó, nhưng cuối giờ nó vào phòng thì bị què một chập, ông thầy nói: "Em bị gì à? Chỉ làm đầu giờ thôi!" Chị Kim Dung đến đập vai nó:

_Làm gì thần thờ vậy cô nương?

Nó nhìn Kim Dung :

_Áo dài của em đâu, chị nói dối, có làm cái gì cuối giờ đâu!

Kim Dung gãi đầu:

_Hi hi, chị cho bạn chị mượn mặc , nó quên bộ đồ, nó không là gì của chị hết cho nên không được bạn đồ bình thường đi học, còn em là em gái của chị nên...

Nó cười:

_Em hiểu rồi!

Lăng Nhi và Thiên Kim đập vai nó:

_Hey!

_Thôi, đau quá! _Nó vừa nói vừa bóp vai

Lăng Nhi nói:

_Tụi mình đi ăn kem đi, tui khao cho! _Quay sang Kim Dung _Chị đi luôn nha!

Kim Dung nhìn đồng hồ đeo tay của mình rồi gạt đầu:

_Ừm, cũng chưa tới giờ về đâu, đi đi, có gì chị khao phụ cho!

.....Ở quán kem Dolly.....

Nó và 3 người kia cùng ngồi vào bàn, một cô gái đưa menu ra:

_Các bạn dùng gì ạ?

Kim Dung nói:

_Cho em một li kem socola!

T.Kim cười lướt qua menu rồi cũng nói:

_Cho em một li kem dâu!

Lăng Nhi cười tươi nói với cô gái(Bây giờ gọi là chị phục vụ nha!):

_Vani ạ!

Nó nãy giờ nhìn menu,mắt sáng lên nói:

_Dạ,cho em một phần kem chiên,2 li kem dừa,4 li kem dừa,2 li trà sữa (Ở đây có bán đủ thứ nha các bạn,nói chung giống quán ăn vặt vậy đó!),7 xiên cá viên,5 xiên xúc xích,1 gói khô bò.....v.....v.....

Chị phục vụ,mọi người trong quán,và cả TK ,LN,KD há hốc mồm nhìn nó,chị phục vụ ghi đến mỗi tay cũng chưa hết,Kim Dung giải cứu chị phục vụ:

_Đủ rồi chị ơi,lấy như thế thôi ạ!

Lăng Nhi quẹt nước mắt (giả):

_Tao hết tiền.....

Nó đang cười thì bỗng chuyển sang thái độ cực kì hốt hoảng:

_Hà?!Tao không muốn ở đây nữa chén đâu!

_Tao hết tiền khi trả hết mấy món này!

_Phù!_Nó thò nhẹ

Ấn xong nó cùng 3 người kia ra về,TK và LN chào nó và Kim Dung về trước,Kim Dung nhìn nó:

_Chị có chuyện phải đi lên Đà Lạt gấp,ông chị bị ruột thừa đang ở bệnh viện,em về nhà đi,còn việc học chị nghỉ không sao đâu!

Nó lo lắng:

_Ông bị ruột thừa à?Dạ được rồi!Chị cho em gửi lời hỏi thăm đến ông chị nha!

_Ừ!_Kim Dung gật đầu,một chiếc xe chạy tới,cô liền đi vào đó,rồi chiếc xe chạy mất hút

Nó bước về nhà,bỗng..

"Rầm"

Nó tông phải ai đó,ngước mặt lên,là Đạt,Đạt cậu cũng ngạc nhiên không kém,cậu đỡ nó đứng lên,nó định đi thì:

_Tôi có thể nói chuyện với cô một chút không?

_Ừ!

Nó và Đạt đi trên con đường dẫn về nhà Kim Dung,nó mặt lạnh hỏi:

_Có chuyện gì?

_Cô về với tụi tôi đi!

Nó cười nhạt:

_Không phải các anh đã đuổi tôi đi sao?

Đạt hít một hơi sâu,nói:

_Tôi không biết,nhưng khi nhóc đi,tôi cảm thấy trống vắng lắm,như mất một thứ gì đó quan trọng lắm!Chưa bao giờ tôi có cảm giác này với ai..._Nó sững sờ,đây có được tính là lời tỏ tình không?

Nó nói:

_Tôi về đó thì cũng bị Hồ Ly hành hạ thôi!

_Chúng tôi sẽ sớm vạch mặt Thủy Tiên!

_Không cần đâu! _Mới thoáng chốc đã tới nhà Kim Dung _Thôi,tới nhà rồi,anh về đi!

_Ừm,bye nhóc!

_Bye!

Ở từ xa,một người đã nghe và nhìn thấy tất cả,trái tim chợt nhói lên một nhịp.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Tuấn đứng dựa lưng vào tường,đeo tai phone vào nghe nhạc,đôi mắt vẫn nhìn vào một khoảng không gian vô định,từ khi nó đi,cậu bắt đầu ghét căn nhà này,ghét tất cả những gì bàn tay “không mấy sạch sẽ” của Thủy Tiên chạm vào,Đạt bước vào,ánh mắt Tuấn khẽ xao động,cậu cười nhạt,gỡ tai phone ra,hỏi:

_ Vừa mới đi đâu về thế?

Đạt cười tươi,gỡ bịch đồ ăn ở nhà hàng Bright Star lên,khi tạm biệt nó,cậu đã vào nhà hàng Bright Star để mua đồ ăn,nếu cậu không mua thì chỉ có nước nhìn đói,Đạt nói:

_Thì mua đồ ăn ở Bright Star chứ ở đâu?!

Khẽ nhú mày,Tuấn hỏi lần nữa:

_Trước khi vào nhà hàng kia!

Đạt giật mình,Tuấn theo dõi cậu sao?Đạt khó chịu:

_Sao mày giống hỏi cung tao quá vậy?

_Mày đi với cô ấy? _Bỏ ngoài tai câu hỏi của Đạt,Tuấn vào vấn đề chính

_Ừ! _Đạt trả lời có chút do dự _Mày theo dõi tao à?

_Không cần biết! _Tuấn đi ngang qua Đạt.....

"Không lẽ mày cũng.....cô ấy sao Tuấn?"Đạt thần thờ

.....

Ăn xong,Thiên Kim lên phòng từng phòng dọn dẹp,phòng đầu tiên cô dọn là phòng cất âm mà hai người kia đã xém chút gây ra "Án mạng" dọn xong cô chợt nhớ cái camera gắn trên cao,cô lấy xuống xem,khi xem cô phát hiện ra tất cả vội vàng chạy sang từng phòng kêu mọi người xuống,khi mọi người đã đầy đủ,cô ngồi xuống ghế bình thản,Vũ nhìn Thiên Kim,hỏi:

_ Chuyện gì mà kêu bọn anh xuống đây thế?

Thiên Kim bật camera lên,vuốt tóc:

_Đó xem đi!

Đoạn camera dài 2 phút bắt đầu chạy,có một cô gái đang bận chiếc áo vàng và một cô gái đang bận chiếc áo hình doraemon,không ai khác ngoài nó với Thủy Tiên,Thủy Tiên hốt hoảng định tắt thì bị Thiên Kim giật lại:

_Làm gì hốt hoảng vậy bà chị?

_Mau...mau tắt!

Thiên Kim cười khinh khỉnh:

_ Oh no! Tất làm gì, để đó coi chẳng phải tốt hơn sao?

<<_Mày biết tao là ai đúng không?_ Gật đầu

_ Là ai?

Nó nói:

_Trần Thủy Tiên:Bạn gái cũ của Phong,kiếm luôn chức đội trưởng fan hâm mộ năm đấy!

Chát!

Thủy Tiên tát nó làm nó ngã xuống sàn,nhưng thật không may cho nó đây là phòng cắt âm,ả quát:

_Tao là bạn gái của anh ấy,chứ không phải là bạn gái cũ!

Nó lặng lẽ gật đầu...

_À, tao đang mệt,tao lấy mày ra hả giận!_À nhếch mép

“Chát,Bóp,Bịch!”

Những âm thanh chói tay vang lên cùng tiếng la hét đau khổ của nó,cô ta nắm tóc nó giật,rồi đập đầu nó vào tường,tát nó một cách không thương tiếc,và cuối cùng nó ngã xuống sàn,ngất đi.....>>

Đoạn phim kết thúc,mọi người sung sướng,Minh Phong đau lòng(So:Đau lòng cho ai?),Thủy Tiên rung sợ,mỗi người một cảm giác.....

"Rầm"

Phong đập bàn,Thủy Tiên thấy thế mấp máy:

_Anh...anh...em...

_Đi ra khỏi nhà tôi.....

Thủy Tiên nước mắt giàn giụa:

_Không,anh ơi.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Phong hét lên:

_Đi ra khỏi nhà của chúng tôi ngay!!!!

"Vì một đích làm nữ hoàng của thế giới,minh phải ráng phục vụ ông già này!"

Tiếng điện thoại của Thủy Tiên vang lên(So:Cái tiếng vừa này là nhạc chuông của Thủy Tiên á!)Cô ả định tắt thì Thiên Kim giật lại,mở loa lên,nói:

_Alô?

Tiếng một ông già cất lên:

_Sao?Quên anh rồi hả cưng?Tối nay phải phục vụ anh tận tình đó!

_Tôi là....._Thiên Kim đột ngột hét lên_Bà cố nội của ông đây!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tất cả mọi người đều lấy tay bịt tai lại,Thiên Kim hét rồi tắt máy,nhìn Phong,Thiên Kim rùng mình,Thủy Tiên chạy nhanh lên lấy sắp xếp đồ rồi chạy thật nhanh ra ngoài cổng,gọi taxi rồi lên xe chạy mất hút.

.....Ở nhà Kim Dung.....

"Neo ttaemune nae maeumeun, gabot ibgo ijen naega matseojulge

Ni hwasareun Trouble! Trouble! Trouble! Nareul noryeosseo

Neoneun Shoot! Shoot! Shoot! Naneun Hoot! Hoot! Hoot!

Dogi bae inni mare na, sangcheo ibgodo dashi jundu beonjjae Chance

Neon yeokshi Trouble! Trouble! Trouble! Ttaereul noryeosseo

Neoneun Shoot! Shoot! Shoot! Naneun Hoot! Hoot! Hoot! "

Điện thoại nó reo lên,nó áp lên tai nghe:

_Alô

Tiếng Thiên Kim vui mừng:

_Ê,vạch mặt được con Thủy Tiên rồi đó!

_Vậy hả?

_Ừ,mày về đây đi!

Nó cười khỏ:

_Đâu dễ vậy!

"Tút tut"

Nó tắt máy,khẽ vò đầu:"Ác mộng trở về!"

Nó đeo cặp bước vào trường,lần này nó cột tóc lên để tránh tình trạng bị nắm tóc,nó đang đi thì thấy 5 tên đó đang ngao nghể bước đi,nó quay đầu đi hướng khác (Sun:Hướng nào?)Bỗng tiếng nói cất lên làm nó sững bước:

_Băng Như...Tôi...

Nó khó chịu quay đầu lại,ngiêng đầu:

_Làm ơn cho tôi một ngày bình yên đi!!!

Phong nhìn nó,mặt lạnh:

_Không,không có gì!Tôi đâu có gọi cô!

Nó buồn cười,trong trường này ngoài nó và bà giám thị ra còn có ai tên Băng Như chứ?Nó thu hồi lại vẻ mặt khó chịu :

_Thế anh gọi cô giám thị à?Lần sau đừng gọi thiếu lễ phép như thế!Cái gì mà "Băng Như...Tôi..."_Rồi nó tức giận bước đi

Phong nhìn nó bước đi mà không nói lời nào, Vũ đặt tay lên vai Phong,nói:

_Tiểu Như giận thật rồi,mà mày biết đấy,Tiểu như giận thì...._Nhìn sang Tuấn

Tuấn lạnh lùng nói:

_Còn lâu mới nguôi!

.....Gio ra về(Tua nhanh chút nha).....

Thiên Kim và Lăng Nhi đứng trước cửa chờ nó,nhưng chờ mãi nó vẫn chưa ra,Lăng Nhi hỏi:

_Sao con Như chưa tới vậy?

Thiên Kim chợt hét lên:

_ Chết! Nó đi cửa sau về này giờ rồi!

_ Cái gì.....!

Thiên Kim gọi cho Phong, chán nản nói:

_ Kế hoạch 1: Thấy bại thảm hại!

.....Bên chỗ tụi của Phong.....

_ Thất bại rồi! _ Phong thờ dài nhìn 4 đứa bạn _ Nhưng không sao, còn kế hoạch 2 mà! Hehe!

.....Nhà Kim Dung.....

Nó xách cặp về, chị Mai đã chạy lại:

_ Như ơi!

Nó hỏi:

_ Gì ạ?

_ Có người gửi cho em cái này! _ Mai đưa cho nó 1 bó hoa màu vàng

Nó mở bức thư trong bó hoa ra, đọc:

"Chiều nay gặp cô tại nhà hàng Bright Star, lúc 7h30!

Ký tên Phong"

Nó cười tí mắt nhìn chị Mai:

_ Cảm ơn chị! _ Trong đầu nghĩ "Lại làm gì nữa đây?"

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

.....7h30' tại Bright Star.....

Hôm nay nó mặc một bộ quần áo jean, tóc búi cao, đi vào nhà hàng, nó nhìn xung quanh, nhà hàng không có một ai, nó để ý thấy một chiếc bàn có để một chai rượu, và hai cây nến, (So: Lãng mạn ghê ta!) nó hỏi chị phục vụ:

_ Chị ơi, cho em hỏi sao nhà hàng vắng thế ạ?

Chị phục vụ nhìn nó cười:

_ Đã có người bao hết nhà hàng này rồi em à, mà em có phải là Băng Như không?

Nó nghiêng đầu ngây thơ:

_ Vâng ạ! Em là Băng Như, thế chị cho em hỏi một câu nữa là người bao nhà hàng này có phải là một chàng trai anh ta tên là Phong đúng không ạ?

_ Đúng rồi, em là Băng Như thì đi theo chị! _ Rồi chị phục vụ lôi nó đi ra vườn hoa, nó đảo mắt nhìn xung quanh, quá bất ngờ! Nơi đây toàn là hoa hướng dương

Nó khẽ thốt lên:

_ Woa....!

Một giọng nói cất lên từ sau lưng của nó và chị phục vụ, và nó cũng đủ biết là ai:

_Sao? Đẹp chứ? Tôi phải mất cả buổi chiều để tìm cái nhà hàng có vườn hoa hướng dương đó!

Nó không quay lại, chỉ khẽ hỏi:

_Sao... Anh biết tôi thích Hoa hướng dương? Điều này chỉ có ba mẹ và....

_3 anh chàng hàng xóm của cô? _Phong

Nó gật đầu:

_Ừm!

Phong đi lại chỗ chị phục vụ và nó, nói:

_Chị nói phục vụ đem đồ ăn ra bàn đi, tụi tôi vào ngay!

_Vâng!

Phong nắm tay nó đi vào trong, nó bất ngờ lắm, tim cũng nó cũng không bình thường, nó ngồi vào ghế, Phong nói:

_Cô về với tụi tôi nha!

_Không biết! _Rồi nó nói tiếp _Thế ai bỏ luôn thể diện của con trai tát tôi một cái đau điếng trong bệnh viện nhỉ?

_Tôi.... Thế cô muốn thế nào?

Nó cười một cách "khả ố" rồi nói:

_Tự đoán đi!

Gioing nói của chị phục vụ ban nãy lại vang lên:

_Anh ơi, tôi thật sự xin lỗi, nhà hàng này đã được bao rồi ạ!

Một giọng nói lạnh băng chết người cất lên, có chết nó cũng nhớ:

_Cho tôi vào!

_Và...vâng ạ _Chị phục vụ sợ sệt tránh ra cho Tuấn đi

Nó đứng lên, ngạc nhiên hỏi:

_Tuấn? Sao anh ở đây?

Tuấn nhìn nó nói:

_Tôi đi mua đồ với Thiên Kim!

Phong chọc Tuấn:

_Thế Thiên Kim đâu?

Tuấn liếc Phong:

_Nó đi về rồi!

Phong cũng liếc lại, nó thấy không khí u ám bèn mở lời:

_À, ừm, tôi đi về trước nhá! _Quay sang Phong _Anh tự suy nghĩ đi!

Rồi nó phóng vụt đi, trong đầu nó giờ chỉ có 2 chữ: "Chuồn lẹ"

.....Sáng hôm sau ở trường.....

Nó đi vào trường mà buồn rĩ rụi, chị Kim Dung lâu về quá, làm hại nó không có ai trả tiền ăn kem, Lăng Nhi và Thiên Kim chặn đường nó:

Sao lúc nào đi vào trường cái mặt mày cũng y như đưa đám thế Bổng Như? Thiên Kim thở dài

Lặng Nhì tiếng:

_Đúng rồi đó!

Nó chấp tay lại:

Con lạy 2 má, cho con một ngày bình yên đi! Rồi nó đẩy 2 bà này vô lớp_ Tao xuống căn tin à!

Nó đang đi thì gặp Khải, nó thắc mắc chạy lại gần Khải hỏi:

_Khải? Sao anh ở trường tôi?

_Tôi tìm thằng Vũ! Cô biết nó ở đâu không?

Nó gãi đầu:

_Tôi không biết!

_Cô là GF của nó mà lại không biết nó ở đâu à?

Nó thì thầm:

Biết vậy khỏi hỏi, cái tính tò mò chết tiệt này! Hừ! Rồi nhìn Khải_ À, tôi có việc, tôi đi trước!

Rồi nó chạy nhanh lên lớp, để Khải ở đó với nụ cười nhếch mép:

_Tôi đã biết cô không phải là GF của thằng Vũ từ lâu rồi!

.....Gio ra về.....

Nó gặp Thiên, Thiên kéo tay nó đi vào nơi tập trung của 5 tên đó, có cả Thiên Kim ở đó nữa, nó kêu cứu:

_Kim ơi, cứu tao mày ơi!

Đạt lại đối diện nhìn nó:

_Nhóc về với tụi tôi đi!

_Không!

Hức...hức...Nếu nhóc không về là tôi...hức hức...khóc đó! Đạt mắt ngấn lệ

_Ồ....

Vũ thì thầm với Phong:

_Chai dầu có công hiệu ghê mày nhì?

Phong gật đầu:

_Ừ, đúng!

Đạt mắt đã đầy nước:

_Tôi khóc thật đó! Huhu!!!!

Nó lắc đầu:

_Đừng..đừng khóc nữa..tôi..tôi..

_Được rồi, tôi sẽ về đó!

Đạt nói:

Thế thì tốt quá, tụi tôi nhớ món súp của nhóc lắm! Quay sang 4 tên kia_ Thấy chưa? Đã nói là cùng đi năn nỉ mà có cho đâu!

Thiên nhìn Đạt:

_Nhớ món súp chứ đâu có nhớ Băng Như!

Đạt liếc Thiên rồi quay sang nó:

_Nhớ cả nhóc nữa!

Rồi cả 7 người cười ồ lên, cả Tuấn cũng phá lệ cười cùng

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Thế là nó được trở về với ngôi nhà đó, nó bước vào căn phòng thân thuộc, khẽ thì thầm:

_Tao về rồi đây! Cái phòng thân thương ạ!

"Cốc cốc"

Giọng của Đạt vang lên ngoài cửa:

_Tôi có thể vào không?

Nó nhắm mắt, đôi môi hoa anh đào khẽ nở một nụ cười:

_Anh vào đi, cửa không khóa!

Đạt vào phòng, hình ảnh nó nằm lẩn lóc trên giường, với bộ áo dài vẫn chưa thay, đôi môi cười như ánh ban mai, Đạt chết đứng, bây giờ nó như một con mèo con được bao bọc trong chiếc áo dài vậy, nó không thấy động tĩnh gì, khẽ mở mắt để lộ đôi mắt màu cà phê, hỏi:

_Anh vào đây rồi sao không ngồi vào bàn? Chết đứng ở đó làm gì?

Đạt giật mình, ngồi vào bàn, nó cũng bước xuống giường ngồi đối diện với Đạt:

_Tìm tôi có việc gì? _Nó vừa nói vừa nhìn chăm chăm vào Đạt thắc mắc

Đạt gãi đầu, không có chuyện gì để nói, không biết tại sao cậu lại gõ cửa phòng nó nữa, cậu thật ngốc!

_À, ừ, anh muốn xin lỗi nhóc cái chuyện đập bà hôm trước...

Nó khoanh tay lên bàn, cười một nụ cười bán nguyệt:

_Ừ, mà công nhận hôm đó anh dữ thật đấy, lúc anh đập bàn làm cho tôi muốn rút tim ra ngoài lun! Hi hi

Đạt cúi đầu xuống, che giấu bộ mặt đang đỏ gay của cậu, đây là lần đầu tiên, lần đầu tiên cậu xấu hổ trước một người con gái, và người con gái đó không ai khác... chính là nó, Đạt nói:

_Đó chỉ là vẻ bề ngoài ở trường của anh thôi!

_À.... _Nó khẽ à một cái rồi hỏi típ _Ngoài chuyện đó còn...?

_Ngày mai là CN, nhóc có thể đi theo anh đến 1 nơi không?

Nó suy nghĩ một lát rồi gật đầu:

_OK! Mà anh đi ra đi để tôi còn tắm xong, rồi làm đồ ăn cho các anh ăn nữa chứ?!

_Ồ ờ!

Ra khỏi cửa cậu khẽ "Yeah!" một tiếng rồi vào phòng

.....10 phút sau.....

Nó đi xuống lầu, chạy vào nhà bếp làm cơm tối, bận tạp dề vào, nó hí hục nấu nướng....

"Đùng"

"Đoàng"

Xoảng"

"Bốp"

Mọi người nghe thấy tiếng động lạ bèn chạy vào, nó đang làm món "Sườn xào chua ngọt" mà làm cả 2 tiếng rồi vẫn chưa xong, còn làm bể 6,7 cái chén nữa chứ, Thiên nhìn nó nói:

_Sao không làm súp cho rùi mà bày đặt làm sườn xào chua ngọt? Món này khó làm lắm!

_Ồ, biết rồi, mai mốt tui sẽ không bao giờ làm món này nữa đâu! _ Rồi cúi xuống nhặt những miếng chén bị vỡ, và 3 giây sau.... Một màu đỏ từ tay nó chảy ra, Phong nhìn nó hoảng hốt:

_Thấy chưa? Đứng lên đi, hồi nữa tui nhặt cho! Đừng làm những thứ này nữa!

_Hức hức, đau quá, bít rồi!

Hành động của Phong đã lọt vào mắt 1 người, không ai khác ngoài Tuấn, cậu cười nhạt nhưng trong lòng một cảm giác xót xa đang hiện hữu "Chẳng lẽ, cậu cũng...."

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

_Này! _Nó lay Tuấn, cậu cứ như người mất hồn, Tuấn không trả lời, nó nổi cáu _Này! Tôi kêu anh đó!

Tuấn giật mình, lấy lại vẻ lạnh lùng, hỏi:

_Gì?

_Ăn cơm!

_Ừ!

Nó ngồi vào bàn ăn súp, ăn xong, nó mở tủ lạnh ra lấy kem, nghe tiếng chầm chọc;

_Nhà cô hay sao mà ăn dữ vậy? cả 7 cây kem một lượt _Thiên cười nham nhở

Nó xấu hổ nhưng vẫn thản nhiên:

_Nhà người thì cứ xem như nhà mình! Miệng đời thường trớ trêu mà, haizzzz!!!!

Đạt nhìn nó, bước lên lầu, nói vọng xuống:

_Nhớ là ngày mai đó!

Nó thở dài, cúi gằm mặt lễ phép:

_Vâng ạ!

.....

Tối nó đang trong phòng nghe nhạc, tiếng điện thoại nó reo lên, bắt máy:

_Alô! Như nghe!

Tiếng Kim Dung vang trong điện thoại:

_ Con bé này, đi mà không báo chị 1 tiếng!

_ Em mới về ngày hôm nay mà chị! _ Nó nói bằng giọng nũng nịu

Như sức nhớ ra điều gì đó, Dung nói:

_ Em cho chị gặp anh Thi...

Tiếng gõ cửa phòng nó vang lên:

_ Như oi, tao gặp mày 1 chút!

Tiếng nó nói chuyện đt:

_ Mai gặp chị em mình nói típ, em có chuyện rồi!

Nó ra mở cửa, Kim đứng đó nhìn nó, nói:

_ Ra hàng lang đứng nói chuyện với tao đi!

_ Ừm!

.....

Trên sân thượng, nó đứng đó ngắm sao, nó lấy đâu ra hai chai nước ngọt đưa cho Thiên Kim một chai, Kim lên tiếng:

_ Có lẽ... Tao thích anh Khải rồi mày ạ!

Nó đang uống nước đột nhiên ho sặc sụa, quay qua nhìn Thiên Kim, mặt cô đỏ lựng, nó nói:

_ Mày, mày thích... Khải?

Thiên Kim nhìn lên bầu trời, cô cười buồn:

_ Ừ, dù tao thừa biết anh đã thích người khác!

Nó tròn mắt, hỏi:

_ Ô Quyên Quyên?

_ Không! _ Cô nói tiếp, ngữ điệu chậm chạp _ Xa tận chân trời, gần ngay trước mắt!

Khẽ nhún mày khó hiểu, nó hỏi:

_ Ý mày là ai?

_ Không! Tao đi ngủ đây!

Nó ở đấy, trong lòng cảm thấy buồn buồn, cứ nghĩ đến chuyện của Thiên Kim và Khải, nó cứ thấy buồn, một bàn tay đặt lên vai nó, nó giật mình, hét lên:

_ MA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Thì ra "con ma" đó là Thiên, Thiên nhìn nó khó chịu:

_ Tôi đây, ma nào? Vội lại đừng hét nữa, kinh quá!

Nó bĩu môi:

_ Ai biểu anh đứng lù lù sau lưng tôi?

Thiên bước đến đứng kế nó:

_ Sao? Có chuyện gì buồn à?

_ Không... chỉ là đang suy nghĩ một chuyện thôi!

Thiên nhìn nó:

_ Chuyện gì?

Nó cười, cười:

_ Nhieu chuyện quá! Chỉ là đang bàn kế hoạch nhóm trong lớp thôi! _ Nó nói dối, không hiểu sao, nó không muốn người con trai này lo lắng, tại sao chứ? Sao người nào nó cũng có cảm giác khác nhau thế này?

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Nó đang đi học về thì gặp Khải, nó nói:

_ Khải à!

Khải nhìn nó nghi hoặc, nói:

_ Định nhờ vả chuyện gì à?

_ Đây! Sao anh toàn nghĩ tốt cho người xấu không thể? _ Nó bức xúc nói

Khải cười ngặt nghẽo:

_ Nghĩ tốt cho người xấu? Ồ đúng rồi! Hahaha!

_ À quên, nghĩ xấu cho người tốt chứ! Tôi quyết định rồi, tôi sẽ làm bà mai!

Khải há hốc mồm:

_ Bà mai hả? Cho ai?

_ Anh và T. Kim!

Khải nghe xong muốn ngã ra phía sau, nó nói tiếp:

_ Thiên Kim thích anh lắm đấy!

Khải đứng lên, nó cảm nhận được một luồng sát khí quanh đây, Khải mặt tối sầm lại, nói:

_ Tôi không cho phép ai sắp đặt tình yêu cho tôi hết, gia đình tôi, cô càng không thể!

Mồ hôi nó vã ra như tắm, một cơn gió thổi qua, nó lắp bắp:

_ Tu...tui...v...ề...về....trước đây! _ Rồi nó chạy maratong về biệt thự

Ở biệt thự hotboy

Phong đứng trước cửa, nó định chạy vô nhà nhưng Phong chặn lại

_ Làm gì như ma đuổi thế?

Nó quẹt mồ hôi, chống tay lên đầu gối thở, nói:

_ Thì...thôi mà không sao! _ Nó ngược mặt lên nhìn Phong, vẻ mặt hào hứng _ Hôm nay tôi sẽ nấu lại món sườn xào chua ngọt nhé!

Phong lùi lại mấy bước, nuốt nước bọt cái "ực" rồi nói:

_ Không, đừng có làm! Phong tôi chưa bao giờ sợ thứ gì, nhưng món sườn xào chua ngọt của cô thì tôi sợ lắm đó! _ Nói rồi Phong chấp tay lại, ra dáng như lạy nó _ Xin cô đừng có nấu! Tôi lạy cô!

_ Hix, không nấu thì không nấu! Hôm nay các anh chịu khó ăn mì nhé!

Phong thắc mắc:

_ Sao thế?

_ Vì hết nguyên liệu nấu rồi!

Phong nghi ngờ nhìn nó:

_ Biết nấu mì không?

Nó gật đầu:

_ Biết chứ! Chỉ có điều tôi không nấu ngon bằng nv nữ chính trong chuyện "Biệt thự hoàng tử" đâu!

Phong lắc đầu ngao ngán:

_ Thiệt là, xem ra cô nghiện manga nặng lắm rồi đó! Làm ơn cai dùm đi!

Nó không muốn cãi lại tên này vì nó sớm biết thế nào cũng thua nên đẩy Phong vào nhà:

_ Thôi, thôi vào đi!

.....Nửa tiếng sau.....

Mọi người đã ngồi đông đủ ở cái bàn tròn, trong khi mọi người đang thanh thản chờ mì của nó. Thì nó phải chiến đấu với cái bếp, nửa tiếng sau, nó bung ra 7 tô mì rồi nói:

_ Ăn đi!

Ai cũng e dè nhìn tô mì của mình, nhưng chỉ trừ Thiên Kim là cảm thấy ăn bình thường, cô thừa biết tài nấu nướng của con bạn thân, thấy Thiên Kim ăn nên mọi người cũng bắt đầu ăn theo, lát sau, nó hỏi:

_ Ngon không?

Đạt trả lời:

_ Xem ra nhóc nấu mì khá hơn là nấu súp nhỉ?

_ Quá khen, quá khen!

Tuấn nói:

_ Ngon! _ Câu nói cộc lốc nhưng cũng đủ khiến nó vui mừng (Vì được mn khen)

Vũ và Thiên Kim cùng một ý kiến:

_ Súp và mì bằng nhau!

Thiên góp ý:

_ Ủm, tuy nhìn bề ngoài không đẹp mắt nhưng ăn vào thì ngon thiệt!

Cuối cùng là một câu nói làm nó tức muốn ọc máu:

_ Bình thường, món nào cô nấu chả dở?!

Nó nhìn Phong sắc lém, Phong nhún vai:

_ Góp ý nhiệt tình mà!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Nó mặc chiếc áo dài vào,xách cặp đeo lên vai,đi xuống cầu thang thì...

_Oái!

"Rầm"

Hai chân nó chổng ngược lên trời,đầu xoay mòng mòng,nó nói trong vô thức:

_Cái gì mà buom buom không vậy nè?Hix!

Nó lìm dìm thấy cái mặt tên đáng ghét của tên Hoàng Minh Phong kia,Phong nhìn nó cười khẩy:

_Mới sáng sớm mà có một con khủng nằm chổng ngược chân lên trời này tui bậy oi!

Nó đang choáng liên nói nhưng vẫn giữ nguyên tư thế:

_Nói ai đó?

Sau đó liên tục Thiên Kim và 4 tên kia từ phòng đi ra,Tuấn nhìn nó,ánh mắt lạnh lùng nói:

_Gi đây?Cô từ đoàn xiếc mới ra à?

3 tên Đạt,Thiên,Vũ đồng thanh:

_Xiếc hả?Xiếc gì?

Thiên Kim đỡ nó lên,quay sang 5 tên kia,lờm:

_Các anh thôi đi,người ta bị té lâu còn cười nữa!Không thấy cái cục u to tổ bố trên đầu nó hả?_Quay sang nó,Thiên Kim như kim chế cái gì đó_Nhưng mà nhìn mày giống anh Phong và anh Tuấn nói lắm đó!Phụt!Haha!

Nói xong Thiên Kim liền bốc hơi chỉ để lại một câu nói:"Em đi học đây!"

Nó và 5 tên kia đi ra ngoài cổng,nó vừa khóa cổng lại xong,rõng hồn nhiên lên xe mà 5 tên đó vừa bước vào,nó định đi vào thì cánh cửa xe đóng cái rầm lại,nó nhủ mày hỏi:

_Gi đây?

Thiên hạ cửa kính xuống,nói:

_Sorry baby,xe tui anh đã hết chỗ,"beautiful people" chịu khó đi xe buýt nha!_Nói xong hắn còn tặng cho nó một cái nháy mắt "chan chứa tình cảm" làm nó sồn tóc gáy,rồi chiếc xe ô tô màu đen phóng vút đi,bây giờ nó y như con điên đứng trước cổng nhà với cái cục u to đùng ở đầu,nó nhìn lên đồng hồ đeo tay mèo Kitty,khẽ nói:

_Chết!Trề giờ tui rồi!

Nó không mua mà được tặng một vé vip thi maratong miễn phí,1 tiếng sau nó chạy đến cổng trường,thứ đầu tiên nó nhìn thấy là cái cổng đã đóng sầm lại,mặt nó tối sầm,nếu không tại 5 tên đó thì còn lâu nó mới thấy cái cảnh tượng này,nó lại chỗ bác bảo vệ,nài nỉ:

_Bác bảo vệ thân yêu oi,cho con vào đi!Đi mà!Hix!_Nó phải vượt qua cái ả nàfyong bảo vệ này nổi tiếng không sợ các cô cậu nhà giàu như các giáo viên hay các bác bảo vệ,lao công khác,không ai có thể đuổi được ông ra cái trường này,tất cả các học sinh đều sợ ông.

Nó đang nài nỉ thì bỗng một chiếc xe màu đen quen quen màu đen dừng lại,5 tên kia đi ra,nó hất mặt lên trời,chối mặt quá nên nó hạ thấp mặt xuống(=_=!),nó đi lại chỗ Đạt hỏi:

_Có chuyện gì mà 5 "hoàng tử" đây đi trề thế?

Đạt gãi đầu nhìn sang 4 tên kia,nói:

_Vi...đang đi thi tự nhiên xe hư,cái xe này không bao giờ bị như thế hết nhưng sao hôm nay nó....

_Rồi hiểu!_Nó nói,rồi lăm bầm một cách sung sướng:"Hà hà,gieo hạt nào gặt quả ấy,đúng là ông bà ta nó chí lí!"

_ Nói gì đó? _ Vũ hỏi, lờ mờ nó

_ Không không!

5 tên đó không nói gì, lại gần bác bảo vệ, nói như ra lệnh:

_ Mở cổng!

Ông không nói gì, vẫn say sưa ngấu nghiêng tờ báo công an, Phong tức giận:

_ Tôi nói bác mở cổng!

Không đáp lại, ông rung đùi, mở điện thoại ra chơi game (T/G: Già mà xì tin dữ!)

Nó chen ngang :

_ Bác Bảo (Tên ông bảo vệ) à, nếu bác không mở thì con đành nói cho bác Trâm biết tình cảm của bác!

Điện thoại ông đáp đất một cách ngoạn mục, ông lấp bắng:

_ Thôi, thôi tụi bây vô đi! Tao sợ cái câu này của mày lắm rồi!

Thật ra thì bác Bảo yêu say đắm bác lao công tên là Trâm, nhưng mà ông chỉ "yêu trong câm lặng" không dám mở lời, chuyện này chỉ mình nó biết, còn 5 tên kia há hốc mồm kinh ngạc nhìn nó, nó vô trường cùng 5 tên kia, nó nói:

_ Tôi cứu các anh một vỏ rồi đó! Trả ơn đi!

Phong đầu khẩu:

_ Gì chứ? Nếu không có cô thì tụi tôi nghỉ học, cô tự nguyện mà!

_ Cái gì? Anh...

Nó nghe Tuấn thờ dài, Tuấn quay sang nó hỏi, nét mặt vẫn lạnh như tiền:

_ Thế cô muốn gì?

Nó cười gian, nói:

_ Tôi muốn các anh....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Nó ngồi trong lớp, thờ dài thườn thượt, Lăng Nhi và Thiên Kim ngồi vào chỗ bàn nó, Lăng Nhi hỏi:

_ Đây, gì mà "cưng" thờ dài thườn thượt thế? Già hơn tụi "chị" rồi đó nha!

Nó liếc Lăng Nhi, rồi quay sang Thiên Kim, cười một nụ cười vô cùng khả ố , í lộn, khả ái, nó nói:

_ Thiên Kim!

Nó làm Thiên Kim lạnh tóc gáy, Thiên Kim nhìn nó, lấp bắng:

_ À, à, tao tao, không có ý cái vụ hồi sáng.....

"Bốp! Bốp!"

Nó vỗ lưng Thiên Kim với lực cực mạnh, Thiên Kim muốn ọc máu vì bị nó vỗ, còn Lăng Nhi nhìn cảnh đó chỉ biết cười trù. Lăng Nhi cang:

_ Thôi! Mày muốn làm nó ối máu hả Như? Nói chuyện nghiêm túc đi! Sao thờ dài thườn thượt y như bà cụ non thế?

Nó ánh mắt nhìn xa xăm nơi phía cửa sổ lớp, không nhìn hai đứa bạn của mình, nói:

_Anh Đạt hẹn tao....

2 phút sau...

_Cái gì?!!!Anh Đạt hẹn mày đến vườn hoa hướng dương sau trường hả?!!!_Thiên Kim hét lên như không thể tin nổi

Nó mau chóng bật miệng Thiên Kim lại:

_Nhỏ miệng dùm cái!Muốn tao bị mấy con nữ sinh "mai rêu" đánh hả?!

_À,à biết rồi!_2 đứa quay sang Lăng Nhi,Lăng Nhi dường như đông cứng,miệng cười tươi,nó lắc đầu,nhỏ này lại biến thành cục nước đá

Tiếng chuông reng vào giờ học vang lên,3 đứa nhanh chóng về lại chỗ ngồi và tiếp tục tiết học thứ ba

.....Giờ ra về.....

Nó đeo cặp lên,hai đứa bạn lo ngại ào đến,hỏi:

_Có cần tụi tao đưa mày đi không!

Nó xua tay,nói:

_Thôi,Lăng Nhi mày về nhà đi!_Quay sang Thiên Kim_Còn mày,về nhà mà phụ mấy anh mày ấy!Hi hi!

Thiên Kim không hiểu nó nói gì nhưng cũng gật gù:

_Ồ hiểu rồi!Mà trong trường mình làm gì có ngựa mà mình nghe tiếng "hí hí" thế nhỉ?_Rồi Thiên Kim mau chóng cùng Lăng Nhi bóc hơi

Nó hét lên:

_Tụi bây coi chừng tao đó!

.....

Nó ra vườn hoa hướng dương sau trường như đã hẹn với Đạt,nó đảo mắt tìm xung quanh nhưng không thấy ai."Chắc anh ta chưa tới" Nó ngồi xuống,nó đeo một bên tai phone vào,ngân nga theo khúc hát:

...Trao tặng anh bao lời hát những yêu thương rất đong đầy từ con tim

Phải chi thời gian lặng yên, để mình vẫn còn mãi đây,

Để em được yêu từng giây phút bên anh....

(Trích đoạn Như một thói quen Thanh Tâm)

Nó không ngờ Đạt đã núp sau bức tường từ khi nào,nó đang hát đến điệp khúc thì Đạt nhảy ra,đặt tay lên vai nó

_Hù!

_Oái!_Nó giật mình,phồng má,giận dữ:_Tại sao anh lại hù tôi?

Đạt cười:

_Giỡn thôi mà!

Nó vào thẳng vấn đề chính:

_Anh hẹn tôi ra đây để?

Đạt bỗng nhiên đỏ mặt:

_À,ừm....

.....Ở Biệt Thự.....

Tuấn ngồi đó đọc báo, còn 3 tên kia và Thiên Kim thì....cầm cây chổi lau lau quét quét, Thiên Kim nhìn anh hai, cô bức xúc nói:

_Sao hai không làm mà ngồi đó đọc báo!

Phong ngược lên, nhìn Tuấn trách móc:

_Tại mày cả đấy! Ai kêu lại hỏi nó (BN) làm gì không biết! Để nó bắt mình lau dọn hết nguyên căn biệt thự!

Tuấn bình thản nói:

_Thì phải đồng ý thôi! Chứ nó nói mãi rồi nó nói mình không phải là con trai thì khổ!

.....(Quay lại anh chị nhà ta nào!)

_Tôi thích cô!

_Hả!? _Nó trợn mắt kinh ngạc

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Đạt gật đầu không chút do dự:

_Ừ! Tôi thích cô!

Đôi mắt màu cà phê bỗng trở nên buồn bã, nó cúi đầu xuống, không dám ngẩng đầu lên nhìn Đạt như sợ một thứ gì đó, nó nói:

_Tôi xin lỗi! Tôi....

Câu nói nhẹ hẫng nhưng đối với Đạt, nó có sức nặng hơn cả một kí bê tông, cậu đã biết sớm, khi tỏ tình với nó, cậu sẽ thất bại, thất bại hoàn toàn, nhưng sau khi nói ra cậu thấy thanh thản hơn, như thế từ nay cậu sẽ không cần phải hy vọng và mơ mộng hão huyền về nó nữa, như thế chẳng phải sẽ tốt hơn sao? Cậu cười:

_Hãy ngược mặt lên nhìn anh, nhóc không cần phải hối lỗi như vậy! Anh đã biết sớm sẽ phải nghe câu này của nhóc! _Đạt thờ dài, nói tiếp _Haizz, nhưng nói ra rồi thiệt là thanh thản quá đó mà!

Nó cũng cười, nếu như trong tình huống của Đạt thì nó sẽ khóc tức tưởi và bỏ chạy ngay lập tức (So: Người ta là con trai mà lệ!) Nó ngẩng mặt lên, nói:

_Anh không giận tôi sao?

Đạt nói:

_Không, làm gì phải giận? Tình yêu có sự ép buộc thì sẽ không có hạnh phúc!

_Tôi cũng nghĩ thế! _Nó cười toe _Mà tôi có thể gọi anh là anh.. trai không? Từ trước tới giờ tôi vẫn mong muốn có một anh trai nhưng.. tôi là con một...

Đạt ngạc nhiên trước đề nghị của nó, nó gãi đầu lúng túng:

_À, ừ... Nếu không được thì cũng không sao!

Đạt cười xòa, đến gần xoa đầu nó:

_OK, cứ vô tư, em gái!

Nó nhìn Đạt, nói:

_Cảm ơn anh, anh trai ạ!

_Ừm!

Hai người cùng đi ngang hàng nhau, Đạt và nó cùng nói chuyện, nhưng sao, sâu thẳm trái tim Đạt, một cảm giác nhức nhối đang hiện hữu...

.....Ở biệt thự.....

Tuấn bỏ tờ báo xuống, nhú mồm nhìn em gái và 3 thằng bạn của mình, nói:

_Sao này giờ đã một tiếng rồi mà chưa quét xong cái nhà bếp vậy?

Thiên Kim quăng cây chổi cái "vèo", nói:

_Anh thôi đi! Anh thử làm rồi biết, em là tiểu thư cả cây chổi còn chưa bao giờ đụng vào, nói chi là quét! Mà cái nhà này nó rộng như cái cung điện ấy! Sao mà dọn nhanh được!?

Phong bực mình quăng cây chổi xuống sàn:

_Mệt quá không làm nữa!

Vũ và Thiên nói:

_Thôi đi cắt mấy cây chổi đi!

"Kì công!"

_Nhanh nhanh! Dẹp mấy cây chổi đi! _Phong nói đem 4 cây chổi dẹp vào nhà kho

Nó vào nhà cùng Đạt, hỏi:

_Này! Lau và quét xong cái căn biệt thự chưa?

_Rồi!

Tuấn lạnh lùng nhìn sang Đạt, hỏi:

_Sao hai người lại về chung thế?

Nó lúng túng:

_À, ừ...

Đạt giải vây:

_Chúng tớ tình cờ gặp nhau!

Thiên Kim nghi ngờ nói:

_Chẳng phải mày nói anh Đạt họ.... _Cô chưa nói xong đã bị nó bịt miệng lại, nói nói nhỏ vào tai Thiên Kim _Im đi! Hồi tao kể cho mày nghe! OK?

Thiên Kim gật đầu:

_OK!

Nó quay sang 5 tên kia, nói:

_Tôi đi làm mĩ đây! Hôm nay tôi quên búng mất mua nguyên liệu để nấu súp rồi!

_Tao giúp với!

Nó và Thiên Kim mới vào bếp thì mấy tên kia đã lại hỏi cung Đạt (Trừ Tuấn)

_Đạt, mày với con nhỏ heo đó đi đâu vậy?

_Mà đi để làm gì?

...V....V...

_Thôi! Tụi bây hỏi như vậy sao tao biết trả lời sao? Để tao trả lời! _Đạt nói tiếp _Như tao nói, tụi tao gặp nhau trên đường về đây, trên đường đi, Bể Như nói là có thể gọi tao là anh trai không? Tao đồng ý! Ok? Thỏa mãn chưa? Tao lên lầu thay đồ đây! Nóng nực quá!

Đặt đi lên lầu, để lại 4 tên đó đơ như cục nước đá.

"Thì ra là như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Nó cùng Thiên Kim, Lăng Nhi ra về, trước cổng trường một chàng trai đang gây sự chú ý của các nữ sinh... Nếu nó không nhầm, người đó... Chính là Khải!

_ Woa! Anh ấy đẹp trai thật đó! Đúng là mẫu người mình thích!

Nhỏ đứng bên cạnh đứng ngẩn ngơ:

_ Anh ấy đợi ai vậy nhỉ? Đợi tao chăng? _ Nói xong cô ta chấp tay mơ mộng (Bà thiệt là mơ mộng quá!)

Nó chạy lại chỗ người con trai đó, nói đúng hơn là Khải, nín nín tay áo cậu, nói:

_ Đây! Là anh Khải đúng không?

Nó đột nhiên bị lãnh một cái cốc đầu cực đau từ "chàng trai" đó, nó lấy tay xoa đầu, lườm Khải một cái sắc bén, Khải nhủ mà nói:

_ Cô bị mù à? Tôi đứng chính ỉnh ở đây còn hỏi?!

Nó chợt nhớ tới hai con bạn mình, Lăng Nhi thì có vẻ rất bình thường, còn Thiên Kim thì đã đứng hình từ lúc nào, nó thấy trong đôi mắt cô có vương vẩn một nỗi đau không tên, đó là gì chăng? Nó quay sang nhìn Khải, giọng nói rất chi là "khả ố":

_ Dạ, anh Khải qua đây làm chi ạ?

_ Qua dẫn cô đi ăn ở MORNING STAR ! Sao? Không đi à?

Nó nghe thấy đồ ăn thì mắt sáng lên, mau chóng kéo tay hai đứa bạn lại, nhưng Lăng Nhi từ chối:

_ Thui, tao còn phải đi học hát nữa!

_ Vậy hà thế thì bye nha!

_ Uh, bye!

Nó kéo tay Thiên Kim lại, nói:

_ Cho Thiên Kim đi với nhé! Tôi nghĩ người dư tiền như anh sẽ không thiếu tiền bao hai đứa tui! Anh Khải nhỉ?

Khải nhếch môi:

_ Tiền thì tôi không thiếu! _ Rồi Khải nắm chặt tay còn lại của nó _ Bao Thiên Kim thì có thể buổi khác, bây giờ tôi có chuyện muốn nói với cô! _ Rồi Khải cầm tay nó chạy đi, để lại bao đôi mắt thất vọng của các nữ sinh, và... một người nữa... Thiên Kim lặng lẽ mím môi, cô sẽ vượt qua được! Chấn chấn! Nhưng... lời nói đó, đã không có hiệu nghiệm với tình yêu của cô dành cho Khải...

..... Một giọt thủy tinh trong suốt khẽ rơi trên gương mặt mịn màng của một cô gái....

_ Hey! _ Phong đập vai của Thiên Kim hỏi _ Con điên đâu rồi? (BN. So: Chị ấy mà nghe được thì anh có nước bị treo cổ)

Thiên Kim mau chóng gạt nước mắt, bình tĩnh nói:

_ Con điên nào ạ?

Phong lắc đầu:

_ Haizzz, là Băng Như đấy!

Mắt Thiên Kim sụp xuống mặt mũi, tay chỉ ra công trường:

_ Lúc này đi với anh Khải rồi!

Vũ chen ngang chỗ Phong và Tuấn, nói như hét lên:

_ Cái gì? Đi đâu?

Thiên Kim miệng cười toét đến tận mang tai:

_ Dạ! Em nghe nói là anh ấy dẫn Băng Như đến nhà hàng MORNING STAR thì phải...

Thiên tới vỗ vỗ vai Vũ:

_ Bình tĩnh! Sớm muộn gì anh ấy cũng biết! Với lại tao thấy anh hơi nghi nghi rồi! Hôm trước ở Đà Lạt ấy, mày với Băng Như có thân mật như người yêu đâu! Ngăn chặn cũng vô ích!

_ Không! Tao phải...

_ Im! Đi về nhà! _ Tuấn nói cậu đeo cặp lên vai bỏ mặc mấy đứa bạn của mình

.....Nhà hàng MORNING STAR.....

Chị phục vụ đem Menu ra, hỏi:

_ Quý khách dùng gì ạ?

Chưa để Khải trả lời nó đã gọi:

_ Cho em một đĩa pa tê gan, một bát tiết bê với trứng cá hồi, một lẩu hải sản, một gỏi sứa tôm thịt, 5 li kem, một tôm sú chiên giòn rang muối tiêu, một cua lột chiên giòn, woa, món này lạ nè! Cho em một phần cua sốt kem, một tôm rim, một chạo tôm, một mực hấp sốt xoài tượng, một tôm càng nướng cuốn bánh hỏi! (So! Mình chả biết nhó em nó lấy đâu ra cả đồ đó, mình mới hỏi nó có mấy món mà nó nói một lèo!)

_ Vâng..vâng ạ! _ Chị nhân viên lấp bắp, chị ấy không biết lỗi tai mình có bị vấn đề gì không

Khải cười nhìn nó:

_ Cô ăn nhiều quá!

_ Lý do anh đưa tôi đến đây là gì? _ Nó lảng sang chuyện khác vì sợ bị "quê"

Khải mặt nghiêm nhìn nó:

_ Cô...có thật là người yêu của em tôi?

Nó chột dạ, lấp bắp:

_ Tôi...tôi...tất nhiên rồi!

Khải mím môi, nói:

_ Thế tuần sau cô theo thằng Vũ về ra mắt bố mẹ tôi!

Nó đứng lên đập bàn:

_ Cái gì?!

Và...

...Mọi con mắt của những người trong nhà hàng đều đổ vào nó...

...Gương mặt nó...

...Cắt không còn một giọt máu...!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Khải ngược lên nhìn nó, cười đều, hỏi:

_Sao? Cô có đồng ý không?

Nó cười cười, cố gắng mở khóa cái miệng của mình, (So: Cười không mở miệng ă?) ngồi xuống nói:

_Để tôi suy nghĩ đã, còn những một tuần mà đúng không, tôi sẽ đưa ra quyết định sớm! _Rồi nó vọt lẹ ra nhà hàng, quên những món ăn ngon, lạ mà đang xếp đầy trên bàn

Khải ngồi đó, một ông bưng chiếc khay đi đến bên Khải, hỏi:

_Cậu chủ, làm gì với những món ăn này đây ạ?

_Các người ăn đi! Tôi không tính tiền đâu!

Ông đó mừng rỡ, riu rít cảm ơn:

_Cảm ơn, cảm ơn cậu chủ!

Khải bước đi, "Băng Như, tôi dám cá cược, cô sẽ không dám tới gặp ba mẹ tôi và Thăng Vũ đâu! Nhỉ?" một câu nói cứ vang vọng bên trong đầu Khải

.....

Nó chạy với tốc độ ánh sáng về ngôi biệt thự đó, mới ngồi lên ghế sofa đã nghe tiếng trách móc của tên Phong:

_Chạy gì như ma đuổi thế? Nhanh đi làm cơm đi! _Nói với nó xong cậu quay sang một bên lẩm bẩm _Hay là đi chơi với anh Khải nên ăn no rồi?

Nó không nói gì, chạy lại Phong tíu tít hỏi:

_Vũ? Tên Vũ đâu? _Hỏi xong nó hét ầm trời lên _Anh Vũ! Ra đây tôi hỏi!!!!!!!!!!!!!!

Chưa đầy một phút mà nó, Thiên Kim và 5 tên đó đã ngồi yên vị trên những chiếc trong phòng khách, nó hỏi:

_Vũ, chuyện về ra mắt ba mẹ là sao thế?

Vũ đang uống nước, bỗng....

"Phụt"

Một tiếng hét ầm trời cất lên một lần nữa:

_Cái gì?!!!!!!!!!!!!!!Anh Khải bị điên à?

Nó bật lổ tai lại, chưa kịp nói gì thì Thiên Kim đã đứng lên, bức xúc nói:

_Anh không được nói anh Khải điên! Như thế là xúc phạm! _Nói rồi Thiên Kim đi te te về phòng lun!

Tuần lạnh lùng hỏi:

_Thế cô tính sao?

Vũ nói:

_Thôi bây giờ như vậy, tôi sẽ trả cho cô số tiền mà thời gian vừa qua cô giúp tôi, còn việc ra mắt thì để tôi nhờ Kim Dung vậy! _Rồi Vũ cũng đi lên phòng

Lầm lượm nó và 4 tên kia cũng thế

.....

Nói đến Kim Dung, cô đang ngồi ở nhà thưởng thức món cà phê capuchino nóng thổi, tiếng chuông điện thoại reo lên ầm ỉ, cô nhìn màn hình, là Vũ. Tim cô bất giác đập nhanh hơn, chẳng phải cô có tình cảm với Thiên sao? Cô ghét cay ghét đắng Vũ mà? Sao lại.... Thôi chuyện đó để sang một bên, cô ấn vào nút

nghe, đặt lên tai:

_Alô?

Bên kia vọng lại:

_Kim Dung phải không em?

_Vâng? Chuyện gì ạ?

_Em có thể giúp anh.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

_Vâng, chuyện gì ạ? _Kim Dung nói xong uống một ngụm cà phê

Vũ ngập ngừng lắp bắp:

_Có thể giúp anh về ra mắt bố mẹ không?

"Phụt...!"

Kim Dung phun hết ngụm cà phê đang ngậm trong miệng ra, Vũ thấy bên kia im lặng, liền giải thích:

_À không, chỉ là giúp anh về ra mắt bố mẹ để họ khỏi nghi ngờ, nếu họ bắt kết hôn thì... thì... chúng ta đồng ý, sau một tháng sẽ tìm lý do để ly hôn? Ok? À mà cũng không cần phải như vậy, thôi, ngày mai em cúp học đi, tới nhà tụi anh rồi em sẽ hiểu! Cúp máy đây!

"Tút tut..."

Kim Dung sững người, mắt không chớp, sau vài phút nhận thức, cô mới nắm chặt điện thoại:

_Nhưng mà.... Vũ, anh Vũ! Haizz, lại như thế. Không cho người ta nói gì đã cúp máy cái rụp! Có lẽ ngày mai phải làm học sinh hư nữa rồi! Xin lỗi thầy, xin lỗi cô, xin lỗi thầy hiệu trưởng, xin lỗi cô hiệu phó, xin lỗi hội trưởng hội học sinh, xin lỗi hội phó hội học sinh, xin lỗi các bạn cùng lớp và xin lỗi các bạn cùng trường, mình phải nghỉ học một ngày đây! _Kim Dung chấp tay lại nói nhảm

.....

Sáng hôm sau....

Nó tung tăng đi xuống cầu thang, mới chạm chân xuống dưới sân nhà thì đã bị một bàn tay bịt miệng lòi đi... vào bếp (So: Hơ hơ, coi chừng bị cướp sắc! Ủa, mà xấu quá ai thêm cướp! B. Như: ừm ừm 'Chỉ đang bị bịt miệng nên không nói được') Khi phát hiện nó sắp bị đột tử vì thiếu oxy thì "kẻ cướp" đó mới chịu thả tay ra, nó bình tĩnh lại, nhìn xung quanh, là con bạn chỉ cốt và 5 tên đó và có cả... chị Kim Dung, nó lắp bắp:

_Các người chưa đi học hả? Kim DUNG? Sao chị lại ở đây? Trễ giờ rồi, tôi đi học đây!

Tuần ra lệnh:

_Ngồi xuống!

_Tao nhờ con Lăng Nhi xin nghỉ dùm rồi, hôm nay có chuyện rất quan trọng, tối hôm qua anh Khải vừa gọi điện nói là từ một tuần chuyển sang một ngày, tất là hôm nay! Cần mày đề bàn! _Thiên Kim vừa nói vừa khoe đôi mắt cười đê nhất

Nó gật gù:

_Ờ, rồi sao?

Vũ nói:

_Tối hôm qua anh Khải gọi nói....

Nó nói lần:

_ Cái đó tui biết rồi!

Vũ tức giận:

_ Im coi! Sao cô cứ chui vô miệng tui nói không vậy hả?

_ Rồi rồi, nói đi!

_ Anh Khải gọi điện, nói là nhất thiết phải cho mẹ tôi gặp mặt cô, bà nói như thế, nhưng phải đi chung với Kim Dung, phải trả lời hết các câu đố mẹo của bà đưa ra!

Nó và Kim Dung há hốc mồm:

_ Há?

Nó lắc đầu lia lịa:

_ Không được đâu! IQ của tôi thấp lẽ tề mà!

_ Những câu đố mẹo của bác ấy chỉ có em là giải được thôi, nó khó vô cùng! _ Kim Dung

Phong nói:

_ Thế thì cô đọc kết quả cho Băng Như học thuộc!

Thiên Kim chen vô, nhìn nó nghi ngờ:

_ Ngoài IQ thấp lẽ tề ra, trí nhớ của con Như cũng...

Thiên nhảy vào (So: Công nhận mấy người này thích nhảy vô miệng người ta thiệt):

_ Thấp lẽ tề y như IQ!

_ Thoáng đôi cho nhau đi! _ Tuấn

_ Hoán đổi? _ Đồng thanh

4 tên kia và Thiên Kim gật gù:

_ Hiểu rồi!

_ Đi!

.....

1 tiếng sau...

Kim Dung và nó đã yên vị trước tấm gương của shop Twinkle, một shop nổi danh nhất ở thành phố HCM (Chế độ) Nó đang mặc trên người chiếc váy màu tím, tóc búi cao, chiếc mái xéo của nó bây giờ đã trở thành mái ngố giống Kim Dung. "Woa! Mình giống chị Kim Dung thật!" Nó nghĩ thầm, mắt nó chuyển sang Kim Dung, người... người đang đứng trước mặt nó, là nó kia mà?! Sao lại...? Thiên Kim vỗ tay:

_ Hai người hoán đổi cho nhau thật rồi!

Phong nắm tay nó lôi lên xe, nó hỏi:

_ Đi đâu?

_ Thì tới nhà thằng Vũ! Đã hẹn lúc 9h00 rồi, bây giờ là 8h30' chắc là con đủ thời gian! Nhanh lên!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

.....Biệt thự Võ gia.....

Bà Lan phúc hậu ngồi đó, gương mặt xương xương thanh tú luôn nở một nụ cười phúc hậu, ông Kha ngồi kế bà Lan, đưa tờ báo lên đọc vừa uống tách cà phê, chỉ có ngày hôm nay ông được thanh thản ở nhà, phải hưởng thụ chứ! Còn nữa, cái dáng kiêu hãnh ấy, Khải đang bận bịu với những bản hợp đồng của các công ty khác, nhà giàu công nhận cũng mệt nhí? Mấy phút sau, nó bước vào cùng với Kim Dung, Kim Dung bước tới chỗ bà Lan và ông Kha, cúi đầu:

_ Chào hai bác, cháu là Bằng Như, cháu 16 tuổi, là..._ Kim Dung quay sang Vũ... là bạn gái của anh Vũ ạ!

Bà Lan như nhận ra điều gì đó, nhưng vẫn cười, hỏi:

_ Thế ba mẹ cháu làm nghề gì?

Kim Dung lấp bắp, làm nghề gì nhĩ?

_ Dạ..dạ..ba mẹ cháu làm ngh...ề..nghề

Nó chạy ra, giải vây:

_ Dạ bác, ba em ấy là cảnh sát, mẹ em ấy là thanh tra kiêm luôn nội trợ ạ!

Một giọng nói cất lên, nói đúng hơn là giọng của Khải:

_ Kim Dung? Sao em lại gọi mẹ là bác? Thường ngày em gọi là mẹ mà?

Nó hoảng, sao lại thế?

_ Dạ..tại hôm nay em..

_ Em ấy muốn đổi cách xưng hô thử đó mà! _ Vũ nói

Bà Lan đứng lên, làm lại mặt mộc cho 2 đứa, hoán đổi lại tất cả, chỉ sau vài phút là ai "nhập" vào xác nấy, bà Lan cười:

_ Đừng tưởng ta không biết hai con hoán đổi cho nhau! Ta rất tinh mắt! Bằng Như, con là em gái kết nghĩa của Vũ đúng không?

Nó cười trừ gãi đầu:

_ Hi hi, đúng vậy ạ!

Khải liếc Vũ:

_ Em càng ngày càng mưu mô đấy Vũ!

_ Hi...!

"Rầm!"

Ông Kha đập bàn, tức giận nói:

_ Không bàn cãi gì nữa! Hôm nay là ngày 3/4, ngày 9/4 Dung và Vũ sẽ tiến hành lễ cưới NGAY LẬP TỨC!

Mọi người giật mình, cả bà Lan cũng há hốc mồm nhìn ông chồng mình:

_ Há?!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

_ Yah... Xin lỗi anh nha Vũ! Tôi không xứng đáng lấy số tiền anh đưa! _ Nó ngồi trong phòng Vũ nài nỉ khóc lóc

Vũ cười,nói:

_ừ,vậy cô trả cho tôi 50 triệu phải không?Đưa đây,tôi lấy đi cùng cô hồn!

Vũ chìa tay ra,nó giật cục tiền lại,mới đầu định trả cho cậu,nhưng mà bây giờ cậu nói là “Tôi lấy đi cùng cô hồn!” chả khác gì nói nó làm âm binh cả!
(So:Oan cho anh Vũ quá!Cái này là bà tự nói nha! B.Như *tháo giày* :Cái con này!)Nó nói:

_Tôi chưa nói hết!Xin nói lại! _Nó ho ho mấy tiếng rồi cầm tờ giấy trắng lên như đọc di chúc_Xin lỗi anh nha Vũ!Tôi không xứng đáng lấy số tiền anh đưa!Vì vậy..tôi xin trả cho anh...1 triệu đồng,xin lỗi tôi đã cố gắng hết sức,xin chia buồn cùng anh!_Nó nói rồi lấy chiếc khăn (Không biết từ đâu ra) chấm chấm nước mắt già

_Sao giống câu mà mấy ông bác sĩ hay nói quá vậy chài? _Vũ nhủ mày,ừm,chính nó cũng nghĩ như thế mà,khoảng 5s sau,đột nhiên Vũ cười to làm nó giật mình

_Đuôi ươi nhập à?

_Đ...ó...đó là cái khăn lau WC cô mới đem lên và lau rồi mà!

"Cái gì.....!!!!!"

Nó hét âm trời,bây giờ đến cả mấy "bạn loa" trong phòng cũng phải gọi nó là sư phụ,volume của nó gấp mười lần volume của mấy "bạn loa" đó mà!

Vũ phẩy tay:

_Thui thui,ra ngoài đùm,tui không đòi lại tiền đâu!Lấy mà yên phận tuổi già nha cụ!

"Cái gì.....!!!!!"

Lại một lần nữa,một lần nữa tiếng hét "lánh lút" của nó cất lên đầy "kiêu hãnh",và một lần nữa...Núi lửa...lại phun trào.....

_Vũ...Tôi giết anh! _Thế đấy,2 người này hợp lại là cãi nhau âm trời (So:Chưa bằng nó với cha Phong cãi nhau đâu!Động đất lun ấy chứ không phải giỡn,nhắc đến là da gà,da vịt,da heo nó nổi lên hết tron!Hix!)(Các bạn biết không?Tôi tự hỏi khi nào mới hết nghe những lời cãi nhau này đây....Haizzzz!

....7h tối tại biệt thự....

"Cốc cốc!"

Nó bỏ dở cuốn truyện Conan,lon ton chạy ra mở cửa,"Là..là.."Nó lấp bắp trong đầu,người mà nó đang nhìn thấy là Tuấn,cậu đang dựa vào tường,đôi mắt màu xám tro lạnh lạnh hướng về phía sân thượng (Phòng nó sát sân thượng)Hôm nay cậu mặc chiếc áo khoác tay ngắn có áo thun ở trong,ở dưới là một chiếc quần jean không quá dài.Nó nín nhẹ tay áo Tuấn,chống nạnh oai phong,hỏi:

_Này!Gõ cửa phòng người ta xong rồi đứng đó tạo dáng hả?Thôi,anh đẹp rồi,khỏi tạo dáng!_Rồi nó nghiêng đầu thắc mắc,nhìn nó chả khác gì một con ngu_Qua đây mượn truyện Conan hả?

_Phụt!Hahaha! _Tuấn bật cười thành tiếng,cậu đã nhìn cười này giờ rồi

Nó đơ ra,rồi sau đó vỗ tay rần rần như đứa con nít được mẹ cho kẹo:

_Hay quá!Hay quá!Anh cười rồi!

_Khi nào?_Tuấn thấy mình hơi bị lố nên chỉnh lại khuôn mặt lạnh lùng

_Mới này!

_Ai làm chứng?

_Anh...anh..nhưng qua đây tìm tui chi dạ?

Tuấn đưa cho nó một bộ áo liền quần có hoa vàng sắc xảo,nói:

_Bận vào!Hồi nữa tui qua đưa cô đi ăn!

_Thế còn mấy người kia?

_Tôi nghĩ là họ bận rồi!

Nó gật gù:

_Ồ.....Vậy thôi nha!

"Rằm"

Tuần cười,rồi rồi bước,chỉ có cô gái ngốc ấy mới mang lại cho cậu nụ cười...

Trong khi đó,ở phòng bên cạnh,có một người con trai đã nghe thấy tất cả,trái tim chợt nhói đau,chính cậu cũng muốn dẫn nó đi chơi...(Ai để ý đọc lại những chap đầu sẽ biết người đó là ai)

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Này cô thay đồ xong chưa?Cô khô đi ăn luôn nhé! Tuần khó chịu gõ cửa phòng,2 tiếng rồi chứ ít gì,nó thay xong rồi ngủ trong đó luôn rồi à?

Nghe không được đi ăn,nó hỏi hã:

_Anh chờ một chút đi,cái áo này nhiều tay quá,tôi không biết mặc thế nào nè!Thà tui mặc quần áo của tui còn hơn á!

_Nói nhiều quá,nhanh lên đi!À,mà tui quên,lúc mà đi mua đồ cho cô á,tui tưởng cô là con bò nên mua nhầm cái áo có 4 tay rùi,xin lỗi nha!

Đột nhiên,cửa phòng bật mở làm cho Tuần mất thăng bằng,xém ngã xuống đất,cậu quát:

_Bị điên à?Mở cửa phải nói một tiếng chứ?

Nó chống nạnh "oai phong" hỏi:

_Muốn gây sự à?Sao gọi tui là con bò hã?Hay là...Anh họ hàng với bò nên nghĩ ai cũng giống anh?

Tuần thở dài,đứng dậy,nắm tay nó kéo đi:

_Đi thôi!

.....

Tuần dựa vào chiếc xe ô tô đợi nó,lúc đi đến giữa cầu thang thì nó nói để quên đồ rồi chạy vọt lên lầu lấy,đã 10 phút trôi qua rồi mà Tuần chẳng thấy nó ra,định gọi điện cho nó,nhưng rồi lại cất điện thoại vào...

_Tôi tìm thấy rồi!

Tuần ngạc nhiên nhìn vật mà nó cầm trên tay,rồi nhếch mép khinh khỉnh:

_Điện à?Đi ô tô mà đội mũ bảo hiểm hã?Mà cô còn đi chậm như rùa nữa!

Ừa,vậy hã?Tui không biết,tưởng đi xe mô tô,với lại tui chậm thì có chậm thiệt,nhưng ít ra phải là "Kim Quy" chứ! Nó gãi đầu + lè lưỡi cực đáng yêu

_Lên xe!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39

Ngồi trong xe nó nhìn ra ngoài đường,nói với Tuần:

_Tui mong là anh sẽ không bỏ chạy khi tôi ăn xong!

_ Cô nghĩ tui nghèo tới mức đó? Nhưng mà tui đâu có dẫn cô đi ăn nhà hàng đâu mà gọi món? _ Tuấn đáp

Yah... Sao tên Tuấn chết bầm ấy lại hay đánh vào trọng tâm của nó thế nhỉ? Đi chung với Tuấn là nó biết là mình phải chuẩn bị một bao xi măng chống nhục rồi! Hic! Nhưng nếu không chờ đi ăn nhà hàng thì chờ đi đâu? Tên Tuấn này, muốn làm gì nó đây? Hay là... Không! Hẳn đường đường là một hoàng tử mà, sao có thể làm chuyện đó được, nhưng... Nó nhớ lần đầu tiên nó gặp 5 tên đó, mấy tên đó cũng... con nhỏ sexy đó... từ trên cầu thang xuống... quần áo nhăn nheo... Á! Nó không dám nghĩ nữa đâu...!

_ Cô bị tự kỷ hả? Hay cô lại suy nghĩ đen tối?

Nó giật mình, lắc đầu liên tục, lắp bắp:

_ Mà anh dẫn tôi đi đâu?

Tuấn quay xuống nhìn nó, khẽ phì cười, sau đó tiếp tục lái xe, nói:

_ Thế cô muốn đi đâu? Hotel? Hay... Một nơi nào đó...?

_ Tôi muốn xuống xe! Huhu, tôi không muốn, tôi không muốn... cho tôi xuống xe đi, xin anh...! _ Nó nhảy dựng lên, nước mắt tràn trề trên khuôn mặt, nó không muốn...

_ Thôi im đi! Tôi giận mà! Đến khu vui chơi!

Dừng tất cả những hành động lại, nó nhìn Tuấn, một trò đùa à? Nó cười, thế thì hay quá!

_ Thật không? _ Nó nói trong lòng nghĩ "Anh rảnh quá nhỉ?"

Tuấn gật đầu, đúng thật là...

5 phút sau...

_ Woa... Ở đây vẫn vậy? Chả có gì khác biệt cả!

Tuấn ngạc nhiên nhìn nó:

_ Sao? Tôi nghĩ cô hay vào đây chơi thường xuyên

_ Ba mẹ tôi... Suốt ngày chỉ biết có công việc là chính còn tôi thì... Tôi chỉ được một lần được bước vào đây chơi thôi, đó là lúc sinh nhật tôi 10 tuổi, rồi ba tôi nhận được cú điện thoại của đối tác rồi lại đưa tôi gửi cho dì My... _ Ánh mắt nó càng ngày càng hiện rõ nỗi buồn sâu thẳm tưởng chừng như nó đã cất rất kỹ vào hộp tủ mang tên “Lãng quên” từ rất lâu rồi...

Tuấn khẽ mỉm cười, nụ cười mà rất nhiều cô gái mong muốn và khao khát được chiêm ngưỡng, Tuấn xoa đầu nó, nói:

_ Thế bây giờ chúng ta cùng quay về quá khứ một lần nữa nhé!

_ Ủ! _ Nó gật đầu, nó biết chứ, nếu bây giờ quay về quá khứ thì nó sẽ càng buồn thêm thôi, nhưng nó phải quan tâm người khác, Tuấn, cậu không có tuổi thơ, đó là lí do khiến cậu biến thành một người luôn luôn sắt đá. Tiền bạc thì cậu không thiếu, nhưng về tình cảm gia đình thì nó dám đem mạng sống ra khẳng định rằng từ nhỏ đến giờ cậu chưa nhận được bất cứ tình cảm gì từ cha mẹ cậu cả. Dù sao, nó cũng hạnh phúc hơn cậu, vì nó còn một góc nhỏ trong trái tim cha mẹ nó, tình cảm mà nó nhận được dù chỉ là một chút, nhưng chưa phải là hết hẳn...

Thế là nó và Tuấn đi vào, ở đây, dù trời đã lấp lánh những ngọn đèn nhưng mọi người vẫn đông đúc, các trò chơi vẫn hoạt động, nhưng mà có một chút rắc rối xảy ra...

_ Tôi đã nói với cô là vào ngôi nhà ma mà!

_ Không, chơi trò đó chán, chơi tàu lượn siêu tốc đi!

_ Đã nói vào ngôi nhà ma rồi mà! Hay cô sợ?

_ Sợ gì? Tôi chỉ thích cảm giác mọi người la hét trong sợ hãi thôi!

_ Vào ngôi nhà ma cũng nhiều người la hét vậy?!

_ Không! Tàu lượn siêu tốc!

_ Ngôi Nhà Ma!

Ánh mắt của mọi người đổ dồn về phí cặp đôi rất ưa là kỳ lạ, một người con trai thì cứ la oai oái, miệng liên tục nó ba chữ “Ngôi Nhà Ma” còn người con

gái,thì cứ”Tàu lượn siêu tốc” Không nói chắc các độc giả cũng biết 2 người đó là ai chứ?

_Thôi được rồi giải quyết bằng cách “người lớn” đi! _Nó nói,cãi nhau cũng vô ích thôi thì chơi trò “ người lớn” để định người thắng vậy,tuy nó chơi trò này dở,nhưng người ta nói những người chơi dở thường bộc lộ tài năng của mình trong lúc nguy cấp mà

_Ok!Trò đó cũng được! _Tuấn hất mặt,trò “Người lớn” đó lúc nào mà cậu chà thắng 4 thằng bạn kia chứ!

“Ồn tù tì ra cái gì ra cái này!”

_Hahaha! _Tiếng cười man rợ đúng phong cách của một kẻ hung ác vang lên

_Sao kỳ thế?Tôi luôn thắng mà! _Tuấn nhìn nắm ngón tay như muốn ăn tươi nuốt sống hết tụi nó,kết quả là người búa người bao

.....Quầy bán vé TLST.....

Nó khó chịu nhìn chị nhân viên bán vé,chị ấy đang nhìn ngây ngất vào tên Tuấn,đó thấy chưa,nó nghĩ có sai đâu?Đi với hot boy sung sướng gì,hắn nói người nào chơi người này trả,hắn chỉ trả cho nó tiền vé thôi,hot boy là thế à?Nó đập bàn:

_Thế bây giờ bà cô già có bán cho chúng tôi vé để đi hay không chúng tôi chờ gần 2 tiếng rồi đó!

Bà cô giờ mới tỉnh,hận thù liếc nó,chắc vì dám nói bà là bà cô già:

_E hèm...Chỗ trên xe chỉ còn một chỗ thôi ạ,hay là chị đi trước để anh ở lại rồi chuyển sau hai người cùng đi ạ?Chuyến này em không có tiền đâu!

_Được!Tôi đồng ý! _Tuấn gật đầu lia lịa,rồi đẩy nó lên chỗ ngồi rồi khi tàu lượn bắt đầu di chuyển từ từ thì Tuấn ở dưới nhe răng cười còn vẫy tay với nó làm nó tức bốc khói

.....Trên tàu.....

_Á...! _Nó cố không bật cười,mấy đứa khùng,có gì đâu mà la

_Này cô ơi,cho tôi miếng khăn giấy được không?Tôi thấy nhớ nhà quá đi! _Nó quay sang một thanh niên khoảng 29 tuổi nói với nó rồi vừa khóc,nó lương thiện đưa cho anh ta miếng khăn giấy “Nè anh!”

Một lúc sau,thanh niên đó quay sang nó rồi nói tiếp:

_Cô ơi nếu tôi quăng cô xuống đây thì sao ha!Hahaha...!Cô thấy tôi nói chuyện có duyên hông?Có hả?Ai cũng nói vậy hết tron á!Mà cô ơi,cô uống cocacola chưa?Cô uống xong mà ợ một cái là hơi nó lên mủ là cô bay lên vũ trụ luôn á!Chắc lúc đó cô quy tiên quá!Hahaha.....!

Nó cứng đờ nhìn anh ta,nó chưa thấy ai nói nhiều như anh ta mà đạt tốc độ khủng khiếp : 2 giây, “Vô duyên quá!” Đó là từ nó có thể nghĩ trong tình huống này

.....3 tiếng sau.....

Nó và Tuấn đi khắp nơi,rồi dừng lại ở một quầy nước giải khát,nó kể cho Tuấn nghe chuyện lúc nãy,không những hắn không an ủi nó mà còn mở cái miệng ra cười ha hả:

_Cô với hắn là 1 cặp couple được đấy!Hahaha!

_Anh...hừ!Mà này,1 h rồi đấy,nhanh thật mới đó ba tiếng thôi vậy mà...Chúng ta chỉ mới chơi 2 trò là tàu lượn siêu tốc với ngôi nhà ma thôi mà...

Tuấn vừa khui lon nước ngọt vừa nói:

_Tại chị Băng Như đây ban cho đấy!Cô ăn tùm lùm,như thế mất hết thời gian rồi!

_Thôi đi về!Tôi buồn ngủ quá! _Nó dụi mắt đứng lên

_Khoan đã!Tôi có cái này tặng cô!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

_Tôi về rồi! _Nó chạy vào phòng khách,sững người,cảnh tượng mà nó thấy bây giờ là : 1 tên ngồi trên chiếc ghế sofa tự lấy gối đánh lên đầu mình,tên kia thì đang hành hạ chiếc điện thoại của hắn bằng cách tháo lắp sim điện thoại liên tục,còn người còn lại thì ngồi ở một góc cầu thang chơi game,thình thoảng còn nghe tiếng hét “Win rồi!” và 3 người đó,không ai khác là tên Thiên,và “anh trai” của nó,Thiên Kim

Tuấn bước vào sau nó,cậu dựa vào tường,khoanh tay trước ngực nói:

_Chuyện thường gặp ấy mà!Lúc mà cô đi với tên Phong tại nó cũng vậy á! _Sau đó cậu bước lên phòng của mình_Ngủ sớm đi!Tôi buồn ngủ rồi!Oáp~

_Các người ngủ sớm đi nha!Good night! _Nó nói rồi chạy lên phòng,nó bị điên mất!

.....

Riêng về Phong,cậu đang mở tv và xem phim,nhưng đầu cậu không thể nào tập trung xem phim được,hàng ngàn câu hỏi được đặt ra trong đầu cậu : “Cô ấy đi với tên Tuấn,vậy cậu ta có làm gì cô ta không?”, “Hai người đó đi chơi,xem phim?Hay là làm gì khác?”, “Có phải tên Tuấn này định thú nhận tình cảm với cô ta không?Nhưng nó là tăng băng đi động mà,làm sao thích ai được?”v....v....Lâu lâu cậu lại tự trấn an mình bằng câu nói:

_Cô ta làm sao mặc xác cô ta!Mình không cần lo!

Nhưng sao cậu vẫn cảm thấy như là cậu sắp mất một cái gì đó?Là gì?Ai cho cậu biết được không?

.....Sáng hôm sau.

_Thôi chết!Trễ giờ rồi Kim ơi!_Nó hít một hơi sâu rồi la ầm trời (So:Hên là mình không có ở đó!Hic,tôi nghiệp mấy người còn lại)

Bỗng đằng sau có tiếng nói:

_Họ đi học hết rồi!Đâu còn ở nhà đâu mà kêu!_Nó quay lại,là Vũ,cậu nói tiếp_Đáng lẽ giờ này tôi ở trường,nhưng Kim Dung nhờ tôi về đánh thức cô đó!Bây giờ đi thôi!

_Nhưng mà chúng ta đi bằng gì?

Vũ nhìn ra sân,sau đó tắc lưỡi:

_Lúc tôi chạy về đây vội quá nên không đi xe,đành đi xe “căng hải” vậy

_”Căng Hải” “Hai căng” Há????_Nó suy nghĩ một hồi rồi hét lên

(Sorry,đoạn này đôi thoại nhiều quá!)

.....Ở trường.

Nó chạy đến lớp mình,nó buông tay Vũ ra,chạy vào lớp,nó cúi đầu nói liên tục:

_Dạ em xin lỗi cô,hôm qua tại vì con của chị của mợ của ông ngoại của bà nội con bị bệnh phải nhập viện,cho nên em phải ở lại chăm sóc nên hôm nay mới vào trễ,em xin lỗi ạ!

Bà la sát cầm cây thước gỗ mạnh xuống bàn làm cho cái bàn chút nữa bẽ đôi,không hổ danh là bà la sát có tiếng tâm lừng lẫy trong trường,bà la sát nói:

_Em có biết đã 2 tiết trôi qua rồi không hả?Em ra ngoài đứng cho...

_Xin lỗi,vì tôi nên cô ấy mới đến trễ,cô phạt thì phạt tôi đi!_một người bước vào,nó không quay lại cũng biết là Vũ,cái giọng ấy chỉ có tên Vũ và mấy tên kia mới nó được thôi,cái giọng điệu khinh thường,kiêu ngạo đáng ghét!

_Tôi nào dám,em về chỗ đi Băng Như!_Bà la sát ấy nói

Nó về chỗ,liếc tên Vũ,cậu quay đầu đi,chỉ nói 4 chữ “Thế thì tạm biệt”,thật là bức mình!Nó cầm cây bút chì trong tay mà bẽ gãy khi nào không biết,Lăng Nhi ngồi kế khều nó,nói:

_Mày bẽ gãy cây bút chì rồi nè!Hồi nữa khỏi xài bút chì lun nhá!

Một tên khác nghe Lăng Nhi nói xong thì chọc:

_Ấy da,Băng Như nhà ta định làm Trần Quốc Toàn bóp nát quả cam hả?Hahaha..._Rồi vài người cũng cười theo hắn ta,nó liếc những người đó,họ đang cười thì im bặt nhất là tên lúc này

.....Giờ ra chơi.

Mới ra khỏi cửa lớp mà nó đã bị một bàn tay kéo đi chẳng biết trời trăng gì,khi mới hoảng hồn lại thì nó mới nhận thức người này là ai,đó là Phong,cậu

tức giận hỏi:

_Này,sao hôm qua cô về trễ vậy hả?Thằng Đạt với thằng Thiên lo cho cô lắm cô có biết không hả?

_Thôi đi!Liên quan gì tới anh hả?

_À,...Không liên quan đến tôi sao?Được,thế cô và thằng Tuấn đã đi đâu hả?

Nó cười khẩy,giăng tay Phong ra

_Không liên quan đến anh!

_Hay là cô với thằng Tuấn đi ăn hả?Mà theo tôi là cô ăn sạch hết cái nhà hàng lun đúng không?Ồi sao tôi phục tôi quá,tôi tôn thờ tôi quá!Hahaha...

(Chú ý:Đoạn này nhiều lời thoại nhưng hơi bị hài)

_Thờ không?Tui đưa anh lên bàn thờ ngồi luôn nha!

_Đồ dốt,đần độn,tôi lên bàn thờ ngồi thì được ngắm gà khỏa thân miễn phí đó!Còn cô,khi nào cô mới được ngắm hả?

_Dốt gấp dốt hết dốt,ngắm nhưng cậu đâu được ăn,khi nào cậu chết thì tôi bụng con gà đó tôi ăn!Hahaha...

Hàng trăm con mắt nhìn về phía hai người đang cãi nhau đó,nó có cảm giác như tối hôm qua vậy.lúc mà Tuấn với nó đánh nhau chơi trò gì trước,bọn nữ sinh đang đứng hình nhìn hot boy của họ cười,nụ cười mà không bao giờ họ thấy được,còn đám con trai thì đang cười lăn lộn như điên

Nhưng họ không biết,hai người con gái đứng ở một góc trong căn_tin đang theo dõi họ bằng con mắt lo lắng...

.....

Thiên Kim nhìn Lăng Nhi,họ đang ở một góc trong căn_tin mà í tai thấy họ,Lăng Nhi lắc đầu:

_Băng Như nó còn quá ngây thơ để nhận ra tình cảm của mình!

_Uhm,nhưng mong định mệnh của nó sẽ là anh trai tao!_Thiên Kim gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

Giờ ra về.....

Nó đeo ba lô lên vai rồi bước ra khỏi bàn,nhưng chưa kịp ra khỏi lớp thì đã bị 2 đứa bạn thân trời đánh kéo ngồi vào bạn lại,Thiên Kim bỗng nở một nụ cười rất ư là “khả ố” ý quên là khả ái mới đúng,cô nói:

_Lúc này mày với anh Phong cãi nhau sung sức quá ha?!Anh Phong có lẽ lo lắng cho mày khi đi với “đại ca” của tao

Nó đập bàn,quát vào mặt hai đứa bạn thân:

_Lo lắng cái con khỉ té cây con rùa chết đuối (So:Câu này là do bạn Sun tạo ra) á!Hắn chọc cho tao lên tầng sông thì có (So:???Mới 16 tuổi mà lên tầng sông rồi hả?)Mà nè,chúng ta đang ở thời hiện đại chứ không phải ở thời cổ trang đâu mà đại ca với chả sư huynh!Hừ!

_Haizzz._Lăng Nhi thở dài,người mà phải đau khổ là cô,nghe tin anh Vũ – người cô thầm thương trộm nhớ suốt cả năm trời bây giờ đã sắp kết hôn với chị Kim Dung – người mà cô xem như là chị ruột,nó hay Thiên Kim đau khổ hơn cô,không ai đau khổ hơn cô cả!Cô bỏ mặc 2 đứa bạn bước ra khỏi lớp.Chợt cô đụng trúng ai đó,ngước mắt lên nhìn tên vừa đụng trúng mình bằng cặp mắt căm ghét,là...Đôi môi đang bị cắn chặt của Lăng Nhi dần giãn ra,nhưng vẫn không làm tan đi con giận trong cô,cô nói một tràng:

_Này tên Thiên kia!Anh đi đứng kiêu gì mà thấy tôi vẫn không tránh ra hả?

Thiên nghe nói tới đây,chợt cậu cười nhếch mép khinh bi,lấy tay phải chắn cửa lớp,tay còn lại của cậu nẩy cằm của Lăng Nhi lên,cậu cẩn thận nhìn gương mặt của cô,sau đó phán một câu xanh rờn khiến bất cứ cô gái nào nghe của phải nổi máu(Trừ fan,có khi mấy đứa nó còn điên tới mức nói “cảm ơn anh” luôn đấy chứ!):

_Người xấu mà tâm cũng xấu!Đúng là người xấu từ trên xuống dưới,từ trong ra ngoài,nếu có cuộc thi mang tên “Người xấu nhất thế giới” thì tôi chắc chắn cô đi thi sẽ giành được giải nhất!Hahaha....._Nói xong cậu cười 1 cách khoái chí

Lăng Nhi nắm chặt bàn tay của mình , chuẩn bị đánh một đòn vào bụng Thiên bằng chân,cô vừa đá vừa hét lớn:

_Cho mày chết!_Đây là lần đầu tiên cô xưng hô với con trai bằng mày,bây giờ trong đầu cô chỉ còn 2 chữ: “Diên tiết”

_Thôi!_Thiên Kim đến nắm chân của Lăng Nhi lại,nó từ bàn đi ra, nhúu mày suy nghĩ rồi nói:

_Anh đến đây tìm tôi làm gì?

_Rất giỏi,đoán được mục đích tôi đến đây cơ đấy!Anh Khải đứng ngoài cổng trường kia,ra ngoài đó đi!

_Ờ!_Nó đi ra khỏi cửa lớp,khi đã đi xa nó giơ tay lên chào tạm biệt 3 người kia

Cổng trường.....

_Ê!_Nó đập tay lên vai Khải

Khải giật mình,cậu quay đầu lại,bất giác nở một nụ cười,sau đó giơ hai tấm vé lên,nó nhìn vào giật mình xém nữa la lên,đây...đây là...phim kinh dị...nó đưa bàn tay lên che miệng như ngạc nhiên lắm,sau đó lắc đầu lia lịa xem chút cái đầu nó đi châu diêm vương lun (So=_=!Hơ ...)Khải bật cười,sau đó nói:

_Đi!Tôi nghe Thiên Kim nói cô thuộc cung Ma Kết mà?Sao sợ ma vậy?

Nó ngưng cảm giác sợ hãi,sau đó cười toe toét:

_Ấy chà,anh cũng nghiên cứu chiêm tinh dữ hen?!_Sau đó nó quay ngoắt 360 độ lườm về 1 hướng nào đó “Con Thiên Kim chết tiệt,tự nhiên cho anh ta biết mình thuộc cung ma kết chi vậy!Hừ,về nhà tao sẽ xử mày!”

_Không hứng thú lắm,thấy mấy đứa bạn đọc rồi đọc giết thời gian luôn!

_Anh không làm ở công ty gia đình nữa à?

_Tôi phải dừng mọi công việc lại để ôn thi tốt nghiệp!

Nó hỏi tiếp,một phần vì tò mò,1 phần vì muốn đánh trống lảng chuyện đi xem phim “kinh dị”:

_Anh là 1 thiếu gia mà,khỏi thi thì cũng lên đại học cái vèo thôi!

_Gia đình tôi không có cái khái niệm đó!Đi thôi!

_Stop!Hay là coi phim khác đi!

_Phim gì?

_Mới chiếu rạp ngày hôm qua á!Đó là Lúc Cần Người Hùng,”Người Khùng” Xuất Hiện á!

_Haizz!Ừ!Đi!

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Họ không để ý,ở hai góc khuất khác nhau có 2 người đang nhìn họ,một đau thương,một tức giận nhưng họ tự hỏi tại sao lại rơi vào cảm xúc đó

Ở một nơi khác.....

Nói đến 3 người kia,1 tên ôn dịch và 2 cô công chúa xinh đẹp (So:không phải So nói,Lăng Nhi nói á!) đến một quán kem để giết thời gian,Lăng Nhi nhìn Thiên,kẻ đang bấm điện thoại liên tục cười đều,khi cô phục vụ mang menu ra và đưa cho họ 1 cây bút nhưng thứ mà họ cần ăn,Thiên kim chỉ gọi một ly kem nhưng Lăng Nhi thì...

_ Ừm ...Thêm 1 món nữa,món này nữa đi,thôi mà đánh dấu hết nguyên cái menu luôn cho rồi!Hí hí ...

Cô phục vụ hốt hoảng,nói với Thiên:

_ Thưa cậu,bạn gái cậu gọi nhiều quá,hay là để bạn gái cậu ăn hết rồi chúng tôi sẽ đem ra tiếp được không ạ!

Ồ,ừ sao cũng được,tôi trả hết! Nói xong cậu nhận ra điều gì đó rồi đứng dậy đập bàn,Lăng Nhi cũng phản ứng như Thiên cô cũng đứng lên đập bàn,họ cùng đồng thanh:

_Tôi không phải là bạn gái/traí của tên ôn dịch/con nhỏ trốn viện này đâu!Nghe chưa!

Cô nhân viên sợ hãi cúi đầu liên tục để xin lỗi,Thiên Kim cần 2 người họ rồi nói với chị phục vụ:

_Được rồi,cô cứ làm theo như vậy đi!

_ Vâng!

Thiên Kim quay mặt lại nói với 2 người kia:

_ Thôi đi,bao con mắt đang đổ vào chúng ta kìa!Anh Thiên,coi chừng có paparazzi đó!Anh không cẩn thận thì em chắc chắc tờ báo sáng mai sẽ có tên “Đại thiếu gia Thiên Thiên bí mật hẹn hò với một người con gái không rõ danh tính và nhị tiểu thư Thiên Kim đứng ra làm bà mai”đó!_ Nghe Thiên Kim nói xong,Lăng Nhi và Thiên miễn cưỡng ngồi xuống,nhưng mắt của hai người họ không ngừng liếc nhau một cách “thăm thiết” đến nỗi “xẹt điện”,Thiên Kim là người ngoài cuộc nhưng ngồi gần vẫn cảm thấy lạnh sống lưng bất giác cô bật ra một câu:

_ Ghét của nào trời trao của ấy đấy người ơi!

Khi nói xong cô che miệng lại,cười hời hợt vì hai cặp mắt đang lồi như mắt ếch nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống cô,haizz. . .Cô lại phạm lỗi tài trời rồi!

Cuối cùng thì những ly kem ngon lành được bung lên,nhưng đánh đi thì cô nhân viên chột té,Lăng Nhi vội vàng đến gần đỡ cô ấy,nhưng sàn nhà vừa mới lau nên cô vô tình chột té theo,về Thiên,lúc này cũng vội vàng chạy ra đỡ cô nhân viên,nên chung số phận với Lăng Nhi,kết quả là cô nhân viên vẫn giữ được những ly kem trên khay phục vụ và đứng vững,còn 2 người kia thì. . .

.....Môi chạm môi.....

Bạn đang đọc truyện *Sống Chung Với 5 Anh chàng Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.